

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล
ชิงถ้วยพระราชทานกุนวอนราชันิเวศน์ “กุนวอนคัพ” ครั้งที่ 22

ปริญญานิพนธ์
ของ
ชยันต์ โภคผล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

16.324
✓ 16.324
16.324

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล
ชิงถ้วยพระราชทานกฐานราชินิเวศน์ “กฐานคัพ” ครั้งที่ 22

บทคัดย่อ
ของ
ชยันต์ โภคผล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547

ชยันต์ โภคผล. (2547). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างเป็น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา จำนวน 340 คน เป็นผู้จัดการทีม 16 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน 64 คน และนักกีฬา 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็น ของผู้จัดการทีม ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.00, 53.75, 53.12 และ 50.63 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่นๆ โดยรวมส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.87 และ 66.25 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.62, 34.38, 32.50 และ 27.50 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.75 และด้านปัจจัยอื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.62

2. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 74.69, 71.88, 76.25 และ 77.97 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่นๆ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 73.44 และ 51.88 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม และด้านนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.19 , 30.00 และ 28.59 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬาและด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.28 และ 27.81 ตามลำดับ และด้านปัจจัยอื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.85

3. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วย

พระราชทานถ้วยรางวัล “ถ้วยรางวัล” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ด้านเป้าหมายด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 80.58, 66.69, 68.46 และ 80.46 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่นๆ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.04 และ 52.88 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม และด้านนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.50, 31.61 และ 28.92 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.92 และ 26.65 ตามลำดับ และด้านปัจจัยอื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 30.54

THE STATE AND PROBLEMS WITH FOOTBALL TEAMS PREPARATION
FOR PARTICIPATING IN THE 22ND BHUPHAN KING'S CUP

A THESIS
BY
CHAYANT PHOKEPHOL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2004

Chayant Phokephol. (2004). *The State and Problems with Football Teams Preparation for Participating in the 22nd Bhuphan King's Cup*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assist. Prof. Thongchai Charoensupmanee, Assist. Prof. Amronpong Suthummaraksa.

This research was aimed to investigate the state and problems with football teams preparation for participating in the 22nd Bhuphan King's Cup. Sample groups were team managers, coaches & assistant coaches, and athletes. 16 of the first group and 64 of second while 260 of the third. The self-constructed questionnaires with .97 reliability was introduced to collect data. The frequency and percentages statistic analysis used.

The results were as follow

1. The state and problems with football teams preparation for participating in the 22nd Bhuphan King's Cup, the team managers revealed that on the factors of goal target, training management, coaches, Athletes as a whole most of these were proper at the percentage of 65.00, 53.75, 53.12 and 50.63 in sequence. While athletes recruitment, and support fundamental factor as whole most of these were improper at the percentage of 61.87 and 66.25 in sequence. Most of team had problem of goal target, training management, coaches and athletes in a mild level at the percentage of 30.62, 34.38, 32.50 and 27.50 in sequence. Whereas athletes' recruitment was considered in moderate level at the percentage of 33.75 and the support fundamental factors was considered in severe level at the percentage of 45.62.

2. The state and problems with football teams preparation for participating in the 22nd Bhuphan King's Cup, the coaches and assistant coaches revealed that on the factors of goal target, training management, coaches and athletes as a whole most of these were improper at the percentage of 74.69, 71.88 76.25 and 77.97 in sequence. While athletes recruitment, and support fundamental factor as a whole most of these were improper at the percentage of 73.44 and 51.88 in sequence. Most of team had problem of goal target, training management, coaches and athletes in a mild level at the percentage of 32.19, 30.00 and 28.59 in sequence. Whereas athletes' recruitment and coaches were considered in moderate level at the percentage of 33.28 and 27.81 in sequence and the support fundamental factors was considered in severe level at the percentage of 24.85.

3. The state and problems with football teams preparation for participating in the 22nd Bhuphan King's Cup, athletes revealed that on the factors of goal target, training management, coaches and athletes as a whole most of these were proper at the percentage of 80.58, 66.69, 68.46 and 80.46 in sequence. While athletes recruitment, and support fundamental factor as a whole most of these were improper at the percentage of 65.04 and 52.88 in sequence. Most of team had problem of goal target, training management, and athletes in a mild level at the percentage of 27.50, 31.61 and 28.92 in sequence. Whereas athletes' recruitment and coaches were considered in moderate level at the percentage of 30.92 and 26.65 in sequence, while the support fundamental factors was considered in severe level at the percentage of 30.54.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล
ชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์” ครั้งที่ 22

ของ
นายชยันต์ โภคผล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

วันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัช เจริญทรัพย์มณี)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์)

.....

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์)

.....

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์
ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ กรรมการ
รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือ ขอขอบคุณผู้จัดการทีม
ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ที่กรุณานุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนสำเร็จ
บรรลุตามวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แต่พ่อ แม่ บุรพคณาจารย์ ที่ได้อบรม
สั่งสอนศิลปวิทยาการ ตลอดจนครอบครัว พี่ น้อง และเพื่อนๆ ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
คุณศินีนาถ แสงสระศรี ที่ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษา
และทำงานวิจัย

ชยันต์ โภคผล

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
2	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	53
3	ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ "กุนาพันธ์" ครั้งที่ 22 ด้านเป้าหมาย ของผู้จัดการทีม (N = 16)	54
4	ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ "กุนาพันธ์" ครั้งที่ 22 ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ของผู้จัดการทีม (N = 16)	56
5	ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ "กุนาพันธ์" ครั้งที่ 22 ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ของผู้จัดการทีม (N = 16).....	58
6	ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ "กุนาพันธ์" ครั้งที่ 22 ด้านผู้ฝึกสอน ของผู้จัดการทีม (N = 16).....	60
7	ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ "กุนาพันธ์" ครั้งที่ 22 ด้านนักกีฬา ของผู้จัดการทีม (N = 16)	62
8	ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ "กุนาพันธ์" ครั้งที่ 22 ด้านปัจจัยอื่นๆ ของผู้จัดการทีม (N = 16).....	64
9	ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ "กุนาพันธ์" ครั้งที่ 22 ด้านเป้าหมาย ของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (N = 64).....	66
10	ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ "กุนาพันธ์" ครั้งที่ 22 ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (N = 64).....	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 20 ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤชณ์ “กุญชรคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านปัจจัยอื่นๆ ของนักกีฬา (N = 260)..... 88

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและความสนใจจากคนทั่วโลก ดังจะเห็นได้จากการแข่งขันฟุตบอลในรายการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันระดับสโมสรของประเทศต่างๆ การแข่งขันระดับนานาชาติ และที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งคนไทยหลายล้านคน และจากประเทศต่างๆ อีกหลายร้อยล้านคนทั่วโลกหลงใหลและติดตามการแข่งขัน แสดงให้เห็นว่าฟุตบอลเป็นเกมกีฬาที่มวลมนุษยชาติให้ความสนใจมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก ซึ่ง พล.อ.ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลงานด้านกีฬา กล่าวว่า ทีมฟุตบอลไทยมีสิทธิ์ที่จะผ่านรอบคัดเลือกไปแข่งขันในมหกรรมฟุตบอลโลกได้เช่นกัน ถ้าสามารถจัดระบบการแข่งขันฟุตบอลอาชีพได้ดี มีการจัดการที่ดีก็จะทำให้มีนักฟุตบอลมากขึ้น สามารถคัดเลือกตัวนักฟุตบอลที่มีความสามารถสูงได้ก็จะทำให้ทีมแข็งแกร่งขึ้น (บทบรรณาธิการ. 2545

: 3) สอดคล้องกับ คณะกรรมการการกีฬา สมาผู้แทนราษฎร (2546 : 1) ที่กล่าวว่า ความแพร่หลายและนิยมนิยมในฟุตบอล โดยเฉพาะผลจากการแข่งขันฟุตบอลโลก 2002 ซึ่งเป็นครั้งที่ 17 ณ สาธารณรัฐเกาหลีและประเทศญี่ปุ่น ทำให้ประเทศต่างๆ ต้องหันมาให้ความสนใจและทบทวนแผนการพัฒนามาตรฐานฟุตบอลเป็นการใหญ่ เนื่องจากตระหนักว่าฟุตบอล ไม่ใช่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของคนในชาติอย่างทั่วถึง และให้มีการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งในการพัฒนาคนในชาติ ให้มีร่างกายแข็งแรง เป็นประชากรที่มีประสิทธิภาพเท่านั้น ฟุตบอลยังเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาให้สังคมมีคุณภาพ ประชากรมีรายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลที่ได้มาตรฐานและมีทีมฟุตบอลที่มีคุณภาพ จะสามารถใช้ฟุตบอลเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ที่สร้างสรรค์สิ่งที่ดี มีคุณภาพประโยชน์ต่อสังคมและรายได้ต่อประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ จึงต้องพยายามทุ่มเทเพื่อส่งเสริมพัฒนาฟุตบอล ให้มีมาตรฐานทัดเทียมกับประเทศ ที่ก้าวหน้าด้านฟุตบอลทั้งหลาย เพื่อที่จะใช้ฟุตบอลเป็นมาตรการสำคัญในการสร้างความภูมิใจ และส่งเสริมความเข้มแข็งของประเทศ ซึ่งประเทศที่ประสบความสำเร็จในฟุตบอลสามารถนำฟุตบอลมาเป็นโครงสร้างหลักของการพัฒนาสังคมและกีฬาของชาติ ต่างได้มีแผนงานส่งเสริมพัฒนาฟุตบอลเป็นระบบ และใช้เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการส่งทีมกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน การเตรียมทีมนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ของผู้ฝึกสอน ดังนั้น หากทุกสิ่งทุกอย่างผู้ฝึกสอนได้เตรียมพร้อมแล้ว ผู้ฝึกสอนจะสามารถดำเนินการฝึกซ้อมได้ทันที ภาระกิจของผู้ฝึกสอนและผู้ร่วมงานต้องอุทิศเวลา กำลังกาย กำลังใจ ความคิดสร้างสรรค์ หรือแม้กระทั่งกำลังทรัพย์เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างสัมฤทธิ์ผล การกระทำของผู้ฝึกสอนก็เพื่อเตรียมทีมให้พร้อมก่อนถึงช่วงฤดูกาลแข่งขัน ความรู้ ประสบการณ์

ความสามารถ ความอดทนและความมานะพยายามของผู้ฝึกสอนมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องนำมาใช้ หากการดำเนินงานของผู้ฝึกสอนผ่านช่วงการเตรียมทีมไปได้ ก็จะเป็นแรงเสริมทำให้กำลังใจที่จะสร้างทีมและนำทีมเข้าสู่งการแข่งขัน ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ฝึกสอนและผู้ร่วมงานไม่สามารถแก้ปัญหาอุปสรรคในช่วงการเตรียมทีมนี้ได้ ก็เป็นสิ่งบ่งชี้ได้ว่าแนวโน้มความสำเร็จของทีมย่อมเป็นไปได้น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับทีมคู่แข่งที่อยู่ในสภาพที่พร้อมสมบูรณ์กว่าในทุกๆ ด้าน จะเห็นได้ว่า ภารกิจของผู้ฝึกสอนในช่วงการเตรียมทีม นั้น เป็นภารกิจที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภารกิจในช่วงอื่นแต่อย่างใด เจษฎา เจียรนัย (2530 : 87)

การจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” เป็นการแข่งขันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะจัดแข่งขันในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จแปรพระราชฐานประทับแรม ณ พระตำหนักกษัตริย์ศึก จังหวัดสกลนคร โดยได้เริ่มจัดการแข่งขันมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2525 และจัดการแข่งขันติดต่อกันมาทุกปี สำหรับปีพุทธศักราช 2546 เป็นครั้งที่ 22 ส่วนประเพณีการจัดการแข่งขันนั้น จังหวัดที่ชนะเลิศในปีที่จัดการแข่งขัน ปีต่อไปจะได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ซึ่งมีทีมเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 19 ทีม โดยที่แต่ละทีมจะมีการเตรียมทีมเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ เพื่อความเป็นเลิศ รวมถึงเพื่อพัฒนามาตรฐานทักษะต่างๆ และสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬาให้สูงขึ้น ดังนั้น การเตรียมทีมที่ดี ถูกต้องตามหลักวิธีการ และวิทยาการก้าวหน้าของโลกฟุตบอล ย่อมเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการแข่งขัน

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้ฝึกสอนฟุตบอลระดับซี เลเซน (“C” Licence) และเป็น 1 ในจำนวน 5 คน ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลจากประเทศไทยที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อเข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้ฝึกสอนฟุตบอลขั้นสูง ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างการแข่งขันฟุตบอลโลก 2002 โดยโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลฝรั่งเศสกับรัฐบาลไทย ในการพัฒนาผู้ฝึกสอนฟุตบอล และผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชา การฝึกและการตัดสินใจฟุตบอล ให้กับนิสิตระดับปริญญาตรี (กศ.บ.พลศึกษา) โครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาของการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดต่างๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ประจำปีพุทธศักราช 2546 ทั้ง 19 ทีม (19 จังหวัด) เนื่องจากเป็นฟุตบอลรายการเดียวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ชิงถ้วยพระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต่อพสกนิกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาค้นคว้า จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของทีมจังหวัดแต่ละจังหวัด ให้มีมาตรฐานสูงขึ้น และเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามาตรฐานฟุตบอลของจังหวัดต่างๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้นและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาของทีมนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ประจำปีพุทธศักราช 2546 จำนวน 19 ทีม (19 จังหวัด) ผู้จัดการทีม จำนวน 19 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 76 คน และนักกีฬา จำนวน 342 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 437 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 340 คน คือ ผู้จัดการทีม จำนวน 16 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 64 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และนักกีฬา จำนวน 260 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สภาพภาพ จำแนกเป็น

- 1.1 ผู้จัดการทีม
- 1.2 ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน
- 1.3 นักกีฬา

2. ตัวแปรตาม คือ สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอล ของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพการเตรียมทีมฟุตบอล** หมายถึง สถานการณ์ เหตุการณ์ หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือที่เป็นอยู่จริง ในช่วงระยะเวลาของการเตรียมทีมฟุตบอล
2. **ปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอล** หมายถึง อุปสรรคที่ขัดขวาง หรือข้อจำกัดต่างๆ ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการจัดเตรียมความพร้อมของทีมฟุตบอล
3. **การเตรียมทีมฟุตบอล** หมายถึง การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ของทีม ได้แก่ ด้านเป้าหมาย ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่นๆ ซึ่งจะส่งผลให้นักกีฬามีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีศักยภาพพร้อมที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน
4. **จังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขัน** หมายถึง จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เข้าร่วมแข่งขัน จำนวน 19 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครพนม จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ
5. **การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ราชินี “กษัตริย์ราชินี” ครั้งที่ 22** หมายถึง การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทาน ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งจัดการแข่งขันเฉพาะจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีพุทธศักราช 2546 เป็นการจัดการแข่งขัน ครั้งที่ 22 โดยมีจังหวัดมหาสารคาม เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 17 – 27 พฤศจิกายน 2546

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 ประวัติการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรราชนิเวศน์ “กุนาพรคัพ”

1.1.1 สรุปผลการแข่งขันครั้งที่ 1 ถึง ครั้งที่ 21

1.2 หลักการเตรียมทีมฟุตบอล

1.2.1 หลักการพัฒนาทีม

1.2.2 หลักการคัดเลือกนักกีฬา

1.3 บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา

1.3.1 บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม

1.3.2 บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

1.3.3 บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา

1.4 หลักการฝึกซ้อม

1.4.1 ทฤษฎีการฝึกซ้อม

1.4.1.1 พื้นฐานการฝึก

1.4.1.2 การชดเชยเพื่อ

1.4.1.3 หลักการฝึกซ้อม

1.4.1.4 การเตรียมการในการฝึกซ้อม

1.4.1.5 ตัวแปรในการฝึกซ้อม

1.4.1.6 การพักและการฟื้นตัว

1.4.2 การฝึกแบบกำหนดช่วง

1.4.2.1 การวางแผนการฝึกซ้อม

1.4.2.2 วงรอบการฝึก

1.4.2.3 โปรแกรมการฝึกซ้อมตลอดปี

1.4.2.4 การวางแผนระยะยาวและการหาตัวสำรอง

1.4.2.5 การฝึกให้ถึงจุดสุดยอดเมื่อแข่งขัน

1.4.3 หลักการให้กำลังใจนักกีฬา

1.4.4 การฝึกแบบหนักสลับเบา

1.5 ปัญหาการเตรียมทีม

1.5.1 ปัญหาด้านผู้จัดการทีม

- 1.5.2 ปัญหาด้านผู้ฝึกสอน และนักกีฬา
- 1.5.3 ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาฟุตบอล
 - 1.5.3.1 ปัญหาบุคลากรที่ทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนฟุตบอล
 - 1.5.3.2 ปัญหาการนำวิทยาศาสตร์ไปประยุกต์เพื่อการพัฒนา
 - 1.5.3.3 ปัญหาอุปสรรคของทีมและการจัดการแข่งขันฟุตบอล
 - 1.5.3.4 ปัญหาอุปสรรคขององค์กรบริหารฟุตบอล
- 2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ประวัติการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤวศน์ “กุญชรคัพ”

การจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤวศน์ “กุญชรคัพ” เป็นการแข่งขันทที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะจัดการแข่งขันในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จแปรพระราชฐานประทับแรม ณ พระตำหนักกุญชรราชคฤวศน์ จังหวัดสกลนคร เริ่มจัดการแข่งขันครั้งแรก เมื่อปีพุทธศักราช 2525 โดยจังหวัดสกลนครเป็นเจ้าภาพและกราบบังคมทูลขอพระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงใช้ชื่ออย่างเป็นทางการว่า การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทาน “กุญชรราชคฤวศน์” แต่เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทาน “กุญชรคัพ” และได้มีการจัดการแข่งขันติดต่อกันมาเป็นประจำทุกปีจนถึงปัจจุบัน โดยถือเป็นประเพณีว่า จังหวัดที่ชนะเลิศและครองถ้วยพระราชทานในปีที่จัดการแข่งขัน จะได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในปีต่อไป สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา (2544 : 6) จังหวัดมหาสารคาม ในฐานะทีมชนะเลิศและครองถ้วยพระราชทาน ครั้งที่ 21 ประจำปีพุทธศักราช 2545 จึงได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ครั้งที่ 22 ประจำปีพุทธศักราช 2546

สรุปผลการแข่งขันครั้งที่ 1 ถึง ครั้งที่ 21

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา (2544 : 11) สรุปผลการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤวศน์ “กุญชรคัพ” ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2525 ถึงปีพุทธศักราช 2544 ปีพุทธศักราช 2525 เป็นการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤวศน์ “กุญชรคัพ” ครั้งที่ 1 จังหวัดเจ้าภาพ คือ จังหวัดสกลนคร จังหวัดที่ชนะเลิศ คือ จังหวัดอุดรธานี

ปีพุทธศักราช 2543 เป็นการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพระราชนิเวศน์ “กุนาคัพ” ครั้งที่ 19 จังหวัดเจ้าภาพ คือ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดที่ชนะเลิศ คือ จังหวัดนครราชสีมา

ปีพุทธศักราช 2544 เป็นการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพระราชนิเวศน์ “กุนาคัพ” ครั้งที่ 20 จังหวัดเจ้าภาพ คือ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดที่ชนะเลิศ คือ จังหวัดเลย

ปีพุทธศักราช 2545 เป็นการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพระราชนิเวศน์ “กุนาคัพ” ครั้งที่ 21 จังหวัดเจ้าภาพ คือ จังหวัดเลย จังหวัดที่ชนะเลิศ คือ จังหวัดมหาสารคาม

ปีพุทธศักราช 2546 เป็นการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพระราชนิเวศน์ “กุนาคัพ” ครั้งที่ 22 จังหวัดเจ้าภาพ คือ จังหวัดมหาสารคาม

หลักการเตรียมทีมฟุตบอล

เจษฎา เจียรนัย (2530 : 75-86) ได้กล่าวถึง การเตรียมทีมของโค้ชว่า เป็นงานในความรับผิดชอบก่อนการรวมตัวผู้เล่น เพื่อปฏิบัติตามแผนการฝึกซ้อม ดังนั้น หากทุกสิ่งทุกอย่างโค้ชได้เตรียมไว้อย่างพร้อมเพรียงแล้ว เมื่อถึงวันนัดหมายผู้เล่นมารวมตัวกันโค้ชจะสามารถดำเนินการฝึกซ้อมได้ทันที จะเห็นได้ว่าภารกิจของโค้ชในช่วงการเตรียมทีมนั้นเป็นภาระกิจเบื้องต้นในการทำงาน ซึ่งเป็นภาระกิจที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาระกิจในช่วงอื่นแต่อย่างใด โดยมีหลักการเตรียมทีม ดังนี้

1. กำหนดปรัชญาการบริหารทีม
2. สไตล์การเล่นของทีมฤดูกาลต่อไป
3. จัดทำ โค้ชชิ่ง คลินิก (Coaching Clinic)
4. จัดรูปแบบบริหารคณะผู้ฝึกสอน
5. พิจารณาอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม
6. จัดเตรียมเรื่องสถานที่ห้องประชุม
7. จัดเตรียมแพทย์และการรักษาพยาบาล
8. จัดเตรียมเอกสารบันทึกข้อมูลต่างๆ
9. ประสานงานกับผู้ปกครองของผู้เล่น
10. จัดหาผู้ช่วยงานทั่วไป
11. รายงานการจัดเตรียมแผนดำเนินงานในฤดูกาลต่อไป
12. เตรียมหาผู้เล่นใหม่มาเสริมทีม
13. จัดทำสมุดคู่มือ สำหรับนักกีฬา ผู้เกี่ยวข้อง
14. การนำทีมไปฝึกซ้อมกับทีมอื่นๆ

การเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ล้วนมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนามาตรฐานทางกีฬาและมีความต้องการชนะ ในการเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันนั้น มงคล แฝงสาเคน (2531 : 212) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การจัดหางบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา
2. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา
3. การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ เกี่ยวกับ
การกีฬา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตู้เก็บของและสิ่งอื่นๆ
4. การดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาที่เหมาะสม
5. การสร้างสมรรถภาพด้านกีฬา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่างๆ
6. การวางแผนการป้องกัน การบาดเจ็บด้านการกีฬา เช่น การให้มีความรู้เกี่ยวกับ
การป้องกันการบาดเจ็บด้านการกีฬา การเตรียมอุปกรณ์เครื่องป้องกันการบาดเจ็บด้านการกีฬา
7. การสร้างสมรรถภาพร่างกายและบำรุงรักษาสภาพจิตใจของนักกีฬา ตลอดจนการให้
อาหาร การพักผ่อนและอื่นๆ
8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย
9. การตรวจค้นหาความบกพร่องทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนการบำบัด
ด้านการแพทย์
10. การศึกษากฎ กติกา การแข่งขัน การเตรียมทีมให้สอดคล้องกับกฎกติกาของ
การแข่งขัน
11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุกๆ ด้าน
12. การแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้นักกีฬาในทุกๆ ด้าน
13. การศึกษาชั้นเชิงกลวิธีการเล่นของกลุ่มแข่งขัน การสวดมนต์
14. การขนส่งนักกีฬาไปยังสนาม ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน
15. การศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ
ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่างๆ อันมีผลต่อการแข่งขันและการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่างๆ
16. การประชุมตกลงนัดหมายเกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น พิธีเปิด ปิด กำหนดการแข่งขัน
เวลาการแข่งขัน กฎกติกาเฉพาะของการแข่งขัน
17. การวางแผนการเล่น ก่อนการแข่งขัน การจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขันและตัวสำรอง
การกำหนดสัญญาณต่างๆ
18. การปฐมพยาบาล ทั้งในกรณีทั่วๆ ไป และเฉพาะกรณี
19. การฟื้นฟูสมรรถภาพของทีมระหว่างพักการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพร่างกาย การนวด
การให้น้ำ การแนะนำและแก้ไขวิธีการเล่น
20. การปฏิบัติตัวหลังการแข่งขัน การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย

1. หลักการพัฒนาทีม

การที่โค้ชจะสร้างทีมหรือนักกีฬาให้เกิดความสามารถสูงสุดได้นั้น สิ่งแรกที่จะต้องคำนึง
ก็คือ การพัฒนาทีม พระพงษ์ บุญศิริ (2535 : 72-73) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การยอมรับซึ่งกันและกัน (Mutual Respect) ความก้าวหน้าและความสำเร็จของทีมนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ภายในทีม โดยเฉพาะนักกีฬาต้องยอมรับซึ่งกันและกัน และยอมรับนับถือในตัวของโค้ชด้วย

2. ความสัมพันธ์และเข้าใจกัน (Effective Communication) มีความเข้าใจกัน เอาใจใส่ดูแล พร้อมเพรียงสามัคคี สามารถรับผิดชอบร่วมกันได้ดี และเข้าใจกับโค้ชได้ดี

3. มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของทีม (The Feeling of an Importance) ทุกคนยอมรับและรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในทีม มีความสำคัญต่อทีม ชะงัดด้วยกันแพ้กแพ้วด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นตัวจริงหรือตัวสำรอง มีความผูกพันในความรู้สึกของทีมร่วมกัน

4. เข้าใจจุดมุ่งหมายของทีม (Goal) นักกีฬาและผู้ร่วมทีมต่างมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของทีม รู้จักปรับปรุงแก้ไขการกระทำต่างๆ เพื่อนำทีมสู่เป้าหมายที่ต้องการ

5. มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน (Fair Treatment) มีความเข้าใจ ห่วงใย มีความรักและความอบอุ่นใจร่วมกัน มีสิทธิเท่าเทียมกัน เอื้ออาทรต่อกันดุจพี่น้อง อยู่ในทีมเดียวกันไม่มีการถืออภิสิทธิ์เหนือคนอื่น

โค้ชจึงต้องหาวิธีการตลอดจนเทคนิคต่างๆ เพื่อสร้างคุณสมบัติเหล่านี้ ให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาในทีมทุกคน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของกระบวนการชี้แนะ ฝึกสอนหรืออบรมตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ ระดับของสติปัญญา และใช้วิธีการจูงใจด้วยเทคนิคต่างๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดคุณสมบัติต่างๆ ตามที่ต้องการซึ่งเป็นภาระกิจอันยิ่งใหญ่สำหรับโค้ช แต่เป็นการนำทีมก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่สูงสุด และผลสำเร็จในบั้นปลายโดยไม่ยาก

2. หลักการคัดเลือกนักกีฬา

การคัดเลือกนักกีฬา เป็นเรื่องสำคัญในการเตรียมทีม เจษฎา เจียรนัย (2530 : 65) ได้ให้หลักการคัดเลือกนักกีฬา ดังนี้

หลักการเบื้องต้นในการคัดเลือกนักกีฬา ก็คือ โค้ชต้องกระทำทุกอย่างให้อยู่บนพื้นฐานที่ว่า ทำอย่างไรผู้เล่นทุกคนที่โค้ชคัดเลือกมาจะมีความสามารถปรับตัวปรับใจเล่น ฝึกซ้อม และแข่งขันรวมเป็นหน่วยเดียวกันได้ เพราะปัญหาสำคัญยิ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม หรือ “ทีมเวิร์ค” นั้น หากเกิดมีขึ้นไม่ว่าจะระหว่างโค้ชกับผู้เล่น หรือ ระหว่างผู้เล่นด้วยกันเองแล้ว เป็นอุปสรรคที่ร้ายแรงที่สุดในการสร้างทีม เป็นอุปสรรคแรกที่ต้องถูกกำจัดให้สูญสิ้นไปในการเตรียมทีม หากปล่อยให้ปัญหารื้อรัง อุปสรรคนี้ก็จะเพิ่มพูน และค่อยๆ กัดกร่อนทำลายทีมของโค้ชไปไม่มีวันสิ้นสุด ทำให้ผลการเตรียมทีม การสร้างทีมของโค้ชไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งแน่นอนที่สุด วิธีการที่ถูกต้องก็คือ โค้ชควรป้องกันมิให้เกิดมีขึ้นดีกว่าไปแก้ไขที่ปลายเหตุ นั่นคือ โค้ชต้องพิจารณาเลือกสรรผู้เล่นที่นอกจากจะมีฝีมือดีเยี่ยมแล้วต้องเป็นผู้เล่นที่มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงการเล่น และปรับตัวปรับใจเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดีด้วย

ในการคัดเลือกนักกีฬาโค้ชที่ดีจะต้องพิจารณาไปถึงอนาคต หรือพูดง่าย ๆ ว่า โค้ชต้องมองการณ์ไกลเช่นเดียวกับการพิจารณาถึงสภาพปัจจุบัน โค้ชจะต้องจดจำไว้ว่า ทีมที่เราจะสร้างในอนาคตต้องมีสไตล์ (Style) การเล่นไม่แตกต่างไปจากทีมที่เรามีอยู่ในปัจจุบัน นั่นคือ โค้ชต้องเตรียมสร้างผู้เล่นไว้เพื่อทีม หรือเพื่อทดแทนผู้เล่นที่จะขาดหายไป หรือเลิกเล่นไปในอนาคต

ชลัช ภิรมย์ (2539 : 79) ได้กล่าวถึงหลักการพิจารณาเลือกผู้เล่น 4 ประการ ดังนี้

1. การประสานงานของร่างกายดี (Coordination) เป็นความสามารถในการทำงานระบบประสาทสั่งการในการเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้การเคลื่อนไหวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในขณะที่เล่นโดยไม่มีลูกบอล และขณะที่เล่นกับลูกบอล

2. สมรรถภาพร่างกายดี (Physical Conditioning) เป็นความสามารถด้านร่างกายที่แสดงออกในด้านความแข็งแรง ความอดทน ความเร็ว ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการเล่นฟุตบอล

3. องค์ประกอบต่างๆ ด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) มีสภาพจิตใจและความคิดที่ดีต่อการเล่น เช่น มีแรงจูงใจในการเล่น มีความอยากเอาชนะ ฯลฯ

4. ความชาญฉลาดในการเล่น (Game Intelligence) เป็นความสามารถด้านสติปัญญาในการคิดวิธีการเล่นที่เกิดความได้เปรียบคู่ต่อสู้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และเพื่อนร่วมทีม ซึ่งแตกต่างจากความฉลาดในการเรียนหรือการใช้ชีวิตประจำวัน

วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2546 : 3-5) ได้กล่าวถึง การเลือกนักกีฬาให้เหมาะกับกีฬาแต่ละชนิด ดังนี้

ในอดีตยุคกรีกโบราณ นักวิทยาศาสตร์ ได้แบ่งร่างกายมนุษย์เป็น 2 กลุ่ม คือไฟทีสิก (Phythisic) เป็นมนุษย์ที่จัดอยู่ในกลุ่มเรือนร่างผอม และ แอปโพลเลติก (Apoplectic) จัดอยู่ในกลุ่มอ้วนเตี้ย ลำสัน แต่โครงสร้างของมนุษย์ จากการศึกษาวิเคราะห์โดย เชลดอน (William Herbert Sheldon) นักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง ได้จำแนกชนิดของร่างกายมนุษย์ไว้ 3 แบบ

1. เอ็นโดมอร์ฟ (Endomorph) ร่างกายใหญ่มีปริมาณไขมันในร่างกายมาก
2. มีโซมอร์ฟ (Mesomorph) กล้ามเนื้อและกระดูกพัฒนาตามสัดส่วนความสูง มีรูปร่างที่ได้สัดส่วนแข็งแรง

3. เอกโตมอร์ฟ (Ectomorph) ร่างผอมเพรียว

ขณะเดียวกัน ดร.เจ.อี.ลินด์ซีย์ คาร์เตอร์ (J.E. Lindscy Carter) ได้ทำการวิจัยประเภทนักกีฬาโอลิมปิก และนักกีฬาที่สร้างสถิติโลกทั้งหลาย พบว่า นักกีฬาสส่วนใหญ่มีโครงสร้างอยู่ในกลุ่ม มีโซมอร์ฟ เนื่องจากนักกีฬากลุ่มนี้ แข็งแรง รูปร่างได้สัดส่วน น้ำหนักตัวได้สัดส่วนกับความสูง ส่วนที่เรียกว่าร่างผอมเพรียวนั้น อธิบายว่าไม่ได้เป็นหุ่นร่างไม่เสียเปรียบ แต่หมายถึงอัตราส่วนระหว่างกระดูก กล้ามเนื้อ หัวใจ และตับพวกรวมเมื่อเทียบกับปริมาณของไขมัน

โครงสร้างของนักกีฬาที่เหมาะสมในแต่ละชนิดกีฬา

1. มวย สูง ลำสัน ช่วงตัวหนา ช่วงแขนยาว กล้ามเนื้อแข็งแรง มีความอดทน มีความสามารถในการตอบสนองเร็ว

2. บาสเกตบอล ผอม ช่วงแขน ขาวาว อดทน คล่องตัวดี แข็งแรง

3. ฟุตบอล สั้นหัด กล้ามเนื้อสะโพก และกล้ามเนื้อขาแข็งแรงมาก อดทน
4. วอลเลย์บอล ผอมสูง กล้ามเนื้อขาแข็งแรง โดยเฉพาะข้อเท้า แขนยาว

ความคล่องตัวสูง มีปฏิกิริยาตอบสนองเร็ว

5. นักวิ่ง

- 5.1 ระยะสั้น สั้นหัด ขาวาว แข็งแรง มีปฏิกิริยาตอบสนองเร็ว
- 5.2 ระยะกลาง สูงผอม กล้ามเนื้อขายาวและแข็งแรง อดทน
- 5.3 ระยะไกล ผอม แต่ไม่สูง กล้ามเนื้อขายาวและแข็งแรง อดทน

6. จักรยาน สูงปานกลาง กล้ามเนื้อสะโพกและขาแข็งแรง

7. มวยปล้ำ เตี้ยล่ำ กล้ามเนื้อใหญ่ แขนและท้องแข็งแรงมาก

8. กรีฑา

- 8.1 ใช้มือ อ้วนสูง ตัวใหญ่ กล้ามใหญ่ แขนใหญ่ แข็งแรง แขนยาว
- 8.2 ใช้ขา ผอมสูง ช่วงแขนและขายาว กล้ามเนื้อขา ข้อเท้าแข็งแรง และมีกำลัง

9. วัยรุ่น มีรูปร่างได้สัดส่วน ช่วงอกและไหล่กว้าง แข็งแรง อดทน

10. ยิมนาสติก เตี้ย ออกและไหล่กว้าง สะโพกแคบ กล้ามเนื้อแข็งแรง

บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

1. บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม

ผู้จัดการทีมถือว่าเป็นผู้บริหารทีมที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าโค้ชหรือผู้ฝึกสอน ชาติชาย อีสรัมย์ (2525 : 129) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ว่า ผู้จัดการทีม (Team Manager) เป็นผู้ที่มีความสำคัญสูงสุดในทีม ทำหน้าที่บริหารทีม อำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในทีม ทำหน้าที่ตัดสินใจปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในทีม หากมีกรณีที่ต้องทักท้วงการตัดสินใจของกรรมการ เป็นหน้าที่ของผู้จัดการทีม นอกจากนั้น ยังเป็นสื่อกลางประสานงานกับทุกๆ คนทั้งภายในและภายนอกทีม

กิติ ดยัคคานนท์ (2535 : 18-19) ได้กล่าวว่า นักบริหาร ผู้บริหาร ผู้นำ หรือหัวหน้า หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการปกครอง บังคับบัญชา ได้รับการแต่งตั้งยกย่อง หรือมอบหมายให้เป็นหัวหน้า เป็นผู้ตัดสินใจแทนกลุ่ม และเป็นผู้นำในการดำเนินการให้กลุ่มคนที่มาอยู่ร่วมกัน ร่วมกันทำงานให้สำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ วิธีการที่จะได้เป็นผู้บริหารมี 3 วิธี ได้แก่ การเลือกตั้ง การแต่งตั้ง และการสืบทอดกัน นักบริหารทันสมัย คือ ผู้นำที่ทำตัวให้สมัยใหม่ อยู่ตลอดเวลา บริหารงานในรูปแบบที่เป็นพลวัต ไม่อยู่นิ่ง ยืดหยุ่น ทัน และเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์และกาลสมัย ใช้วิชาการ และเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเครื่องมือช่วยในการบริหาร โดยจะต้องบริหารตนเอง บริหารคน และบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้บริหารมี 3 ระดับ คือ ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง และผู้บริหารระดับต้น ผู้บริหาร ทั้ง 3 ระดับ จะต้องมีความสามารถ หรือทักษะ 3 ประการ คือ ทักษะด้านความคิด ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์

และทักษะด้านเทคนิค ในอัตราส่วนที่ต่างกัน

นอกจากนี้ มงคล แฝงสาเคน (2535 : 205) ยังได้ให้ความหมายและหน้าที่ของ ผู้จัดการทีม ไว้ว่า ผู้จัดการทีมเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในทีมกีฬาทุกชนิด เพราะผู้จัดการทีมเป็นผู้บริหารทีม และเป็นผู้วางนโยบายหลักในการสนับสนุนทีม มีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณานโยบายของทีมร่วมกับคณะกรรมการการกีฬานั้น เพื่อเป็นนโยบายในการดำเนินงานให้ทีมกีฬามีสมรรถภาพสูง
2. ร่วมมือกับผู้รับผิดชอบอื่นๆ วางแผนดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่วางไว้
3. จัดการเกี่ยวกับเรื่องการเงินของทีม
4. จัดการเกี่ยวกับเรื่องการจัดหา ปรับปรุง และดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก

ความสะอาดด้านการกีฬา

5. จัดการเกี่ยวกับเรื่องขนส่งนักกีฬา
 6. อำนาจความสะอาดสบายต่างๆ ให้กับนักกีฬา และผู้รับผิดชอบคนอื่นๆ
 7. ดำเนินงานเกี่ยวกับการพิจารณาตัวนักกีฬาร่วมกับผู้รับผิดชอบคนอื่นๆ
 8. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีมกีฬา
- จะเห็นได้ว่า ผู้จัดการทีมมีบทบาท หน้าที่มากมาย ทั้งด้านการบริหารคน บริหารงาน บริหารงบประมาณ และบริหารวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการต่างๆ ที่ต้องจัดให้กับทีมฟุตบอล สอดคล้องกับที่ ประโยค สุทธิสง่า (2541 : 43) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของ ผู้จัดการทีมว่ามีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. อำนาจความสะอาดทีมในทุกด้านทั้ง 4 เอ็ม (4 M)
2. การประสานทุกด้านเกี่ยวกับการวางแผนการฝึกซ้อมและแผนการแข่งขัน
3. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับกติกาฟุตบอล ระเบียบการแข่งขันแต่ละทัวร์นาเมนต์ ชัดบังคับลักษณะปกครองของสมาคมและสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยอยู่เสมอ
4. ทำหน้าที่ผู้จัดการทีมให้สมบูรณ์แบบ
5. เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านผู้ตัดสินฟุตบอลมาอธิบายเรื่องกติกาฟุตบอล ให้ผู้บริหารทีม และนักฟุตบอลได้รู้และเข้าใจอย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทีมมาก
6. ประสานการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด
7. การวัดและประเมินผลทีม

วิทยา เลหากุล (2544? : 104-113) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม ไว้ว่า ปกติแล้วผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้จัดการทีมต้องมีความรู้เรื่องฟุตบอล และเคยเป็นโค้ชในระดับที่สำคัญ ดังนั้น โค้ชและผู้จัดการทีมจะต้องมีความรู้ ซึ่งไม่ใช่เคยเป็นเพียงผู้เล่นคนหนึ่งเท่านั้น เขาจะต้องรู้สิ่งต่อไปนี้

1. กายวิภาควิทยา สรีรวิทยาการออกกำลังกาย
2. การพัฒนาทักษะ
3. เทคนิคการฝึกสอน

4. การจัดการและทักษะการจัดการขั้นพื้นฐาน
5. การพัฒนาผลกำลัง ความอดทน ความยืดหยุ่น ทักษะ เป็นต้น
6. จิตวิทยาในการฝึกสอนและทีมเวิร์ค

ลักษณะของผู้จัดการทีม ความสัมพันธ์กับโค้ช ความมีสิ่งต่อไปนี้

1. บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบชัดเจน
2. การสื่อสารระหว่างสองคนนี้ชัดเจน
3. ถ้ามบทบาทเหลื่อมล้ำกัน สองคนควรจะปรึกษากัน เช่น
 - 3.1 เรื่องโบนัส และแผนการกระตุ้นนักกีฬา
 - 3.2 เรื่องระเบียบวินัย และกฎของสโมสร
 - 3.3 เรื่องการจัดการทีม การเดินทาง ที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.4 เรื่องอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม
 - 3.5 เรื่องการเงินของทีม
 - 3.6 เรื่องสัญญาของผู้เล่น โค้ช และเจ้าหน้าที่
4. ให้เกียรติและยอมรับผู้อื่น
5. ยอมรับจุดเด่น และจุดด้อยของผู้อื่น
6. ยอมรับเป้าหมาย และทิศทางของความสัมพันธ์ในอนาคต
7. ความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจ ความเคารพต่อความสัมพันธ์ส่วนตัว
8. การประชุมมีขึ้นเพื่อสิ่งต่างๆ ดังนี้
 - 8.1 ปรึกษากันเรื่องหน้าที่ ที่เหลื่อมล้ำกัน
 - 8.2 การยอมรับเรื่องจังหวะและโอกาส การริเริ่ม การจัดการเกี่ยวกับนโยบาย
 - 8.3 การทบทวนความคืบหน้าและทิศทางในอนาคต
 - 8.4 ออกเสียงเกี่ยวกับการทำงานทุกอย่าง
 - 8.5 ปรึกษากันเรื่องกลยุทธ์ที่กำหนดโดยผู้วางนโยบาย
 - 8.6 อธิบายถึงตำแหน่ง ปัญหา ความต้องการ การเงิน กลยุทธ์ บุคลากร

2. บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอน หรือโค้ช มีความจำเป็นต่อทีมและนักกีฬาอย่างยิ่ง เพราะถ้าไม่มีคนสอนหรือฝึกให้เล่นกีฬาแล้วคงจะเก่งไม่ได้ แม้จะมีพรสวรรค์มากน้อยเพียงใดก็ตาม การมีโค้ชที่ดียอมทำให้ทีมประสบผลสำเร็จในการแข่งขันได้มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น จึงมีผู้ให้ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ดังนี้

ทอมป์สัน (Thomson. 1991 : 1.1 – 1.2) ได้ให้ความหมายของผู้ฝึกสอนไว้ว่า ผู้ฝึกสอนหมายถึง ผู้ที่มีบทบาท หน้าที่ช่วยเหลือ และเตรียมการบางสิ่งบางอย่าง เพื่อช่วยให้นักกีฬาสามารถเพิ่มและพัฒนาประสิทธิภาพ โดยแบ่งเป็น การโค้ชนักกีฬาประเภทบุคคล และประเภททีม ซึ่งการเป็นโค้ชนั้น มีหน้าที่ทั้งด้านการสอน และการฝึก เหนือกว่าการช่วยเหลือปกติธรรมดา

เพราะไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะฝึกคนให้เก่งในเรื่องทักษะกีฬา เพิ่มประสิทธิภาพ และทำให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ตามความต้องการของนักกีฬา ความต้องการของนักกีฬาคอบอลรวมทั้งด้านสังคม และอารมณ์ ซึ่งส่งผลต่อการแข่งขันด้วย

พระพงษ์ บุญศิริ (2535 : 65–69) ได้ให้ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนว่า โค้ช (Coach) หมายถึง ผู้ฝึกสอน หรือผู้ฝึกนักกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การสร้างวินัย ควบคุมความประพฤติ ให้กำลังใจ และสร้างสมรรถภาพสูงสุดในนักกีฬาดลอดจนการชี้แนะการเล่น การแข่งขันเพื่อนำนักกีฬาก้าวไปสู่ผลสำเร็จของการแข่งขันหรือเล่นกีฬา นับว่ามีความสัมพันธ์กับโค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างต่อเนื่อง

สิ่งสำคัญที่จะพัฒนานักกีฬาให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายนั้น สำหรับในบ้านเมืองเราไม่อาจนำเอาโค้ชในลักษณะใดลักษณะหนึ่งมาใช้ แต่ต้องนำมาผสมผสานกัน เพื่อฝึกหรือนำนักกีฬาไปสู่เป้าหมายสุดท้ายคือ ความสำเร็จในการกีฬาตามต้องการ เพราะนอกจากคุณสมบัติของโค้ชแล้วนักกีฬาก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่โค้ชจะต้องคำนึงและสามารถโน้มน้าวจูงใจให้นักกีฬาประสบความสำเร็จตามต้องการ โดยคำนึงถึงปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. กระตุ้นให้นักกีฬารู้จักประเมินคุณลักษณะของตนเองเพื่อการนำมาแก้ไข
 2. พยายามศึกษาถึงวิธีจูงใจตลอดจนการปรับแก้สถานการณ์ หาแหล่งจูงใจเพื่อการนำมาใช้ประโยชน์ต่อนักกีฬาอย่างเต็มที่
 3. พยายามสร้างทัศนคติที่ดีให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาด้วยวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมตามสถานการณ์ต่างๆ
 4. ใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อพัฒนานักกีฬาของตนให้มีการพัฒนาทักษะ ความสามารถให้สูงขึ้น หรือจนมีความสามารถสูงสุด
 5. ศึกษาดูแลเอาใจใส่ในปัญหาทางด้านอารมณ์ ความเครียด หรือความวิตกกังวลของนักกีฬา และพยายามกำจัดให้น้อยลง หรืออยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม
 6. รู้จักปลอบขวัญและให้กำลังใจนักกีฬาตามโอกาสและสถานการณ์ที่เหมาะสม
 7. รู้จักสาริจและพยายามจูงใจนักกีฬา
- ✓ โค้ชที่มีอุดมการณ์ คือ โค้ชที่เพียรพยายามสร้างนักกีฬาตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ และต้องพยายามทำให้นักกีฬาของตนมีคุณสมบัติของนักกีฬาที่เหมาะสม ได้แก่ การสร้างอุดมการณ์ให้กับนักกีฬาของตน ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรับผิดชอบและซื่อสัตย์ต่อหน้าที่
2. เป็นผู้รู้จักรักษาสุขภาพทางกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ
3. เป็นผู้มีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมทีม
4. เล่นกีฬาอย่างยุติธรรมไม่เอาเปรียบคู่แข่ง
5. มีลักษณะการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี
6. มีความเคารพในสิทธิส่วนบุคคล
7. รู้สึกสำนึกในความเป็นพลเมืองดี

8. มีใจกว้างและเปิดเผย

สืบสาย บุญวีระบุตร (2539 : 192–194) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของโค้ช (Coach) ไว้ดังนี้ บทบาทของการเป็นโค้ช มีหลากหลายตามระดับของการเรียนรู้ ความสามารถ เพศ วัย และจุดมุ่งหมายในการฝึกกีฬา ความต้องการของนักกีฬา และแม้แต่บุคลิกภาพนักกีฬาหรือแม้แต่บุคลิกภาพโค้ชย่อมทำให้บทบาทและพฤติกรรมโค้ชแตกต่างกัน

บทบาทของการเป็นโค้ช จึงไม่ใช่บทบาทใดบทบาทหนึ่งเพียงอย่างเดียว หากต้องมีหลายบทบาทเพื่อการพัฒนาทักษะและความสามารถนักกีฬาไปพร้อมกัน ดังนั้นบทบาทโค้ชจึงควรเป็นหลายอย่าง ดังนี้

1. โค้ชเป็นแม่แบบ (As a Role Model) โค้ชเป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อนักกีฬา โค้ชจะถ่ายทอดจัดปรับและส่งผ่านปรัชญา ค่านิยม ทศนคติ การรับรู้ตนเอง ทั้งต่อการแข่งขันกีฬาและการกีฬาโดยรวมตลอดจนการดำเนินชีวิตของนักกีฬา
 2. โค้ชเป็นแรงจูงใจ (As a Motivator) โค้ชควรมีบทบาทเป็นแรงจูงใจเพื่อให้นักกีฬามุ่งมั่นในการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถในการเล่นกีฬา บทบาทเป็นแรงจูงใจของโค้ชจึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อนักกีฬาอย่างยิ่ง
 3. โค้ชเป็นแหล่งความรู้ (As a Resource Person) ซึ่งแน่นอนที่สุด โค้ชต้องเฝ้าหาความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาใช้หรือประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถนักกีฬา ที่สำคัญที่สุด คือ ความรู้ ความสามารถในการเป็นโค้ชกีฬานั้นๆ ทั้งด้านสมรรถภาพ กลวิธี (Techniques) กลยุทธ์ (Tactics) และการวิเคราะห์ความสามารถนักกีฬาเพื่อการปรับปรุง แก้ไขให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพตลอดทั้ง ในเวลาสั้น
 4. โค้ชที่รับบทบาทหน้าที่ (Roles and Rights) โค้ชที่ดีควรมีการศึกษาหรือมีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการแข่งขันกีฬานักกีฬา เพื่อจะได้ทราบและกำหนดบทบาทของตนเองได้ถูกต้อง
 5. โค้ชที่เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) บทบาทสุดท้ายที่ไม่ลดความสำคัญเลย คือ ความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านแรงจูงใจ ความพยายาม อารมณ์ ความสามารถในการเรียนรู้ ความฉลาด และความคิด ตลอดจนทักษะสมรรถภาพร่างกายและสมรรถภาพจิต ซึ่งมีผลต่อการเล่นกีฬาทั้งสิ้น
- การเป็นโค้ชที่ดีอาจจะต้องใช้หลายวิธี มีบทบาทที่ไม่เหมือนกันระหว่างนักกีฬาแต่ละคน หรือในคนเดียวกันแต่หลายสถานการณ์ ต่างอารมณ์ แต่จิตวิทยาการเป็นโค้ชควรเป็นบรรยากาศที่สร้างความเชื่อมั่น เชื่อใจ กล้าเสี่ยง การวิเคราะห์ และประเมิน และที่สำคัญที่สุด คือ ความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงของโค้ช รับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนสร้างให้นักกีฬารับบทบาท หน้าที่ และมีความมุ่งมั่นฟันฝ่าอุปสรรค เพื่อจุดมุ่งหมายในการใช้กีฬาสร้างคนให้เป็นคนดี หรือที่เรียกว่ามีคุณลักษณะที่พัฒนาทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์และจิตใจให้มีคุณธรรม และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ควบคู่กับความสามารถด้านการกีฬา นั่นคือ การเป็นโค้ชที่ดี

ชลัช ภิรมย์ (2539 : 77-79) ได้ให้ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน ไว้ดังนี้
 ผู้ฝึกสอน คือ ผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักกีฬาในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่างๆ
 ในด้านการกีฬานั้นๆ ให้แก่นักกีฬาทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน รวมทั้งเป็นผู้กำหนด
 สภาพแวดล้อมและปัจจัยต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาที่ตน
 เป็นผู้ควบคุมดูแลอยู่

ผู้ฝึกสอนฟุตบอลควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีภาวะผู้นำ
2. สามารถทำการสอน และถ่ายทอดได้ดีทั้งในด้านการอธิบายและการสาธิต
3. มีความรู้ในเรื่องฟุตบอลเป็นอย่างดีทั้งในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ
4. มีการสื่อสารที่ดี
5. มีความคิดสร้างสรรค์
6. เป็นผู้สังเกตที่ดี รู้ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข
7. เข้าใจวิธีการให้แรงจูงใจนักกีฬา
8. ชอบค้นหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเสมอ

ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญ ดังนี้คือ

1. วางแผนการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้กำหนดว่าระยะเวลาในการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง
 จะใช้เวลานานเท่าใด และจะฝึกกี่เวลาใน 1 วัน และกี่วันใน 1 สัปดาห์ เป็นการวางแผนทั้งในแบบ
 ระยะสั้นและระยะยาว
2. กำหนดเนื้อหาการฝึก เป็นการกำหนดเนื้อหาการฝึกในแต่ละครั้งว่าจะฝึกอะไร อย่างไร
 เช่น การฝึกสมรรถภาพร่างกาย การฝึกด้านเทคนิค หรือการฝึกด้านยุทธวิธีการเล่น เป็นต้น
3. จัดเตรียมอุปกรณ์การฝึก ผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้จัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกต่างๆ
 ให้สอดคล้องกับแผนการฝึกที่วางไว้ เช่น ลูกบอล ประตูขนาดต่างๆ เมตชีนบอล เสากระโดดโหม่ง
 เป็นต้น
4. จัดเตรียมสถานที่ฝึก สถานที่ฝึกที่ผู้ฝึกสอนต้องเตรียม ได้แก่ สนามฟุตบอลขนาด
 มาตรฐาน โรงฝึกฟุตบอลในร่ม ห้องบริหารกายฝึกน้ำหนักต่างๆ (Weight Training) เป็นต้น
5. รับผิดชอบการฝึกผู้เล่นที่บาดเจ็บ ผู้ฝึกสอนต้องไม่มองข้ามผู้เล่นที่ได้รับบาดเจ็บอยู่
 จะต้องมีการวางแผนการฝึกซ้อมเพื่อผู้เล่นเหล่านั้น ซึ่งเป็นการให้ขวัญ และกำลังใจประการหนึ่ง
 ผู้เล่นจะได้รู้สึกว่าคุณฝึกสอนไม่ได้ทอดทิ้งพวกเขา และยังเป็นการรักษาสมรรถภาพร่างกายของผู้เล่น
 ให้คงอยู่ด้วย
6. ทำหน้าที่สังเกตการณ์ เป็นหน้าที่ ที่ผู้ฝึกสอนต้องปฏิบัติทั้งการสังเกตการณ์ที่ตนเอง
 และทีมอื่นๆ เพื่อจุดประสงค์ต่างๆ เช่น เตรียมการเล่น หาผู้เล่นจากทีมอื่นมาเสริมทีมตนเอง ฯลฯ
 ในการสังเกตการณ์นี้สามารถทำได้โดยการแข่งขันในสนามจริง ดูจากโทรทัศน์ หรือ จากวิดีโอ

7. การประชุม ในการทำทีมฟุตบอลจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้องและทำงานร่วมกัน และผู้ฝึกสอนอาจมีเป็นคณะจำนวนหลายคน ซึ่งต้องช่วยกันควบคุมดูแลทีม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีหัวหน้าผู้ฝึกสอน (Head Coach) ซึ่งจะต้องมีบทบาทหน้าที่ในการควบคุมดูแลคณะผู้ฝึกสอน โดยต้องมีการประชุมปรึกษาหารือในด้านต่างๆ เช่น การมอบหมายหน้าที่ การวางแผนการฝึกร่วมกัน และการประชุมกับฝ่ายต่างๆ ในสโมสร เช่น นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ ผู้จัดการทีม เป็นต้น

8. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำ สิ่งแปลกใหม่ที่เป็นประโยชน์มาใช้พัฒนาทีมของตนเอง การศึกษาหาความรู้นี้ได้มาจากการอ่านหนังสือต่างๆ เกี่ยวกับฟุตบอล ดูฟุตบอลทางโทรทัศน์ และวิดีโอหรือจากสิ่งอื่นๆ มีข้อควรคิดอยู่อย่างหนึ่งว่า ทุกๆ วันท่านลืมบางสิ่งบางอย่างไป และในขณะเดียวกัน ก็ได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่าง ดังนั้น ไม่มีใครรอบรู้ไปหมดเสียทุกอย่างได้ตลอดเวลา การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและการทบทวนความรู้เดิมจึงเป็นสิ่งสำคัญอยู่เสมอ

สมาคมฟุตบอลเยอรมัน (The German Football Association. 2000 : 164) ได้ให้ความหมายของโค้ชไว้ว่า โค้ช คือ ผู้มีบทบาท หน้าที่หลากหลาย โค้ชเป็นทั้งที่ปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษา เป็นนักสร้างแรงจูงใจ เป็นผู้ควบคุมระเบียบวินัย เป็นนักบริหารและจัดการ เป็นนักประชาสัมพันธ์ เป็นผู้ทำงานร่วมกับสังคม เป็นผู้มีลักษณะเป็นมิตร เป็นผู้สื่อสารที่ดี เป็นผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และเรียนรู้ศึกษาจากประสบการณ์ของคนอื่นๆ

เป๊ปซี่ แมนยู ซ็อคเกอร์ สกูล (Pepsi – Cola (Thai) Trading co., Ltd. Manchester United Soccer School. 2002 : 3 - 4) ได้กล่าวถึง การสร้างทัศนคติ และจริยธรรมของโค้ช ไว้ดังนี้

1. เป็นความรับผิดชอบโดยตรงของโค้ชทุกคน ที่จะต้องบอกให้ผู้เล่นทราบถึงการแข่งขัน ให้เป็นทางบวกให้มากที่สุด เพื่อที่เขาจะเป็นผู้เล่นที่ดี

2. โค้ชควรบอกถึงประโยชน์ที่ได้จากการเล่นว่า มีความสำคัญอย่างไร เพื่อให้มั่นใจได้อย่างเต็มที่ว่าเป็นประโยชน์ทั้งในแง่สุขภาพ สังคม และชุมชน

3. โค้ชในระดับเยาวชน จะต้องให้การสนับสนุน และบอกถึงกฎ กติกาต่างๆ ที่สำคัญของเกม เพื่อให้มั่นใจว่า ผู้เล่น เล่นอย่างสุภาพ และขาวสะอาด

4. โค้ชเป็นผู้ที่รับผิดชอบ ที่จะแจ้งในเรื่องเชิงบวก รวมทั้งความประพฤติของผู้เล่น ผู้เล่นควรให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีม หลีกเลี่ยงการโต้เถียงกรรมการ และผู้ชม เล่นอย่างสุภาพ และขาวสะอาด

5. ทัศนคติ แนวคิดต่างๆ ของโค้ชจะถูกถ่ายทอดโดยตรงไปสู่พฤติกรรมของผู้เล่น

6. โค้ช คือ ต้นแบบ และต้องเอาใจใส่ดูแลพฤติกรรมของผู้เล่นอย่างใกล้ชิด

7. ชัยชนะเป็นสิ่งสำคัญ เล่นเพื่อชัยชนะ แต่อย่าทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ

8. โค้ชทุกคนจะต้องให้ความรู้แก่ผู้เล่นในเรื่องของสุขภาพ ความปลอดภัย ให้โอกาสความเป็นอยู่ และให้ความรู้ในเรื่องศีลธรรม จริยธรรมต่างๆ ด้วย ทำทุกสิ่งข้างต้นก่อน จึงจะได้มา

ซึ่งเกียรติยศ ชื่อเสียง และจะต้องทำเป็นครั้งแรกด้วย ซึ่งทุกสิ่งเป็นสิ่งที่คาดหวังของสโมสร โรงเรียน หรือผู้ปกครอง

นอกจากนี้ นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร (2546ข : 12-13) ได้กล่าวถึง การกีฬาและลักษณะ ผู้นำสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา ไว้ดังนี้

ผู้ฝึกสอนกีฬามีความจำเป็นที่จะต้องมีลักษณะผู้นำระหว่างที่คุมทีมของตัวเอง โดยการวางแผนสำหรับอนาคตของทีมให้ชัดเจน พร้อมทั้งหาทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น พร้อมกับการสร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นภายในทีม ทีมที่มีบรรยากาศในทางลบ นักกีฬาทะเลาะกัน ผู้ฝึกสอนไม่พูดกับนักกีฬา ผู้ฝึกสอนมีปัญหากับผู้ฝึกสอนคนอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าทีม มีบรรยากาศของการทำงานร่วมกันในทางลบ โอกาสของความสำเร็จก็จะลดลงไปด้วย บรรยากาศ ที่ดีผ่านกระบวนการสร้างวัฒนธรรมในทีมช่วยได้ องค์ประกอบที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้ฝึกสอน ที่มีลักษณะของผู้นำที่ดี มีดังนี้

1. มีคุณลักษณะที่ดี คือ

1.1 มีความเข้าใจนักกีฬา มีคุณสมบัติของความเข้าใจในความคิด ความรู้สึก และ อารมณ์ของคนรอบข้าง ซึ่งเป็นลักษณะที่ดีของผู้นำอย่างผู้ฝึกสอนกีฬา การรู้จักและเข้าใจนักกีฬา ในทีมของตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีม ขณะเดียวกันก็ต้องรู้จักที่จะแสดง ความเข้าใจให้นักกีฬาทราบด้วย

1.2 แสดงออกแบบผู้นำ เป็นตัวของตัวเอง ต้องยืนหยัดหลักการ กฎ ระเบียบและ สิ่งที่ตัวเองกำหนด แสดงความมั่นใจในสิ่งที่ตัวเองตัดสินใจ สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การเชื่อถือและ การยอมรับนับถือจากนักกีฬา

1.3 มีความสามารถในการค้นหาปัญหาและแก้ปัญหาได้

1.4 เรียนรู้หรือต้องการพัฒนาตัวเองตลอดเวลา

1.5 มีความสามารถในการสื่อสาร

1.6 ยืดหยุ่นและสมเหตุสมผล

1.7 เห็นคุณค่าของคนอื่น

1.8 ควบคุมตัวเองได้ดี

1.9 เชื่อถือได้

2. รูปแบบของผู้นำ รูปแบบของผู้นำที่เราคุ้นเคยเห็นเด่นชัดนั้นมี 2 ลักษณะ คือ

2.1 ผู้นำแบบเด็ดขาด สั่งการ หรือ เผด็จการ เป็นแบบที่จริงจังและใช้ตนเอง เป็นศูนย์กลาง ทุกอย่างขึ้นอยู่กับตัวเอง และในกีฬาดูเหมือนว่าจะมุ่งหวังที่ชัยชนะเป็นหลัก

2.2 ผู้นำแบบประชาธิปไตยที่รับฟังความคิดเห็นของนักกีฬาและคนรอบข้าง ซึ่งใช้หลักการของความร่วมมือในระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขัน อย่างไรก็ตาม ไม่ได้หมายความว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะ โดยปกติแล้วลักษณะของคนจะอยู่ระหว่าง 2 แบบ ซึ่งผู้นำที่ดีที่สุดก็คือ ผู้นำที่มีทั้ง 2 แบบในตัว

3. สถานการณ์ของการเล่นกีฬา

การเป็นผู้นำที่ดีนั้น คือ การที่สามารถปรับตัวเองและสามารถปรับรูปแบบการเป็นผู้นำได้ตามสถานการณ์ จึงจะเห็นได้ว่า ผู้นำที่ดีสามารถที่จะเป็นได้ทั้ง 2 แบบ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เขาตัดสินใจอย่างรวดเร็วที่ต่างกัน (ประเภทบุคคลและทีม) จากการวิจัยพบว่า นักกีฬาประเภททีมชอบที่จะเห็นผู้ฝึกสอนใช้วิธีการแบบมุ่งที่การฝึกซ้อม และชอบความยืดหยุ่นมากกว่านักกีฬาประเภทบุคคล อย่างไรก็ตาม ลักษณะของสถานการณ์อื่นๆ ที่ส่งผลต่อรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ

1. วัฒนธรรมของทีมมีมาอย่างไร
2. เวลาที่มีอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ
3. จำนวนของทีมงานและผู้ช่วย
4. จำนวนของสมาชิกในทีม

การสร้างบรรยากาศ วัฒนธรรมของทีม

การที่จะเป็นผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะผู้นำและนำพาทีมไปสู่ความสำเร็จนั้น เมื่อผู้นำมองเห็นและกำหนดว่าควรจะทำอย่างไรกับทีมแล้ว อันดับต่อไปคือ การนำสิ่งที่ตัวเองต้องการทำนั้น ทำให้เกิดขึ้นจริงให้ได้ นอกจากผู้ฝึกสอนกีฬาอยากจะทำให้เกิดตามเป้าหมายที่ต้องการแล้ว ลูกทีมก็ต้องทำตามให้เคยชิน และยอมรับในสิ่งนั้นด้วย จนเกิดเป็นวัฒนธรรมที่ดีของทีมต่อไป ผู้ฝึกสอนต้องสร้างวัฒนธรรมนี้ให้เกิดขึ้น นักกีฬาก็ต้องร่วมมือ และช่วยกันสร้างวัฒนธรรมนี้เช่นกัน

อะไรที่จะทำให้ทีมมีและยอมรับวัฒนธรรมร่วมกัน

1. สโลแกนของทีม
2. กระบวนการบริหารจัดการที่ชัดเจน
3. การจัดการด้านข้อมูลและด้านการสื่อสาร
4. ธรรมชาติของลักษณะกีฬา (ประเภทบุคคล ประเภททีม)
5. การยอมรับนับถือภายในทีม
6. รูปแบบของการฝึกสอน

ผู้นำสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมที่ตนเองต้องการได้อย่างไร

1. สนใจความสำเร็จของนักกีฬาแต่ละคน
2. แสดงให้นักกีฬาเห็นว่าตัวเองมีความภูมิใจในการที่เขาทำอะไรได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้นักกีฬาทำงานร่วมกัน
4. ให้คำแนะนำนักกีฬาก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลง

การที่เราเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของจิตใจที่มีต่อการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา จะช่วยให้ผู้ฝึกสอนกีฬาหาแนวทางที่จะเพิ่มเติมความรู้ด้านนี้ให้มากขึ้น รวมทั้งความรู้ที่เกี่ยวกับลักษณะของผู้นำที่ทุกคนจะต้องมี และนำไปใช้ในการสร้างทีม การเป็นผู้นำของท่านจะทำให้ให้นักกีฬาและทีมกีฬามีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการเล่นกีฬาอย่างชัดเจน มีวัฒนธรรม รวมทั้งบรรยากาศของทีมที่ดีและประสบความสำเร็จในที่สุด การที่ผู้ฝึกสอนมีความเป็นผู้นำจะส่งผลต่อการทำทีม

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมโดยรวม ความคิดและความรู้สึกดังกล่าว ที่มีต่อผู้ฝึกสอนที่เป็นผู้นำที่ดีจะส่งผลต่อการเล่นกีฬาต่อไป

3. บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา

พระพงษ์ บุญศิริ (2535 : 65–69) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา ไว้ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบต่อนตนเอง ต่อหน้าที่ ที่รับผิดชอบและต่อทีม
2. รู้จักการประสานงานด้านต่างๆ เช่น การประสานการฝึก การเล่น
3. รู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ
4. ศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมกีฬาที่เล่นให้ลึกซึ้ง
5. รู้จักพัฒนาบุคลิกด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม
6. สร้างสมรรถภาพความแข็งแรง และสภาพส่วนตัวให้สมบูรณ์อยู่เสมอ
7. ฝึกลักษณะการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับสถานะ

มนู อนันตชัยศิริ (2541 : 26) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา ไว้ดังนี้

1. เป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเอง เคารพในกฎกติกา และยอมรับในการตัดสินของกรรมการ

เชื้อฟุ้งผู้ฝึกสอนและหัวหน้าทีม

2. เป็นผู้มีความกระตือรือร้น ตั้งใจต่อการฝึกซ้อม หรือแข่งขัน
3. มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ที่ตนเองได้รับมอบหมาย และอย่างเต็มความสามารถ
4. เป็นผู้ตรงต่อเวลา รักความยุติธรรม ไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมทีม
5. เป็นผู้รักความสามัคคีในหมู่คณะ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน
6. เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ตั้งใจเล่นกีฬาอย่างแท้จริง กล้าในการตัดสินใจอย่างมี

เหตุผลและรวดเร็ว

7. เป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ มีความมานะอดทน อดกลั้น และเสียสละ
8. เป็นผู้ที่มีความสุภาพ นอบน้อม อ่อนโยน ด้วยกิริยาวาจา ลักษณะท่าทาง ประพฤติตน

อยู่ในระเบียบประเพณีอันดีงาม

เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมโค้ชฟุตบอลเยาวชนระดับซี ไลเซนส์ หลักสูตร

เอ เอฟ ซี เคเอ็นวีบี ในกี คอร์ท (AFC/KNVB/NIKE Course for Youth Coaches “C” Licence.

2000 : บทนำ) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา ไว้ดังนี้

1. มีสมาธิและปรับตัวให้อยู่ในเกม ในทุกข้อจำกัด และทุกสภาพแวดล้อม
2. มีขอบเขตและคุณภาพด้านเทคนิค ที่จะทำความลำบากใจให้คู่แข่ง
3. จะต้องไม่ยอมแพ้อย่างง่ายๆ จนกว่าจะสิ้นสุดการแข่งขัน
4. ต้องใช้ความเร็วและการปรับจังหวะความเร็ว เพื่อข่มขวัญคู่แข่ง
5. ต้องรักษาตำแหน่งของตนเอง ที่จะทำให้ผู้เล่นคนอื่นในทีมเล่นได้ดีขึ้น
6. ต้องกระตือรือร้นตั้งแต่วินาทีแรก จนถึงวินาทีสุดท้ายของการเล่น

7. สามารถมองเห็นและเข้าใจวิธีการเล่นที่ดีที่สุด และใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

✓ หลักการฝึกซ้อม

สำหรับการฝึกซ้อมฟุตบอลนั้น อนันต์ อัดชู (2538 : 61-62) ได้กล่าวถึงวิธีการฝึกและสิ่งที่ผู้ฝึกสอนจะต้องเน้นในฟุตบอล คือ

1. สมรรถภาพร่างกาย ผู้ฝึกสอนจะต้องเน้นให้มาก เพื่อให้ นักกีฬาทุกคนมีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรงพร้อมที่จะวิ่งเล่น ไล่ลูกบอลและหลบหลีกคู่ต่อสู้ได้ตลอดเวลา
2. ทักษะส่วนบุคคล ทักษะส่วนบุคคลนั้น มีความสำคัญมากเช่นกัน เพราะทุกคนในทีมจะต้องควบคุมและบังคับลูกได้ สามารถทำให้ลูกอยู่กับตัวได้ รู้จักรับลูกต่างๆ ลักษณะที่มาหาตัวรับลูกให้อยู่กับตัว สามารถพาลูกหลบคู่ต่อสู้ได้ สามารถส่งไปให้เพื่อนในทิศทางที่ต้องการได้
3. การเล่นเป็นทีม ทีมที่มีผู้เล่นเก่งๆ แต่ถ้าไม่ซ้อมด้วยกัน หรือขาดการฝึกซ้อมที่เล่นเป็นทีมแล้วโอกาสจะชนะก็น้อย ดังนั้น การเล่นที่เป็นทีม รู้กัน เข้าใจ เข้าหากันนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับฟุตบอล

4. มีจิตใจเป็นนักสู้ และมีน้ำใจนักกีฬา การมีจิตใจเป็นนักสู้ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ก็สำคัญมาก เพราะถ้านักกีฬาไม่มีเลือดนักสู้แล้ว จะทำให้การเล่นไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร และบางครั้งอาจจะทำให้แผนการรับและการรุกเสียไป พลาดไป ขาดจังหวะไป

5. การพักผ่อนและการนอนหลับ นักฟุตบอลจะต้องมีเวลาพักผ่อนหย่อนใจ การหลับนอนที่ถูกต้องและพอเพียง คำว่า ถูกต้อง นั้นจะต้องไม่ไปพักผ่อนหย่อนใจในสิ่งที่ทำให้เสียกำลังกาย กำลังใจ ไม่สบายใจ หรือทำให้ร่างกายไม่ได้พัก เพราะนักฟุตบอลจะต้องพักเพื่อให้ร่างกายฟื้นตัวจากสภาพการฝึกที่หนัก

นักกีฬามีจำนวนมิใช่น้อยที่ทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมอย่างหนักวันแล้ววันเล่า โดยไม่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนให้กับตนเองว่า ทำไปเพื่ออะไร และทำไมจึงต้องทำเช่นนั้น ความไม่เข้าใจในกระบวนการของระบบการฝึกซ้อมที่ถูกต้อง ทำให้นักกีฬาไร้ทิศทางและขาดจุดมุ่งหมาย ในการดำเนินการเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จที่ตนเองปรารถนาหรือใฝ่ฝันไว้ ด้วยเหตุนี้ สิ่งที่คาดหวัง จึงดูห่างไกลหรือมีโอกาสนั้นเป็นไปได้ยาก แต่จะมีนักกีฬาสักกี่คนที่เข้าใจและรู้ว่า เส้นทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังไว้ คืออะไร

หากบรรดานักกีฬาเหล่านี้โชคดีพอที่จะได้พบกับผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง รูปแบบและทิศทางการฝึกซ้อมก็จะถูกนำไปสู่ระบบที่ถูกต้อง โดยมีต้องเสี่ยงหรือเสียเวลากับการลองผิดลองถูกโดยไม่ทราบจุดมุ่งหมาย อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้น ก็คือ การที่นักกีฬาได้มีโอกาสเรียนรู้และทำความเข้าใจหลักพื้นฐานการฝึกซ้อมกีฬาที่ถูกต้องด้วยตนเอง และสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง คือ สิ่งสำคัญที่สุดและเป็นวิธีการเดียวที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันได้

1. ทฤษฎีการฝึกซ้อม (Training Theory)

บุญศักดิ์ หล่อพิพัฒน์ (2546ก : 10-11) ได้กล่าวถึงทฤษฎี การฝึกซ้อมดังนี้

1.1 พื้นฐานการฝึก (The Basic of Training) ขอบข่ายของการฝึก คือ การเพิ่มความสามารถในการทำงานของนักกีฬา เพิ่มทักษะเฉพาะกีฬาและสภาพจิตใจในอันที่จะพัฒนาสมรรถภาพในการแข่งขัน การฝึกกีฬาเป็นเรื่องที่ต้องทุ่มเทระยะยาว นักกีฬาไม่สามารถสร้างได้ชั่วข้ามคืน ผู้ฝึกสอนไม่สามารถสร้างสิ่งมหัศจรรย์ได้อย่างมั่งง่ายด้วยการมองข้ามความสำคัญของทฤษฎีและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เมื่อนักกีฬาฝึกกีฬาก็จะเกิดการปรับตัวขึ้น ยิ่งปรับตัวด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และจิตวิทยาได้ดีเท่าไร โอกาสในการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะด้านกีฬาก็ยิ่งมีสูงขึ้น

1.2 การชดเชยเผื่อ (Super Compensation) เป็นแนวคิดหลักในการฝึกกีฬาแบบ พลวัต (Dynamics) ของวงจรการชดเชยเผื่อ (Super Compensation Cycle) ขึ้นกับความหนักในการฝึกที่ได้วางแผนไว้ การวางแผนที่ดีจะต้องพิจารณาถึงการชดเชยเผื่อ ทั้งนี้เพราะทำให้มั่นใจได้ว่า นักกีฬาได้สะสมพลังงานกลับคืนมาพร้อมสมบูรณ์ และที่สำคัญที่สุด คือ ช่วยหลีกเลี่ยงไม่ทำให้นักกีฬาเกิดสภาพล้าอย่างรุนแรงจนทำให้เกิดสภาวะการฝึกหนักเกิน (Over Training State) อันไม่พึงปรารถนา

ในการดำเนินการฝึกซ้อมกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีความเข้าใจอย่างดีในเรื่องของระบบพลังงาน (Energy System) แหล่งพลังงานที่แต่ละระบบใช้ และเวลาที่นักกีฬาต้องใช้ในการเติมพลังงานที่ใช้ไปในการฝึกซ้อมและการแข่งขันคืน (Restore Energy Fuel) เพราะความเข้าใจในเรื่องของระยะเวลาที่ต้องการในการเติมพลังงานคืนในแต่ละระบบพลังงานเป็นรากฐานของการคำนวณช่วงเวลาพักที่เหมาะสมระหว่างกิจกรรมการฝึกต่างๆ ระหว่างการฝึกและหลังจากการแข่งขัน เมื่อเข้าใจเรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดีจะทำให้การจัดกำหนดการและการควบคุมโปรแกรมการฝึกซ้อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้

1.3 หลักการฝึกซ้อม (Principles of Training) การจัดทำโครงสร้างและการกำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อมจะต้องเป็นไปตามกฎเฉพาะ ไม่ว่าเยาวชนจะเลือกกีฬาอะไรก็ตาม ไม่ควรที่จะถูกจำกัดให้ฝึกเฉพาะกีฬานั้นเท่านั้น แต่ต้องวางรากฐานการฝึกที่ถูกต้องตั้งแต่ยังเล็ก ด้วยการกำหนดโปรแกรมการฝึกที่มีลักษณะหลายกีฬา (Multi Sport) เฉพาะด้านรอบด้าน (Multi Lateral) และเป็นองค์รวม (Holistic) มากกว่าการฝึกแคบๆ เฉพาะกีฬา การวางรากฐานเช่นนี้จะทำให้เกิดสมรรถนะที่คงเส้นคงวา และเป็นการป้องกันการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมกีฬา

เมื่อนักกีฬาเจริญวัยมากขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้น การฝึกจึงจะเริ่มเฉพาะกีฬาและเฉพาะบุคคลมากขึ้น โดยการเน้นกิจกรรมและการฝึกทักษะเฉพาะ อันนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะเร็วขึ้น

สิ่งสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะและการวางแผน ก็คือ การเพิ่มความหนัก (Load Progression) หรือการที่ผู้ฝึกสอนหรือครูฝึกจะทำการเพิ่มความหนักในการฝึกซ้อมอย่างไร การเพิ่มความหนักเป็นขั้นๆ (Step Loading) จะแตกต่างระหว่างนักกีฬาใหม่กับนักกีฬาที่เจริญวัยแล้ว

และสำหรับนักกีฬาชั้นสูงตั้งแต่ระดับชาติขึ้นไปและนักกีฬาอาชีพ ควรใช้รูปแบบความหนักที่ยากขึ้น กล่าวคือ วิธีการเพิ่มความหนักแบบราบ (Flat Loading Method)

และไม่ว่าการเพิ่มความหนักจะเป็นรูปแบบไหนย่อมข้ามความสำคัญของการฟื้นตัว (Recovery) ซึ่งเป็นช่วงที่มีความสำคัญมากในการขจัดอาการล้า เติมพลังงานให้เต็มและเกิดความผ่อนคลายทางจิตใจก่อนที่จะเข้าสู่การเพิ่มความหนักขึ้นไปอีกในรอบใหม่

ไม่ว่ารูปแบบการเพิ่มความหนักเป็นขั้นๆ จะใช้ได้กับช่วงเตรียมการ (Preparatory Phase) เป็นส่วนใหญ่ แต่ในช่วงการแข่งขัน กำหนดการแข่งขันจะทำให้รูปแบบการเพิ่มความหนักเป็นแบบพลวัต (Dynamic) ซึ่งมักจะเกิดกับกีฬาที่แข่งขันเป็นทีม ซึ่งต้องแข่งขันอย่างน้อยหนึ่งครั้งในหนึ่งสัปดาห์

1.4 การเตรียมการในการฝึกซ้อม (Preparation for Training) ไม่ว่าจะเป็นกีฬาอะไรก็ตาม การฝึกซ้อมจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical) เทคนิค (Technical) แทคติก (Tactical) จิตวิทยา (Psychological) และด้านทฤษฎี (Theoretical) เสมอ และองค์ประกอบทั้งห้านี้ มีความสัมพันธ์ที่สำคัญต่อกันอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสมรรถภาพทางกาย เทคนิค และแทคติก

โปรแกรมฝึกซ้อมส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาที่แข่งเป็นทีม มักเน้นการฝึกซ้อมด้านเทคนิคและแทคติก โดยละเลยการฝึกด้านสมรรถภาพทางกาย เพราะการฝึกสมรรถภาพร่างกายเป็นรากฐานของโปรแกรมการฝึกทั้งหมด เนื่องจากความล้ามีความสำคัญโดยตรงกับการปรับปรุงสมรรถภาพร่างกาย (Physical Conditioning) นักกีฬาที่มีสมรรถภาพไม่ดีจะล้าเร็ว เมื่อนักกีฬาเกิดความล้า ทักษะด้านเทคนิคและแทคติกก็จะลดตามไปด้วย และความล้าในระดับสูงจะมีผลทำให้วิจารณ์ญาณในเชิงกลยุทธ์ (Tactical Judgement) ในขณะแข่งขันต่ำลงไปด้วย ซึ่งหมายถึงการตัดสินใจผิดพลาดมากขึ้น สมรรถนะด้อยลง ดังนั้น การฝึกเพิ่มสมรรถภาพร่างกาย (Physical Training) จึงเป็นรากฐานที่สำคัญของโปรแกรมการฝึกซ้อมทุกๆ โปรแกรม

การฝึกซ้อมด้านเทคนิคต้องฝึกให้ถึงระดับสมบูรณ์ ยิ่งนักกีฬาที่ระดับเทคนิคสูงเท่าใด ยิ่งใช้พลังงานน้อยลง ในทุกๆ กีฬา โดยเฉพาะกีฬาที่ใช้ความอดทนเป็นสำคัญ ความเชี่ยวชาญด้านเทคนิคทำให้ประสิทธิภาพร่างกายเพิ่มขึ้นที่สมรรถนะเท่ากัน นักกีฬาที่มีเทคนิคดีกว่าจะล้าน้อยกว่า

ในด้านแทคติก จะต้องออกแบบการฝึกซ้อมด้านแทคติก และสร้างแผนการเล่นในเกมก่อนการแข่งขันนั้นๆ เพื่อให้ นักกีฬาได้มีโอกาสฝึกซ้อมตามแผนแทคติกที่วางไว้ ถ้าคุณต้องการความสำเร็จ ต้องวางแผนเพื่อความสำเร็จ

1.5 ตัวแปรในการฝึกซ้อม (Variables of Training) ปริมาณการฝึกซ้อม เป็นตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งในการฝึกซ้อม การเพิ่มสมรรถภาพร่างกาย เทคนิค และแทคติก จำนวนมากเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการปรับตัวในระดับสูง ที่จะทำให้เกิดสมรรถนะที่ดีขึ้น แม้ว่าปริมาณการฝึก

มักจะอยู่ในระดับที่พอเพียงสำหรับกีฬาที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว (Individual Sport) แต่ในกีฬาที่แข่งเป็นทีม (Team Sport) ส่วนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล ฮอคกี้ ยังสามารถปรับปรุงได้อีกมาก นักกีฬาสามารถเพิ่มปริมาณการฝึกซ้อมเป็นสองเท่าได้สบายๆ จากที่เคยฝึกกันสัปดาห์ละ 6 ถึง 10 ชั่วโมง ด้วยการฝึกนอกห้องยิมฯ หรือนอกสนาม ซึ่งทำให้เกิดพัฒนาการที่เห็นได้ชัดในกีฬาเหล่านี้ ในด้านความหนักในการฝึก ซึ่งกีฬาส่วนใหญ่ที่ต้องใช้ทั้งความเร็วและกำลัง หรือการฝึกทักษะพิเศษ ทำให้เกิดภาระต่อระบบประสาท และกล้ามเนื้อ เป็นอันมาก เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถรับการฝึกได้ดีทั้งปริมาณและความหนัก จะต้องพิจารณาถึงขั้นตอนในการเพิ่มทั้งปริมาณและความหนักในการฝึก สิ่งที่สำคัญ คือ จะเพิ่มอย่างไรโดยไม่ทำให้เกิดสภาวะการฝึกหนักเกิน (Over Training)

สิ่งที่ต้องให้ความสนใจสูงสุด คือ ความหนาแน่นของการฝึก (Training Density) ซึ่งหมายถึง จำนวนการฝึกภายในช่วงเวลาหนึ่งๆ ยิ่งมีการฝึกต่อหน่วยเวลามากเท่าใดความหนักก็จะสูงขึ้น การฝึกก็就会有ความเครียดสูงมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้สามารถควบคุมผลข้างเคียงที่ไม่พึงปรารถนาจากการที่จำนวนการฝึกต่อหน่วยเวลามากเกินไป ให้ดูเวลาที่นักกีฬาต้องการในการเติมพลังงานที่ใช้ไปในการฝึกซ้อมคืน ซึ่งทำให้สามารถคำนวณเวลาพักหลังกิจกรรม การฝึกซ้อมหรือแข่งขันได้อย่างแม่นยำ และหลีกเลี่ยงการเกิดสภาวะล้าอย่างวิกฤติ (Critical Level of Fatigue) ได้

1.6 การพักและการฟื้นตัว (Rest and Recovery) โดยทั่วไปผู้ฝึกสอนมักเห็นว่าการของตนเอง คือการทำอะไรจึงจะฝึกนักกีฬาให้ดีขึ้นได้ และแม้ว่าผู้ฝึกสอนสามารถทำหน้าที่ฝึกสอนในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ผู้ฝึกสอนส่วนมากมักมองข้ามวิธีการและเทคนิคในการฟื้นตัว (Recovery Methods and Techniques) นักกีฬายังสามารถฟื้นตัวหลังการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้เร็วเท่าไรก็ยังสามารถฝึกได้เพิ่มมากขึ้นเท่านั้น และเมื่อสามารถฝึกเพิ่มได้มากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งทำให้สมรรถนะเพิ่มสูงขึ้นเท่านั้น ดังนั้น อย่างมองข้ามความสำคัญของการพักและการฟื้นตัว

มีวิธีการมากมายหลายอย่างในการที่จะทำให้ฟื้นตัวหลังการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ยิ่งเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้เทคนิคเหล่านี้ได้ดีมากเท่าใด ก็ทำให้สามารถควบคุมความล้า และป้องกันการฝึกหนักเกินได้ดีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

นักกีฬาและผู้ฝึกสอน ตระหนักดีถึงผลเสียของการฝึกหนักเกินที่มีต่อสมรรถนะด้านการกีฬา เมื่อมีสัญญาณของการฝึกหนักเกินเริ่มปรากฏ ก็จะทำให้ความสนใจอย่างมาก ในการป้องกันไม่ให้เกิดภาวะการฝึกหนักเกิน จะต้องให้ความสนใจกับการชดเชยเพื่อ (Super Compensation) เวลาที่ใช้ในการเติมพลังงานคืนในกีฬาประเภทนั้น และวิธีการที่ใช้ในการติดตามการฝึกซ้อม

2. การฝึกแบบกำหนดช่วง (Periodization Training)

บุญศักดิ์ หล่อพิพัฒน์ (2546ข : 4 - 5) ได้กล่าวถึงเทคนิคการฝึกแบบกำหนดช่วง (Periodization Training) ดังนี้

2.1 การวางแผนการฝึกซ้อม (Workout Planning) การฝึกซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพ (Training Effectiveness) ขึ้นกับการวางแผน ตั้งแต่การฝึกในแต่ละครั้ง ไปจนถึงการวางแผนระยะยาว

การวางแผนการฝึกไม่ใช่เป็นเรื่องยาก แผนการฝึกที่ดีจะช่วยให้ประสบผลสำเร็จได้ในทุกๆ ด้าน การอบอุ่นร่างกายเป็นสิ่งสำคัญ แต่มักจะละเลยหรือทำอย่างขอไปที ในการเตรียมความพร้อมของกีฬาไม่มีอะไรดีไปกว่าการอบอุ่นร่างกายอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านระบบไหลเวียน

สิ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน คือ การตั้งเป้าหมายให้กับนักกีฬา ด้วยการบอกนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอว่ามีจุดประสงค์ในการฝึกอะไรบ้าง และการป้อนกลับเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นในทางสร้างสรรค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2.2 วงรอบการฝึก (Training Cycle) สิ่งที่ต้องดูไปกับการวางแผนฝึกซ้อมตลอดปี วงจรจุลภาค (Micro Cycle) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการวางแผน เทคนิคที่ใช้สลับความหนักในการฝึกระหว่างช่วงวงจรจุลภาค เป็นวิทยาศาสตร์ซึ่งขึ้นกับเวลาที่ใช้ในการเติมพลังงานที่ใช้ในการฝึกซ้อม หรือการแข่งขันกลับคืนมา

ถ้าสามารถทำการสลับความหนักในการฝึกในแต่ละสัปดาห์ได้ดีขึ้นเท่าใด นักกีฬาก็จะสามารถที่จะรับมือความล้าและการฝึกหนักเกินได้ดีมากขึ้นเท่านั้น และสิ่งที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน คือ การสลับวงจรพัฒนา (Developmental) หนักทันที (Shock) และวงจรผ่อน (Regeneration) ให้ดี อย่าใช้วงจรหนักทันทีอย่างผิดๆ เพราะจะทำให้เกิดความล้าในระดับสูงมาก

ต้องจำไว้ว่าขอบเขตของการฝึกซ้อม คือการทำให้ร่างกายและจิตใจ สามารถปรับสภาวะความหนักหน่วงที่เกิดขึ้นในขณะแข่งขันได้ ในการฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพ จะมีการฝึกในวงจรพัฒนา และในวงจรหนักทันที สลับกันไป

ดังนั้น ในการกำหนดปริมาณการฝึกให้เป็นตัวเลข การสลับหนักเบาในหนึ่งสัปดาห์ จะช่วยให้สามารถคำนวณวัน ที่นักกีฬาสามารถชดเชยเผื่อ (Super Compensation) ได้ โดยอาศัยความเข้าใจในเรื่องระบบพลังงาน เวลาในการฟื้นตัว ในการวางแผนที่มีประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับนักกีฬาแต่ละคนได้

2.3 โปรแกรมการฝึกซ้อมตลอดปี (Annual Training Program) การวางแผนการฝึกซ้อมตลอดปีและวงจรจุลภาค (Micro Cycle) เป็นองค์ประกอบหลักในแผนและโปรแกรมการฝึกซ้อมที่มีโครงสร้างที่ดี (Well-Structured Training Program) แนวความคิดพื้นฐานของการวางแผนการฝึกซ้อมตลอดปีก็คือ เรื่องฝึกแบบกำหนดช่วง (Periodization) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดช่วงต่างๆ ในการฝึกความสามารถของระบบขับเคลื่อนชีวภาพ (Bio Motor Capabilities) การฝึกแบบกำหนดช่วง ในเรื่องความแข็งแรง ความเร็ว และความอดทน เป็นการปรับแต่งการฝึกในช่วงต่างๆ ที่ได้จัดเรียงอย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อให้เกิดการพัฒนาการปรับตัวเฉพาะกีฬา เมื่อการปรับตัว (Adaptation) เป็นไปอย่างสมบูรณ์นักกีฬาก็จะเกิดความพร้อมทางกายภาพในการที่จะสร้างสมรรถนะทางกีฬาดีขึ้น

ความเข้าใจในเรื่องการฝึกแบบกำหนดช่วงเป็นอย่างไรดี จะทำให้กำหนดแผนการฝึกเป็นแผนภูมิ กำหนดการฝึกต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น และต้องไม่ลืมที่จะใช้กำหนดการแข่งขันเป็นตัวกำหนดช่วงการฝึกต่างๆ และต้องใส่กำหนดช่วงในเรื่องโภชนาการและการฝึกด้านจิตวิทยา กีฬาด้วย การฝึกแบบกำหนดช่วง เป็นแนวคิดในการฝึกซ้อมกีฬาที่รวมทุกสิ่งทุกอย่างที่ซับซ้อนไว้ด้วยกัน (All Inclusive) และเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝน เพื่อให้เกิดทักษะในการวางแผนการฝึกซ้อมตลอดปีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.4 การวางแผนระยะยาวและการหาตัวรุ่ง (Long-Term Planning and Talent Identification) ณ จุดที่เยาวชนที่มีแววเริ่มทำการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อหวังที่จะก้าวไปให้ถึงจุดสมรรถนะสูงสุดที่จะเป็นไปได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนระยะยาว การให้คำแนะนำด้านโปรแกรมการฝึกซ้อมของนักกีฬาเยาวชน ทั้งด้านเฉพาะกีฬาและในองค์รวม ตั้งแต่ช่วงแรกของการเติบโตและพัฒนาการความเป็นนักกีฬา (Athletic Development) เป็นสิ่งจำเป็นมาก จะต้องมีการสร้างแผนระยะยาว แผนโอลิมปิก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาร่างกายภาพและทักษะกีฬาให้กับนักกีฬาเยาวชน ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

เมื่อทำการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาเยาวชน จะต้องมีการวางแผนการฝึกซ้อม แม้ว่าจะเป็นเพียงแผนง่ายๆ ก็ยังดีกว่าไม่มีแผนเลย ทักษะการวางแผนเหล่านี้ ไม่ใช่เรื่องยากอะไร และการวางแผนนี้จะทำให้เกิดผลดีกับนักกีฬาในด้านพัฒนาการ ทั้งเทคนิคเฉพาะกีฬาและในองค์รวม

และที่สำคัญที่สุด จะต้องหาเวลาเอาใจใส่ในเรื่องการหาตัวรุ่ง โดยใช้การทดสอบที่เหมาะสมทั้งในด้านสัดส่วน ร่างกายและลักษณะด้านกายภาพต่างๆ ซึ่งจะทำให้เกิดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ดีขึ้น สำหรับเยาวชนที่มีแววรุ่งในแต่ละกีฬา

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่จะต้องสังวร ก็คือ ความแตกต่างระหว่างเด็กที่มีพัฒนาการเร็วช้าต่างกัน (Early and Late Maturer) เด็กที่เจริญวัยเร็วอาจจะแสดงให้เห็นความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในช่วงแรกๆ แต่เด็กที่เจริญวัยช้ากว่ามักจะเป็นนักกีฬาที่ดีกว่าในระยะยาว ดังนั้น อย่าเพิ่งด่วนตัดสินใจ ให้เด็กเติบโตไปตามธรรมชาติของเขา ในขณะที่ผู้ฝึกสอนดำเนินโปรแกรมการฝึกซ้อมระยะยาวที่ดีที่สุดและเป็นไปได้ให้กับนักกีฬาเยาวชน

2.5 การฝึกให้ถึงจุดสุดยอดเมื่อแข่งขัน (Peaking for Competitions) ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาสวนมากพึงใจว่าการฝึกให้ถึงสมรรถนะสุดยอด และให้ถึงจุดสุดยอดพอดีเมื่อแข่งขัน เป็นเรื่องที่แล้วแต่สวรรค์จะโปรด จริงๆ แล้วเป็นเรื่องที่ไม่มีอะไรมากไปกว่ากลยุทธ์ในการวางแผนการฝึกที่จะทำให้เกิดการชดเชยเกิน ทั้งด้านสรีรวิทยาและจิตวิทยา (Physiological and Psychological Super Compensation) เมื่อถึงเวลาแข่งขันนั่นเอง เมื่อเกิดการชดเชยเกินขององค์ประกอบทั้งสองขึ้น สมรรถนะสุดยอดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามปกติ

การที่สมรรถภาพของนักกีฬารุ่งขึ้นๆ ลงๆ นั้น โดยมากมักจะขึ้นกับการฝึกของนักกีฬาในช่วงเตรียมตัว (Preparatory Phase) สัดส่วนระหว่างปริมาณการฝึกกับความหนักในการฝึก และจำนวนการแข่งขันที่นักกีฬาจะต้องแข่งขัน อย่างลงแข่งขันบ่อยเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกีฬาระดับเยาวชน (Young Athletes) อย่าให้พวกเขากรอบ เหนื่อยเร็วเกินไป

ขั้นตอนสำคัญในการที่จะทำให้ให้นักกีฬาไปสู่จุดสุดยอด เมื่อแข่งขัน

1. ต้องฝึกเพื่อแข่ง
2. ต้องฟื้นตัวเต็มที่ก่อนเริ่มฝึกใหม่อีกครั้ง
3. ต้องฝึกเพื่อการแข่งขันครั้งต่อไป
4. ต้องปรับปรุงการฝึกซ้อมให้เกิดการชดเชยเกินถึงจุดสมรรถนะสุดยอด ระหว่าง

การแข่งขันครั้งต่อไป ต้องให้ความสนใจสูงสุดกับกิจกรรมการฝึกดังกล่าวข้างต้นตลอดช่วงการแข่งขัน (Competition Phase)

นอกจากนี้ วิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนฟุตบอล (Football Scientific Concept, 2001 : 2) ได้กล่าวถึง สมรรถนะสูงสุดของนักกีฬา (Peak Performance) ไว้ว่า โปรแกรมการฝึกซ้อม ต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ต้องเป็นโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ออกแบบให้เฉพาะนักกีฬาแต่ละบุคคล

(Individualised)

2. ต้องได้ผลแน่นอน (Effective)
3. ต้องเฉพาะเจาะจง (Specific)
4. โค้ช และนักกีฬาทุกคน ต้องได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับโปรแกรมการฝึกนั้นๆ

3. หลักการให้กำลังใจนักกีฬา

นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร (2546ก : 12-13) ได้กล่าวถึง หลักการให้กำลังใจนักกีฬา ไว้ดังนี้

หลักการที่จะทำให้เกิดกำลังใจนักกีฬานั้นมีหลายอย่าง ที่ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ได้ตามสภาพการณ์และความเหมาะสม ในนักกีฬาที่แตกต่างกัน เมื่อเราสังเกตเห็นว่านักกีฬาเริ่มถดถอย บางคนอาจเรียกว่า ถอดใจ เราควรที่จะรู้จักวิธีการเหล่านี้ เพื่อช่วยในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้านี้ได้ ช่วยทำให้นักกีฬามีกำลังใจ อยากเล่น ตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นต่อไป

1. การเสริมแรง (ในทางบวก) เมื่อนักกีฬาหมดแรง (ใจ) เราสมควรที่จะต้องเสริมแรง (ใจ) ให้เกิดขึ้นทดแทน การเสริมแรงในทางบวกเป็นการทำหรือวิธีการที่จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในทางบวกที่ต้องการนั้นอีก เช่น นักกีฬาส่งลูกให้กับนักกีฬาที่ว่าง เพื่อที่จะสามารถทำแต้มทันทีหรือกล่าวชมระหว่างพัก สิ่งนี้นอกจากจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดกำลังใจ ณ เวลานั้นแล้ว ยังส่งผลถึงแรงจูงใจในการมีพฤติกรรมในลักษณะต่อไปในระยะยาวและถาวรด้วย

2. การกำหนดเป้าหมายที่ถูกต้องเหมาะสม การกำหนดเป้าหมายที่ถูกต้องตามหลักการในการเพิ่มศักยภาพและสร้างแรงจูงใจในการเล่นกีฬา จะช่วยทำให้นักกีฬามุ่งมั่นในการเล่นกีฬาดังกล่าวตลอดเวลา ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นรอง หรือแย่ เพราะนักกีฬาจะมุ่งมั่นและสิ่งที่ตนเองตั้งใจไว้ บางครั้งแม้ว่าจะแพ้แต่นักกีฬาก็บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เรียบร้อยแล้ว การกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมจะช่วยสร้างขวัญและกำลังใจได้เป็นอย่างดี

3. การพุดกับตนเองในด้านที่ดีหรือทางบวก นักกีฬาที่กำลังใจลดลงเพราะเมื่อเล่นได้ไม่ดี ไม่ตรงตามที่คาดหวังไว้ ก็มักจะตำหนิตัวเองในทางลบ ผลที่ตามมา คือ การเล่นที่แย่ง พฤติกรรมในทางตรงข้าม นักกีฬาที่ตั้งเป้าหมายไว้ และพยายามจะทำให้บรรลุเป้าหมาย ก็จะ กระตุ้นและให้กำลังใจตัวเองในทางบวกตลอดเวลาจนกว่าจะถึงเป้าหมายที่วางไว้ เช่น พุดหรือคิดว่า เราต้องทำได้ ครั้งต่อไปต้องมองบอลมากขึ้น ต้องพยายามเหยียดเท้าให้เร็วขึ้น

4. การจินตภาพ เป็นเทคนิคที่ใช้มากน้อยขึ้นอยู่กับชนิดและระดับความสามารถของ นักกีฬา แม้ว่าใครใช้ได้มากกว่าจะส่งผลมากกว่าก็ตาม แต่นักกีฬาเก่งๆ มีประสบการณ์มักจะใช้ การนึกถึงตัวเองกำลังจะเล่น ทำท่านั้น หรือกิจกรรมนั้นได้ดีและชัดเจนกว่านักกีฬาที่เพิ่งหัดเล่น ใหม่ๆ ขณะที่กีฬาบางอย่างใช้เทคนิคนี้ตลอดเวลา ในการช่วยเพิ่มศักยภาพตัวเอง รวมทั้งกำลังใจ ด้วย เพราะการมองเห็นตัวเองทำได้ก่อนการทำได้จริง นอกจากจะทำให้ทำได้จริงตามนั้นแล้ว ผลคือ ทำให้เกิดกำลังใจก่อนเล่นด้วย เช่น กอล์ฟ นับว่าเป็นกีฬาที่การจินตภาพเห็นท่าทาง ทิศทาง การตีลูก จะเป็นทั้งกำลังใจและแนวทางในการเล่นที่ชัดเจน ต้องรู้จักการให้กำลังใจตัวเอง โดยการรู้จักการจินตภาพการเล่นของตนเองให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและชัดเจน ยิ่งทำได้ง่าย รวดเร็ว ชัดเจนได้เท่าใด กำลังใจและพฤติกรรมที่จะตามมาก็ยิ่งเป็นไปได้อย่างมากขึ้นเท่านั้น

5. การสื่อสารระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารที่นิยมกันมากที่สุด คือ การใช้คำพุด ในการพุดให้กำลังใจ การชมเชย แต่การสื่อสารที่ให้ความหมายเช่นเดียวกัน ที่แม้แต่ไม่ต้องการ ส่งไปก็อาจจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ คือ การสื่อสารที่เป็นอาภักปกริยาท่าทางของผู้ส่งเอง การสื่อสารนี้ มีผลเช่นเดียวกับการพุด หรือในบางโอกาสอาจจะมากกว่าด้วยซ้ำ ข้อดีของการสื่อสารที่ไม่ใช่ การพุดคือ สามารถสื่อสารได้ดีและเป็นธรรมชาติมากกว่า บางครั้งการแตะไหล่ นักกีฬาเบาๆ ก็ช่วย สร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักกีฬาได้มาก การตั้งใจฟังนักกีฬาที่พุดด้วย ก็เป็นกลวิธีในการสื่อสาร ที่ดี การเน้น การวิพากษ์วิจารณ์นักกีฬาที่พฤติกรรมการเล่น พร้อมกับบอกแนวทาง การแก้ไข จะช่วยทำให้นักกีฬารับฟัง และยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์นั้นดีกว่าการตำหนิตัวโดยไร้เหตุผล

6. การสาธิต ก็จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าผู้ฝึกสอนผู้นั้นให้ความสำคัญ ในการพัฒนาทักษะกีฬามากกว่าผลแพ้-ชนะ จากการเล่นกีฬา เมื่อผู้ฝึกสอนกีฬาเน้นที่การเล่น การแสดงทักษะกีฬาที่เกิดจากการฝึกซ้อม ความกดดันก็จะน้อยลง กำลังใจจะมีอยู่ตลอดเวลาและ ที่สำคัญคือ เป็นกำลังใจที่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาเองสามารถควบคุมได้

7. การพุดให้กำลังใจ วิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความมั่นใจต่อการทำกิจกรรม คือ การพุดจาโน้มน้าวจิตใจ การเพิ่มกำลังใจนักกีฬา โดยการชี้แนะการคิดที่ถูกต้อง การพุดให้เหตุผล เช่น การแพ้ครั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า นักกีฬาจะสูญเสียทุกอย่าง การแพ้ชนะเป็นส่วนหนึ่งของการ เล่น การแข่งขันกีฬา จะช่วยทำให้นักกีฬามีขวัญและกำลังใจที่ดีได้

8. การเตรียมตัวอย่างดี เริ่มตั้งแต่การฝึกซ้อมมาอย่างหนัก ฝึกซ้อมที่มีลักษณะคล้าย การแข่งขันจริง การจำลองเหตุการณ์ต่างๆ ให้คล้ายจริงมากที่สุด การศึกษาฝ่ายตรงข้าม การฝึกซ้อมในสถานการณ์ที่มีความกดดัน รวมทั้งการพาทีมไปแข่งขันอย่างสม่ำเสมอ การฝึกซ้อม กับทีมที่แข็งแกร่งตลอดเวลา รวมทั้งการอบอุ่นร่างกาย (Warm Up) เต็มที่ก่อนการแข่งขัน จะเป็น

ส่วนสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ นักกีฬา ยืนหยัดต่อทนต่อสภาวะการความกดดัน การท้อถอย ที่จะต่อสู้ไปได้อย่างดี มีการฝึกซ้อมจำนวนมากที่แตกต่างไปจากการแข่งขันมาก ตั้งแต่ความตั้งใจ ฝึกซ้อม การเตรียมตัว การทุ่มเท ความกดดัน ผลของการเล่น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถ้าไม่สร้าง หรือ จำลองให้เกิดขึ้นระหว่างการฝึกซ้อม โอกาสที่กำลังใจจะลดลงมีสูงมาก

การใช้วิธีการดังกล่าวมา นอกจากจะช่วยให้เกิดขวัญและกำลังใจในการเล่นกีฬา เฉพาะหน้าแล้ว ยังจะช่วยในแง่ของแรงจูงใจในระยะยาวด้วย และกำลังใจในระหว่างการเล่นกีฬานั้น จะพลิกไปตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนไป อย่างไรก็ตาม นักกีฬาที่มีความสามารถ ที่มี ประสบการณ์และได้รับการฝึกด้านจิตวิทยาการกีฬา ที่เผชิญกับสภาพการณ์ของความกดดันก็มักจะ เป็นผู้ที่ดูเหมือนจะนิ่งและยืนหยัดกับทุกสถานการณ์ได้ดีกว่านักกีฬาหัดใหม่ มีประสบการณ์น้อย และไม่ได้รับการฝึกด้านจิตวิทยาการกีฬาที่ถูกต้องเหมาะสม

4. การฝึกแบบหนักสลับเบา (Interval Training)

สุกิจ พิทักษ์เจริญ (2546 : 14-15) ได้กล่าวถึง การฝึกแบบหนักสลับเบา (Interval Training) ไว้ดังนี้

การฝึกที่กำหนดเป็นชุดๆ ในแต่ละชุดมีการฝึกซ้ำๆ กัน ในระยะทางเดิมหลายๆ ครั้ง สลับการพักที่ควบคุมระยะเวลาการพักระหว่างเที่ยวฝึก ถ้าต้องการฝึกความเร็ว จำนวนเที่ยว ของการฝึกจะซ้ำกันหลายๆ เที่ยว แต่ในระยะทางสั้นๆ ถ้าฝึกแบบความเร็วสูง (Fast Interval Training) มีเวลาพักระหว่างเที่ยวนานพอที่จะทำให้ร่างกายหายเหนื่อย พร้อมปฏิบัติในเที่ยวต่อไป ได้อย่างเต็มที่ และรูปแบบการพักระหว่างเที่ยวการฝึกเป็นแบบกิจกรรม (Active) เช่น การวิ่งเต็มที่ สลับกับการวิ่งแบบช้าๆ

การฝึกแบบหนักสลับเบา เป็นระบบการฝึกเป็นชุดสลับกับช่วงเวลาการพัก ซึ่งช่วงเวลา การพักมักมีการออกกำลังกายแบบเบาๆ เป็นรูปแบบการฝึกซ้อมที่เหมาะสมที่สามารถสร้างความแข็งแรง ความอดทน และความเร็วได้เป็นอย่างดี เช่น การเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย ในด้านความเร็วแบบอดทน (Speed Endurance)

องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การฝึกแบบนี้ประสบความสำเร็จ หรือมีประสิทธิภาพมากน้อย เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการกำหนดระยะทาง จำนวนเที่ยว ความเร็ว และความหนักที่ใช้ในการฝึก รวมทั้งช่วงเวลาพัก และกิจกรรมขณะพัก ซึ่งจะต้องเป็นไปอย่างถูกต้อง เหมาะสมและสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของการฝึก โดยเฉพาะการกำหนดความเร็ว หรือความหนักในการฝึก แต่ละเที่ยว ต้องชัดเจน และสัมพันธ์กับเวลาพักที่แน่นอน โดยปกติจำนวนเที่ยวที่ใช้ในการฝึก ประมาณ 3-5 เที่ยวหรือมากกว่า

การฝึกแบบหนักสลับเบา สามารถกำหนดโปรแกรมการฝึก โดยใช้หลักดังนี้

1. กำหนดโดยใช้ระยะเวลาของการฝึก หรือระยะทางของการฝึก โดยการพิจารณา จากการแข่งขัน หรือกำหนดระยะทางให้สอดคล้องกับพลังงานที่ใช้ในการฝึก เช่น การว่ายน้ำ

400 เมตร นักกีฬาควรทำได้ 4-20 นาที การว่ายน้ำจะแบ่งระยะทาง 400 เมตร ออกเป็น 4x100 ในการว่ายน้ำแข่งขัน นักกีฬาควรใช้เวลาเฉลี่ยในทุกๆ 100 เมตร ประมาณ 1.05 นาที

2. กำหนดโดยใช้ความหนักของการฝึก โดยการใช้อัตราการเต้นของหัวใจ การกำหนดความหนักของงานโดยใช้อัตราการเต้นหัวใจเป้าหมาย โดยการหาได้จากเปอร์เซ็นต์อัตราการเต้นของหัวใจสูงสุด เช่น การฝึกโดยวิ่งบนลู่วิ่ง โดยใช้รูปแบบการฝึกแบบหนักสลับเบา พบว่าภายหลังการฝึกแบบหนักสลับเบา ที่ความหนักของงาน 80% ของความเร็วสูงสุด พบว่า สมรรถภาพด้านแอนแอโรบิกเพิ่มขึ้นจากเดิม 30% ภายหลังการฝึก

3. การกำหนดจำนวนเที่ยวของการฝึก วิธีการฝึกและกำหนดความหนักของงาน เช่น การใช้ความหนักของการกระตุ้นสูง 80-90% ผลจะได้สมรรถภาพทางกาย ความเร็วแบบอดทน และระยะเวลาควรใช้เวลา 30 วินาที ถึง 1.20 นาที จำนวนเที่ยว 10 – 25 เที่ยวต่อวัน ดังนั้น การกำหนดเที่ยวของการฝึกจะต้องไม่มากเกินไป เนื่องจากการฝึกมีความหนักสูง ระยะเวลาการฝึกต้องสอดคล้องกับพลังงาน ซึ่งเป็นพลังงานแบบแอนแอโรบิก

4. กิจกรรมและระยะเวลาขณะพัก ควรเป็นการพักแบบมีกิจกรรมเบาๆ เช่น ระหว่างการออกกำลังกายอย่างหนัก ควรมีช่วงเวลาการพักด้วยการเดิน การวิ่งเหยาะๆ เพื่อให้อัตราการความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงลดลง 60% ทำให้การเคลื่อนย้ายกรดแลคติกได้รวดเร็วยิ่งขึ้น อาการเมื่อยล้าลดลง สามารถกระทำในเที่ยวต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ระยะเวลาและความถี่ของการฝึก ในการฝึกแบบแอนแอโรบิก ระยะเวลาฝึกอย่างน้อยควรใช้เวลา ประมาณ 20 นาที และความถี่ของการฝึก ควรฝึกวันเว้นวัน หรือ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งการฝึกแบบวันเว้นวัน จะทำให้ร่างกายนักกีฬามีเวลาพักฟื้นมากขึ้น

ประโยชน์ของการฝึกด้วยโปรแกรมการฝึกแบบหนักสลับเบา ได้มีผู้นำเอาการฝึกชนิดนี้ไปใช้แล้ว พบว่า สามารถเพิ่มประสิทธิภาพด้านร่างกายให้กับนักกีฬาได้เป็นอย่างดี เช่น มีผลในด้านความอดทน และความเร็ว การฝึกแบบหนักสลับเบา มีข้อได้เปรียบกับการฝึกแบบต่อเนื่อง หรือการฝึกรูปแบบอื่นๆ ตรงที่การฝึกแบบหนักสลับเบา มีโอกาสพัฒนาระบบการสร้าง และการใช้พลังงานที่เหมาะสมกับประเภทกีฬาได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ การฝึกแบบหนักสลับช่วงพัก ยังให้โอกาสร่างกายได้พักเพื่อเติมพลังงาน หรือขจัดของเสีย ตลอดจนความร้อนออกจากกล้ามเนื้อ เพื่อเข้าสู่ระบบไหลเวียน เป็นการลดความเมื่อยล้า ผลคือทำให้ร่างกายทำงานได้มากขึ้น อดทนขึ้น นอกจากนี้ นักกีฬาจะต้องมีสมรรถภาพร่างกายดีแล้ว จะต้องมีความตั้งใจที่ดีด้วย

ปัญหาการเตรียมทีม ✓

อนันต์ อัฐ (2538 : 47-48) ได้กล่าวถึงการเตรียมทีมเข้าแข่งขันไว้ว่า จะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ 4 เอ็ม (4 M) การเตรียมทีมมักจะไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากขณะเตรียมทีมนั้น ปัญหาต่างๆ จะเกิดขึ้นจำเป็นต้องแก้ปัญหาตลอดเวลา แต่ถ้ามีการวางแผนที่ดี และเตรียมจัดหาสิ่งต่างๆ ไว้ให้พร้อมล่วงหน้าจะช่วยลดปัญหาต่างๆ ได้ ดังนั้น ก่อนเตรียมทีมจะต้องรู้ถึงปัญหาและเตรียมสิ่งต่างๆ ให้พร้อมก่อน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการเตรียมทีม ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องทราบ ว่า วัตถุประสงค์ของการทำทีมครั้งนี้เพื่ออะไร จะมีวันและเวลาใดบ้างที่จะต้องฝึกซ้อม สิ่งต่างๆ เหล่านี้ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องทราบ เพื่อที่จะจัดการ การฝึกซ้อมและการจัดหาผู้เล่นต่างๆ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์

2. แหล่งทุนหรือผู้ที่ จะให้การสนับสนุน ทุนต่างๆ ในการดำเนินงานจะได้จากแหล่งใด มากน้อยเพียงไร จะได้รับการสนับสนุนด้านใดบ้าง เหล่านี้ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องทราบ เพื่อจะได้วางแผนการฝึกซ้อมให้เป็นไปตามความเหมาะสมและถูกต้อง แหล่งทุนสนับสนุนนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง ปัญหาการทำทีมหลายๆ ทีม มักจะพบกับปัญหานี้เป็นส่วนใหญ่

3. ผู้เล่น ผู้เล่นก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก การคัดเลือกผู้เล่นและการได้มาซึ่งผู้เล่นนั้น ถ้าเราได้ผู้เล่นที่ดีก็เท่ากับว่าเรามีความสำเร็จไปกว่าครึ่งแล้ว เราเลือกผู้เล่นที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุดเท่าที่เราจะหาได้ แล้วมาฝึกมาสอน มาฝึกซ้อมทำให้นักกีฬาที่ดีให้ได้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องระลึกไว้เสมอว่า ผู้เล่นนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอันหนึ่ง

4. ผู้ฝึกสอนและคณะผู้ฝึกสอน ทีมจะดีหรือไม่ดี จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ทุกอย่าง ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะผู้ฝึกสอนจะต้องมีหน้าที่เป็นผู้นำ ผู้ดูแล ผู้กำกับ ควบคุมกิจการและกระทำทุกอย่างให้ทีมเรียบร้อย ถ้าองค์กรใดได้ผู้ฝึกสอนดี คณะดีและนักกีฬาดีด้วย ก็จะได้รับความสำเร็จไปมากกว่า 75%

5. สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมถ้าเป็นไปได้ก็ต้องให้เหมือนกับสนามแข่งขันจริงๆ หรือให้คล้ายกับสนามแข่งขันมากที่สุดและมีให้เพียงพอแก่การฝึกซ้อม

6. การจัดการและการบริหารทีม การจัดการในที่นี้ หมายถึง การวางแผนการฝึกซ้อม การวางตัวบุคคลที่รับผิดชอบในแต่ละเรื่อง การทำโครงการระยะสั้นและระยะยาว ในด้านการฝึกซ้อม แข่งขัน และการประเมินผลการทำงานของทีมโดยส่วนรวม การแบ่งอำนาจและหน้าที่ของแต่ละคน ในคณะผู้บริหาร คณะผู้ฝึกสอนและหัวหน้าทีม การประสานงานต่างๆ ในทีม มีการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นระยะๆ

7. สวัสดิการ หมายถึง การดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักกีฬา การมีอาชีพ การรักษาพยาบาลเมื่อได้รับการเจ็บป่วย คือดูแลให้นักกีฬามีความมั่นคงในสวัสดิการของสังคมพอสมควรอย่าให้นักกีฬาต้องเดือดร้อนด้านการเงิน การเดินทางไปฝึกซ้อม และครอบครัวเดือดร้อน

8. สิ่งสุดท้ายที่จะลืมฝากข้อคิดเสียไม่ได้ก็คือ ความเป็นระเบียบของทีม ความมีวินัย

ความเป็นสุภาพบุรุษ ความตรงต่อเวลา ความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกๆ คน ในทีม ถ้าทีมใดขาดสิ่งเหล่านี้แล้ว ปัญหาการทำทีมก็มักจะเกิดขึ้น ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องไม่ลืมในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ด้วย

1. ปัญหาด้านผู้จัดการทีม ✓

ประโยค สุทธิสง่า (2541 : 35-36) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเตรียมทีม ซึ่งเป็นปัญหาด้านผู้จัดการทีม ไว้ดังนี้

- 1.1 ขาดภาวะผู้นำที่ดี
- 1.2 ไม่มีนโยบายหรือเป้าหมายที่แน่นอน
- 1.3 ผลประโยชน์ส่วนตัวมาก่อน ส่วนรวมมาทีหลัง
- 1.4 ไม่มีเทคนิคจูงใจ
- 1.5 ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า
- 1.6 บริหารเวลาไม่ถูกต้อง
- 1.7 การติดต่อประสานงานและมอบหมายงานไม่ดี
- 1.8 ขาดความเป็นกันเอง
- 1.9 ไม่สอดคล้องการทำงานของลูกทีม
- 1.10 ไม่ฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมทีม
- 1.11 ใช้อารมณ์ เอาแต่ใจตนเอง ขาดความเป็นธรรม
- 1.12 ไม่จริงใจกับผู้ร่วมทีม
- 1.13 สร้างความแตกแยก
- 1.14 ทำงานผิดพลาด ไม่ยอมรับความจริง
- 1.15 ใช้คนไม่เหมาะสมกับงาน
- 1.16 ขาดการติดตามและควบคุมงาน
- 1.17 ระบบการเล่นขาดประสิทธิภาพ
- 1.18 อุปกรณ์ไม่เพียงพอ
- 1.19 บรรยากาศของทีมไม่ดี
- 1.20 ไม่มีความผูกพันกับองค์กร
- 1.21 ระบบงานซ้ำซ้อน
- 1.22 สับสน ขาดการประสานงาน
- 1.23 การฝึกแบบไม่มีระบบและกระบวนการที่ถูกต้อง
- 1.24 ไม่ยึดถือความร่วมมือและการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน
- 1.25 สถานที่เก็บตัวและที่ฝึกซ้อมไม่สะดวกและปลอดภัย
- 1.26 เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการฝึกซ้อมไม่มี

2. ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ✓

ประโยค สุทธิสง่า (2541 : 35-36) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเตรียมทีม ซึ่งเป็นปัญหาด้านผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ไว้ดังนี้

- 2.1 ไม่รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 2.2 มีเป้าหมายการทำงานไม่เหมือนกัน
- 2.3 ไม่ยอมรับระเบียบวินัย กฎ ข้อบังคับของทีม
- 2.4 เกรงกลัวไม่กล้าแสดงความคิดเห็นต่อโค้ช
- 2.5 ไม่รอบคอบและไม่เข้าใจวิธีการฝึกและวิธีการเล่นของทีม
- 2.6 การสื่อสารคำสั่งที่ได้รับไม่ดีพอ
- 2.7 ไม่มีความสามัคคี
- 2.8 ขาดขวัญและกำลังใจในทีม
- 2.9 มีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องกับองค์กร
- 2.10 ไม่มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน
- 2.11 ไม่มีความซื่อสัตย์ต่อทีม
- 2.12 ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

สอดคล้องกับที่ พล.อ.ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (สัมภาษณ์พิเศษ. 2545 : 7) กล่าวถึงปัญหาที่ทำให้กีฬาไทยไม่พัฒนา เพราะ คนในวงการกีฬาไทยแตกแยกกัน ชิงดีชิงเด่นกัน มีปัญหามากที่สุด คือ บุคลากร รองลงมา คือ การบริหารและการจัดการ

3. ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาฟุตบอล

คณะกรรมการการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร (2546 : 2-6) ได้กล่าวถึงปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาฟุตบอลด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้

จากผลการพัฒนาฟุตบอลของไทยที่ผ่านมา พบว่าการดำเนินงานยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย หน่วยงานรัฐและองค์กรที่รับผิดชอบฟุตบอลของชาติยังไม่ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนการเล่นและการแข่งขันฟุตบอลอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ไม่มีการเน้นการพัฒนาทักษะความสามารถของนักกีฬาโดยเฉพาะนักฟุตบอลระดับพื้นฐานอย่างจริงจัง นอกจากนี้ การแข่งขันฟุตบอลภายในประเทศระดับต่างๆ ยังไม่เป็นระบบและเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมพัฒนามาตรฐานฟุตบอลเป็นมหภาค ขณะเดียวกันองค์กรบริหารฟุตบอลโดยเฉพาะระดับสโมสรยังต้องบริหารงานภายใต้ข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ และการสนับสนุนจากเจ้าสังกัดและองค์กรหลัก ทำให้สโมสรต่างๆ ขาดความเข้มแข็ง ด้วยเหตุนี้สโมสรฟุตบอลระดับแนวหน้าที่จะเป็นกำลังสำคัญต่อวงการฟุตบอลไทยจึงอยู่ในสภาพอ่อนแอและมีจำนวนลดน้อยลง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมพัฒนามาตรฐานฟุตบอลสู่ความเป็นเลิศและฟุตบอลอาชีพอย่างทั่วถึงทุกฝ่ายพึงประสงค์

ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาฟุตบอล นอกจากเกิดจากการดำเนินงานขององค์กรหลักแล้ว ยังพบว่าปัญหาอุปสรรคที่เป็นปัญหาระดับท้องถิ่นและระดับชาติมีอีกหลายประการดังนี้

3.1 ปัญหาบุคลากรที่ทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนฟุตบอล ผู้ฝึกสอนในระดับท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นครูพลศึกษา ฝึกสอนนักกีฬาจากประสบการณ์ ทำให้มีข้อจำกัดในด้านความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ฝึกสอนฟุตบอล ผู้ฝึกสอนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมเป็นผู้ฝึกสอนฟุตบอลมาก่อน จึงขาดทักษะความสามารถในการฝึกสอนนักกีฬา แม้ในการอบรมผู้ฝึกสอนฟุตบอลขั้นพื้นฐาน ได้มีการดำเนินการในระดับหนึ่งโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา หรือกรมสามัญศึกษา แต่หน่วยงานเหล่านี้ก็ไม่สามารถจัดการอบรมได้ทุกภูมิภาคให้เพียงพอ กับความต้องการ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ผ่านการอบรมหลายคนไม่มีโอกาสได้ทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนฟุตบอลอย่างที่ได้รับการอบรม ด้วยเหตุนี้ฟุตบอลโดยเฉพาะระดับพื้นฐานที่กระจายทั่วทุกชุมชน และเป็นประชากรฟุตบอลจำนวนมาก จึงไม่ได้รับการฝึกสอนหรือถ่ายทอดการเรียนรู้ฟุตบอลที่ถูกวิธีมาตั้งแต่เริ่มต้น

สำหรับผู้ฝึกสอนฟุตบอลที่ผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนขั้นพื้นฐานมาแล้ว ก็ไม่มีโอกาสรับการฝึกอบรมการเรียนการสอนระดับที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ฝึกสอนขั้นพื้นฐานขาดการพัฒนาการ จะเห็นได้ว่า การผลิตผู้ฝึกสอนจากการอบรมโค้ช ระดับ ซี บี และ เอ ไลเซน (C,B&A Licence) ที่จัดโดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งดำเนินการมาแล้ว 3 ปี มีผู้ฝึกสอนที่สำเร็จหลักสูตรระดับ ซี ไลเซน (“C” Licence) เพียง 300 คนเท่านั้น

การอบรมผู้ฝึกสอนขั้นก้าวหน้าในจังหวัดตามภูมิภาคต่างๆ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ก็เช่นกัน การอบรมแต่ละปีต้องดำเนินการภายใต้กรอบของงบประมาณที่มีจำกัดและศักยภาพความพร้อมของจังหวัด ทำให้มีผู้เข้ารับการอบรมเพียงปีละ 100 ถึง 200 คนเท่านั้น ซึ่งผู้ที่ผ่านการอบรมเหล่านี้ บางครั้งยังขาดโอกาสในการทำหน้าที่และขาดโอกาสในการหาประสบการณ์ การทำทีมฟุตบอลอีกด้วย

ในส่วนของผู้ฝึกสอนระดับสโมสร ระดับชาติในปัจจุบันพบว่า ยังมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอ กับความต้องการ ในการทำหน้าที่ของผู้ฝึกสอนระดับนี้ส่วนใหญ่ยังเป็นผู้ฝึกสอนที่เรียนรู้จากประสบการณ์ ไม่เคยผ่านการอบรมโค้ชระดับสูงหรือระดับก้าวหน้าจากสหพันธ์กีฬา การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนเหล่านี้ จึงมีแต่ความชำนาญและประสบการณ์ที่คร่ำหวอดกับการอยู่กับฟุตบอลมาก่อน ทักษะความสามารถในการสอนจึงอยู่ในขีดจำกัด ทำให้นักฟุตบอลในสังกัดไม่มีโอกาสเรียนรู้เทคนิค แทคติกขั้นสูง หรือวิทยาการก้าวหน้าของโลกฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลของทีมต่างๆ ปรากฏว่าผู้ฝึกสอนเหล่านี้ ทำหน้าที่ได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น

จากการที่ผู้ฝึกสอนฟุตบอลที่มีคุณภาพมีจำนวนจำกัด และไม่เป็นที่ยอมรับ ในการเตรียมทีมฟุตบอลทีมชาติแต่ละครั้ง สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จึงต้องจัดหาผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศมาทำหน้าที่โค้ชประจำทีม เนื่องจากผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของนักฟุตบอล แต่ทว่าการจ้างผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศมาปฏิบัติหน้าที่ผู้ฝึกสอนทีมชาติ ผลกระทบอีกด้านหนึ่งกลายเป็นว่า ทำให้ผู้ฝึกสอนชาวไทยขาดความเชื่อมั่นในการทำหน้าที่

ขณะเดียวกันการจ้างผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศมาทำหน้าที่เป็นเวลายาวนานกลับไม่มีการสนับสนุนผู้ฝึกสอนชาวไทย ให้มีโอกาสตักดวงความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนจากผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศ การทุ่มเทงบประมาณจ้างผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะได้ประโยชน์ด้านการคุมทีมจากผู้ฝึกสอนเท่านั้น ไม่ได้เอื้อประโยชน์ต่อการสร้างบุคลากรระยะยาวแต่อย่างใด

3.2. ปัญหาการนำวิทยาศาสตร์ไปประยุกต์เพื่อการพัฒนา เป็นที่ยอมรับว่า วิทยาศาสตร์การกีฬา มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของนักฟุตบอล ประเทศที่มีความก้าวหน้าในฟุตบอลตระหนักดีว่า วิทยาการด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย โภชนาการ การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา และเวชศาสตร์การกีฬา มีความจำเป็นต่อการพัฒนาสุขภาพและโครงสร้างร่างกายของนักกีฬาให้เหมาะสมกับการแข่งขัน ประเทศผู้นำด้านวิทยาการด้านนี้ ได้นำผลการวิจัยและความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเผยแพร่แก่ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา รวมทั้งได้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เพียงพอกับความต้องการ ทำให้นักกีฬาฟุตบอลมีทักษะความสามารถที่เพียบพร้อม และสามารถยืนหยัดในสนามได้ตลอดการแข่งขัน

สำหรับในวงการกีฬาของไทย การพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาโครงสร้างร่างกายและศักยภาพของนักกีฬายังอยู่ในวงจำกัด ผู้ฝึกสอนที่ดี หรือนักกีฬาก็ดี ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง

ปัจจุบันผู้ฝึกสอนฟุตบอล มักจะฝึกสอนแต่ทักษะกีฬาให้กับนักฟุตบอล แต่ไม่สามารถพัฒนาสมรรถภาพร่างกายและจิตใจของนักฟุตบอลแต่ละคน และไม่มีความเข้าใจในการบันทึกผลการฝึกซ้อมตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อใช้เป็นมาตรการในการสร้างเสริมความสมบูรณ์ด้านร่างกายให้สูงขึ้น มีความอดทนสูง มีความว่องไว และมีทักษะความสามารถในการควบคุมเกม รวมทั้งความรู้ในการป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่นักกีฬาแต่ละคนต้องเข้าใจและปฏิบัติตาม

3.3. ปัญหาอุปสรรคของทีมและการจัดการแข่งขันฟุตบอล การส่งเสริมและพัฒนาเพื่อการแข่งขัน และความเป็นเลิศเป็นสำคัญ ไม่มีการส่งเสริมระดับพื้นฐานที่เป็นกลุ่มเป้าหมายใหญ่ให้สามารถเชื่อมโยงกับการแข่งขันในทุกระดับอย่างเป็นระบบ รวมทั้งไม่มีการส่งเสริมให้นักฟุตบอลแข่งขันอย่างต่อเนื่อง เพื่อก้าวสู่เป้าหมายความเป็นเลิศตามลำดับ

ปัญหาอุปสรรคดังกล่าว ทำให้การส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของนักฟุตบอล โดยเฉพาะนักฟุตบอลในส่วนท้องถิ่นไม่มีเป้าหมายชัดเจน เนื่องจากไม่สามารถรู้ถึงอนาคตและจุดมุ่งหมายข้างหน้าที่จะมารองรับ

การแข่งขันฟุตบอลรายการต่าง ๆ ในประเทศ มีลักษณะต่างคนต่างจัดดำเนินการโดยไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน และยังดำเนินการแข่งขันแบบทัวร์นาเมนต์ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาฟุตบอลได้ดีเท่ากับการแข่งขันระดับลีก อย่างไรก็ดี การแข่งขันฟุตบอลลีกต่าง ๆ ก็ยังขาด

การดำเนินการอย่างเป็นระบบภายใต้โครงสร้างการจัดการแข่งขันที่เป็นเอกภาพ

ปัญหาในการดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอลระดับต่างๆ อีกประการหนึ่ง ก็คือ การขาดแคลนสนามฟุตบอลที่เป็นมาตรฐานเพื่อรองรับการจัดการแข่งขัน ส่วนสนามฟุตบอลที่มีอยู่พบว่ามีปัญหาด้านงบประมาณทำให้ขาดการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี ซึ่งการขาดแคลนสนามฟุตบอลที่มีมาตรฐาน นอกจากไม่สามารถเอื้อประโยชน์ต่อการหารายได้แล้ว ยังกระทบต่อการฝึกสอนและการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาด้วย

3.4. ปัญหาอุปสรรคขององค์กรบริหารฟุตบอล ยังมีลักษณะรวมศูนย์ สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ยังคงเป็นองค์กรสูงสุดที่มีอำนาจและบทบาทในฟุตบอลของชาติ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้ว สมาคมฯ เองก็มีปัญหาด้านบุคลากรและการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น การรวมศูนย์ทำให้การพัฒนามาตรฐานฟุตบอลมีความเจริญก้าวหน้าเพียงระดับหนึ่งเฉพาะในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคที่มีความเจริญเท่านั้น จุดอ่อนของการบริหารกีฬาแบบรวมศูนย์ก็คือ ไม่สามารถประสานความร่วมมือและให้การสนับสนุนได้อย่างทั่วถึงทุกภูมิภาค จึงขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ผลกระทบที่ตามมาก็คือ ขาดโอกาสเลือกเฟ้นนักกีฬาที่มีคุณภาพจากฐานที่กว้างได้ทั่วถึง

นอกจากนี้ยังพบว่า ในการดำเนินการเกี่ยวกับฟุตบอลในส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่จะเป็นความรับผิดชอบของโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา ภาคเอกชนไม่ว่าจะเป็นชุมชน หรือส่วนท้องถิ่นยังมีส่วนร่วมในการดำเนินการเกี่ยวกับฟุตบอลเป็นส่วนน้อย การผลักดันให้มีชมรม สโมสร และองค์กรกีฬาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนการกีฬาของส่วนกลาง จะเป็นการสร้างโครงสร้างการส่งเสริมและพัฒนาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพ

ปัญหาอุปสรรคอีกประการหนึ่งของการบริหารกีฬา คือ ขาดการสนับสนุนให้องค์กรเอกชนได้มีบทบาทการพัฒนาบุคลากรและพัฒนามาตรฐานการกีฬา ซึ่งการส่งเสริมให้มีศูนย์ฝึกฟุตบอล หรือสถาบันผลิตผู้ฝึกสอน หรือสถาบันพัฒนานักฟุตบอล ที่เป็นสถาบันเอกชน จะเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล และหน่วยงานกีฬาระดับประเทศ

ในส่วนของโครงสร้างการบริหารกีฬาของชาติ แม้ว่าได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรกีฬาและผู้บริหารกีฬาไว้อย่างชัดเจน แต่ก็ยังมีบุคลากรผู้บริหารกีฬาจำนวนไม่น้อยที่ไม่ทราบถึงบทบาทหน้าที่และหลักการส่งเสริม หรือกระจายอำนาจการบริหารกีฬาสู่ท้องถิ่น และการขาดวิสัยทัศน์ของผู้บริหารแบบมีอาชีพกลายเป็นจุดอ่อนของการบริหารองค์กร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โซ (สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. 2544 : 14-15 ; อ้างอิงจาก Cho. 1990) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของนักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมตัวของนักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติของนักกีฬาของสเตปป์ ที่ใช้วัดทัศนคติ ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลีจำนวน 313 คน โค้ช 35 คน ซึ่งโค้ช จำนวน 19 คน เป็นโค้ชกีฬาประเภททีมและอยู่ระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขัน กีฬาเอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่ง เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม ถึงวันที่ 29 มีนาคม 1990 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาแห่งชาตินั้น ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน
2. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมตัวในด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สภาวะแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไป รวมทั้งในด้านอื่นๆ ไป
3. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี ในกีฬาที่ไม่ปะทะและกีฬาประเภททีม มีความเห็นด้วยอย่างมากในด้านการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬาที่ต้องปะทะและนักกีฬาประเภทบุคคล
4. นักกีฬาทีมชาติหญิงของประเทศเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาเพศชาย
5. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีมีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่างๆ ทั่วโลก มีทัศนคติเห็นด้วย และให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่างๆ ทั่วโลก
6. โค้ชทีมชาติเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา

อามอร์โรส และฮอร์น (วัชรชัย มีศรี. 2544 : 6; อ้างอิงจาก Amorose, & Horn. 2000 : 63 - 84) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของเพศ ทุนการศึกษาที่ได้รับและการรับรู้พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มีต่อแรงจูงใจภายใน ผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมของผู้ฝึกสอน ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักกีฬามีแรงจูงใจภายในสูงขึ้น โดยพฤติกรรม มีดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนที่มีความตั้งใจสูงในการฝึกสอนและชี้แนะ
2. ผู้ฝึกสอนที่แสดงออกถึงความเป็นผู้นำ สามารถชี้แนะ แนะนำแนวทางของการฝึก เพื่อแก้จุดที่บกพร่องได้
3. ผู้ฝึกสอนที่ไม่มีพฤติกรรมเผด็จการ
4. ผู้ฝึกสอนที่มีการให้แรงเสริมและข้อมูลย้อนกลับ อยู่สม่ำเสมอ
5. ผู้ฝึกสอนที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักกีฬา

งานวิจัยในประเทศ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขต เพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยคณะผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กับนักกีฬาเขต 3 เขต 6 เขต 7 และเขต 9 ผลการวิจัยพบว่า

จากทุกภาครวมกันเป็นปัญหามาก คือ ปัญหาสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อม ปัญหาการขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม

ปัญหาด้านขวัญกำลังใจ คือ ที่พักสำหรับการเก็บตัวไม่สะดวก ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ปกครองไม่สนับสนุนการฝึกซ้อม ปัญหาด้านอื่นๆ ไป คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อมน้อยเกินไป ไม่มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น วิดีโอเกี่ยวกับกีฬามาใช้และขาดการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย

สุเมธ พรหมอินทร์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 อยู่ในระดับน้อย
2. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประเทือง สุวรรณโณมิตร (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยประเภททีม และประเภทบุคคล ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่อง นักกีฬามีภาระทางด้านการเรียน การทำงาน และภาระทางครอบครัว ขาดการวางแผนการสร้างทีมกีฬาในระยะยาว การคัดเลือกนักกีฬาน้อย ผลตอบแทนของผู้ฝึกสอนน้อย ไม่สนใจให้อยากปฏิบัติหน้าที่งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดโอกาสในการสร้างประสบการณ์ให้แก่ักกีฬา ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์การกีฬา การตัดสินใจของกรรมการไม่ยุติธรรม

และมีแรงกดดันจากเสียงเชียร์ ส่วนปัญหาในเรื่องการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเบี้ยเลี้ยงนักกีฬา และผู้ฝึกสอน ซึ่งล่าช้าและมีขั้นตอนมาก การเดินทางและการขาดสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ที่เป็นของตนเองเป็นปัญหาในระดับน้อย

2. ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมกับประเภทบุคคล พบว่า ที่เกี่ยวกับการบาดเจ็บของนักกีฬา การมีโรคประจำตัว มีความเครียดทางด้านจิตใจ ความแตกต่างกันในเรื่องแนวความคิด ทักษะคิด ซึ่งมีผลกระทบต่อส่วนรวม การประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารต่อสื่อมวลชน งบประมาณที่ได้รับในระหว่างการเก็บตัว และความรับผิดชอบของสมาคมกีฬาต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยเข้าแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 เป็นงานวิจัยที่มีผู้ศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการณ์ด้านการฝึกซ้อม ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 ซึ่งสมาคมกีฬาส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับดี ได้แก่ ความสามารถทางทักษะของนักกีฬา ปัจจัยที่สมาคมส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจของผู้ฝึกสอน และปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ควรที่จะต้องพิจารณาปรับปรุง ได้แก่ ความเหมาะสมของจำนวนผู้ฝึกสอนกับจำนวนนักกีฬา

2. สภาพการณ์ด้านสมรรถภาพและสุขภาพ ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทย ที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 ซึ่งสมาคมกีฬาส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับดี ได้แก่ การใช้โปรแกรมการฝึกหลายรูปแบบ และความสะดวกในการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม ปัจจัยที่สมาคมส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ การใช้หลักจิตวิทยาการกีฬา และปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ควรที่จะต้องพิจารณาปรับปรุง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำจากโภชนาการเรื่องโภชนาการแก่นักกีฬา

3. สภาพการณ์ด้านความเป็นอยู่ สวัสดิการ ขวัญและกำลังใจ ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 ซึ่งสมาคมกีฬาส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับดี ได้แก่ การได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากครอบครัว ปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ สวัสดิการที่ได้รับจากสมาคมฯ หรือหน่วยงานอื่นๆ และปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ควรที่จะต้องพิจารณาปรับปรุง ได้แก่ ความเหมาะสมของเบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อม และได้รับการบริการด้านนันทนาการ (เกมส์วีดีโอ หนังสือพิมพ์ อื่นๆ)

ประชุม บุญเทียม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 โดยการสอบถามจากนักกีฬา และผู้ฝึกสอน ผลการวิจัยพบว่า

1. การเดินทางของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนไปสนามฝึกซ้อมไม่สะดวก
2. สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน และขาดอุปกรณ์ในการเสริมสร้าง

สมรรถภาพ

3. ผู้จัดการทีมขาดการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค และโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. เจ้าหน้าที่สมาคมขาดการอำนวยความสะดวก และการประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัดของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ในการขออนุญาตไปทำการฝึกซ้อม และขาดการติดตามการฝึกซ้อมอย่างใกล้ชิด และการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬา รวมทั้งการประสานงานด้านธุรการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านที่พัก และที่เก็บตัว ด้านสวัสดิการ และสุขภาพอนามัยไม่ดีเท่าที่ควร
5. นักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีภารกิจรอบครวั การเรียนหรือการทำงาน จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อม

6. ขาดความร่วมมือในการอนุญาตอย่างเป็นทางการ ให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกซ้อมจากสโมสร อื่นๆ หน่วยงานต้นสังกัดนำนักกีฬาไปแข่งขันในนามสโมสรระหว่าง การเก็บตัวฝึกซ้อม และขาดความร่วมมือในการส่งนักกีฬามาร่วมคัดเลือก รวมทั้งการฝึกซ้อมจากสโมสรและหน่วยงานต้นสังกัด นอกจากนั้นสโมสรยังอ้างสิทธิเรียกร้องประโยชน์จากนักกีฬา

7. การเบิกจ่ายงบประมาณ เงินเบี้ยเลี้ยง ที่ได้รับระหว่างการฝึกซ้อมและสวัสดิการในการฝึกซ้อมล่าช้า

8. การประสานงานระหว่างคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมกีฬา เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ระเบียบ และกติกาการแข่งขันไม่ดีเท่าที่ควร

9. สมาคมกีฬาขาดการวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดหาผู้ฝึกซ้อม หรือทีมที่มีฝีมือทัดเทียมกัน หรือดีกว่ามาร่วมฝึกซ้อม หรือประลอง นอกจากนั้น การเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬาก็ยังบกพร่อง

สมคิด ปิ่นทอง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2) ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสวัสดิการ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด
- 10 สมาคม สำหรับสมาคมฮอกกี ไม่มีการเตรียมทีมด้านนี้ และมีปัญหาด้านนี้มาก
2. ด้านการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด
- 13 สมาคม สำหรับสมาคมสนุกเกอร์ และยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อยและมีปัญหาด้านนี้มาก
3. ด้านการเรียน การทำงาน สโมสร หรือหน่วยงานต้นสังกัด มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมสนุกเกอร์ มวยสากล และยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

4. ด้านเจ้าหน้าที่สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับมวยสากลสมัครเล่น มีสภาพการเตรียมทีม น้อยมากและมีปัญหาด้านนี้มาก

5. ด้านโภชนาการ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับสมาคมยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

6. ด้านงบประมาณ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และไม่มีปัญหา 9 สมาคม สำหรับสมาคม ยกน้ำหนัก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

7. ด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหา การเตรียมทีมน้อยที่สุด 13 สมาคม สำหรับสมาคมวอลเลย์บอล มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้ น้อยที่สุด และมีปัญหาด้านนี้น้อย

8. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหา การเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมวอลเลย์บอล มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้ น้อยที่สุดและมีปัญหาด้านนี้น้อย

บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27 ของสถาบันการศึกษาภาครัฐ และภาคเอกชน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการคัดเลือกตัว ผู้จัดการทีมมีปัญหาที่น้อยที่สุดร้อยละ 36.45 และปัญหาน้อย ร้อยละ 26.00 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาที่น้อยที่สุดร้อยละ 38.72 และปัญหาน้อยร้อยละ 24.73 นักกีฬา มีปัญหาปานกลางร้อยละ 41.08 และปัญหาน้อยร้อยละ 26.90

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.92 และปัญหาน้อยร้อยละ 31.92 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 38.62 และปัญหาน้อย ร้อยละ 28.97 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 45.32 และปัญหามากร้อยละ 27.76

3. ด้านการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 49.89 และปัญหาน้อย ร้อยละ 23.98 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.30 และปัญหาน้อยร้อยละ 28.58 นักกีฬา มีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.87 และปัญหามากร้อยละ 25.56

4. ด้านโภชนาการ ผู้จัดการทีม มีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.08 และปัญหามากร้อยละ 27.01 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 35.40 และปัญหามากร้อยละ 27.24 นักกีฬา มีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.48 และปัญหามากร้อยละ 30.75

5. ด้านสวัสดิการ ผู้จัดการทีม มีปัญหาปานกลางร้อยละ 33.45 และปัญหามากร้อยละ 26.98 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 31.38 และปัญหามากร้อยละ 26.47 นักกีฬา มีปัญหาปานกลางร้อยละ 37.74 และปัญหามากร้อยละ 31.12

6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยภาพรวมมีข้อเสนอแนะว่า

6.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลาย

6.2 ควรมีอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐาน และจำนวนเพียงพอ

6.3 ควรมีสนามฝึกซ้อมให้เพียงพอ

6.4 ควรจัดงบประมาณสนับสนุนด้านโภชนาการให้มากขึ้น

6.5 ควรเพิ่มงบประมาณด้านสวัสดิการและด้านเบี้ยเลี้ยง

✓ สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬา วอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่พบมากคือ ระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ อุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายและความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ การทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ

4. ปัญหาด้านงบประมาณ ที่พบมากคือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

5. ปัญหาด้านสวัสดิการ ที่พบมากคือ การจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬา

อนุโพธิ์ สุคนธ์พานิช (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีม เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ครั้งที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

เจ้าหน้าที่ประจำทีม

1. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการฝึกซ้อม สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 53.33
2. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัย ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 43.33
3. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการจัดการและบริหารทีม ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ การสนับสนุนงบประมาณในการทำทีมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.67

นักกีฬา

1. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการฝึกซ้อม สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึก ข้อที่เป็นปัญหามาก คือ สนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันใช้สนามเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 32.80
2. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัย ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 29.03
3. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการจัดการและบริหารทีม ข้อที่เป็นปัญหามาก คือ การสนับสนุนงบประมาณในการทำทีมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.64

ชัยสิทธิ์ ภาวิลาส และคนอื่นๆ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประยุกต์วิทยาศาสตร์เพื่อเตรียมทีมฟุตบอลไทยในเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 14 เป้าหมายเพื่อประยุกต์วิทยาศาสตร์การกีฬา ในการพัฒนาความสมรรถนะด้านร่างกายและจิตใจของนักฟุตบอลทีมชาติ ให้เต็มศักยภาพสูงสุดในช่วงการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 14 ณ เมืองปูซาน สาธารณรัฐเกาหลี ผลการวิจัยพบว่า

การเตรียมทีมนักกีฬาด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเป็นระบบ และละเอียดพอ จะทำให้ผู้ฝึกสอนสามารถตัดสินใจในการเลือกผู้เล่น ตามความสามารถและสมรรถภาพร่างกายที่ได้จากการเก็บข้อมูลระหว่างเก็บตัวฝึกซ้อมและประลองการแข่งขันได้อย่างแม่นยำมากยิ่งขึ้น เพราะมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่ชัดเจน สามารถเรียกข้อมูลย้อนหลังได้ วิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว อาทิ กราฟแสดงอัตราการเต้นหัวใจ หรือความเหนื่อยในขณะประลองเกม ซึ่งทำให้ทราบว่่านักกีฬาสามารถเล่นได้อย่างมีประสิทธิภาพนานสักกี่นาที หรือทั้งเกมได้ ซึ่งในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งนี้ จากข้อมูลการศึกษาพบว่า ถ้าตำแหน่งกองกลางมีความสมบูรณ์ด้านร่างกายเพิ่มมากขึ้นอีก จะช่วยส่งผลให้ทีมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ยังทำให้การเตรียมทีมนักกีฬาผู้ฝึกสอนและผู้บริหารของสมาคมมีข้อมูลที่ชัดเจนเพื่อใช้ประกอบในการกำหนดแผนการฝึกซ้อมในการแข่งขันนัดต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้ดำเนินการไว้ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาทีมอย่างมีเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์

อเนก ทิพรักษ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 - 2555) โดยมุ่งศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องและด้านการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีบทบาททางด้านพลศึกษาและฟุตบอลในปัจจุบัน จำนวน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มนักวิชาการ และกลุ่มผู้มีประสบการณ์ตรง ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ควรส่งเสริมการพัฒนาฟุตบอลขึ้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่องจนถึงขั้นเป็นเลิศระดับสากล ควบคู่กับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพภายในประเทศให้เป็นฟุตบอลอาชีพที่สมบูรณ์โดยเร็วที่สุด และต้องรักษาระดับความสามารถของนักฟุตบอลทีมชาติไทยให้เป็นอันดับหนึ่งในระดับอาเซียนตลอดไปและพัฒนาความสามารถนักฟุตบอลทีมชาติไทยให้สามารถผ่านเข้ารอบสุดท้ายฟุตบอลโลก

2. ด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา

2.1 การเตรียมความพร้อม หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบในการพัฒนาฟุตบอล ต้องจัดทำแผนพัฒนาฟุตบอลทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างชัดเจน ควรจัดตั้งศูนย์ฝึกฟุตบอลแห่งชาติขึ้น พร้อมกับสนับสนุนโรงเรียนที่มีความพร้อมในการพัฒนาฟุตบอล ให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาฟุตบอลทั่วประเทศ ควรกำหนดระดับอายุของนักฟุตบอลระดับต่างๆ ที่จะพัฒนา เพื่อให้การพัฒนาสอดคล้องกับการแข่งขันระดับนานาชาติ และเกิดความต่อเนื่อง ควรเริ่มพัฒนานักกีฬาตั้งแต่อายุ 8 ปี และควรจัดให้มีหัวหน้าผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ ความสามารถหนึ่งคน เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน และควรจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาอย่างเพียงพอ

2.2 การพัฒนาสรีระและสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬา ควรใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาพัฒนานักกีฬาทุกด้าน ควรเริ่มตั้งแต่ระดับเยาวชน เพื่อให้ให้นักกีฬามีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง สามารถเล่นฟุตบอลได้นานต่อเนื่อง 120 นาที และมีขนาดร่างกายสูงเฉลี่ย 170 เซนติเมตร

2.3 การพัฒนาจิตใจของนักกีฬา ควรจัดให้มีนักจิตวิทยาประจำทีมฟุตบอลทีมชาติไทย เพื่อให้ให้นักกีฬาได้รับการพัฒนาด้านจิตใจ ให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีความมุ่งมั่นในการเล่นฟุตบอล และสามารถบริหารตนเองและผลประโยชน์ที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การพัฒนาความสามารถและประสบการณ์ของนักกีฬา นักกีฬาต้องได้รับการฝึกความสามารถตามหลักสูตรฟุตบอลแบบสมัยใหม่ ตั้งแต่ระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง โดยในระดับเยาวชนควรได้รับการฝึกด้านเทคนิคจนเกิดความชำนาญ และในระดับที่สูงขึ้น ต้องได้รับการฝึกด้านแทคติกให้ไปในทิศทางเดียวกัน

3. ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3.1 การพัฒนาผู้ฝึกสอน หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรผลิตผู้ฝึกสอนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ เหมาะสมกับการพัฒนาฟุตบอลของประเทศ ควรจัดทำหลักสูตรผู้ฝึกสอนฟุตบอลสมัยใหม่ให้มีเนื้อหาเหมาะสมกับนักฟุตบอลไทย มีความสอดคล้องกัน และพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทยต้องผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนขั้นสูง เอ ไลเซนส์ ("A" Licence) และควรจัดให้มีการอบรมความรู้และวิทยาการใหม่ๆ แก่ผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย 2 ปีต่อครั้ง ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทย ต้องได้รับสวัสดิการอย่างเหมาะสมและเป็นมาตรฐาน และควรจัดตั้งฝ่ายติดตามและประเมินผล เพื่อประเมินผลงานของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทย

3.2 การพัฒนาผู้จัดการทีม ผู้จัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทย ควรได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้มีความรู้ มีวิสัยทัศน์ และมีประสบการณ์ในเชิงบริหารจัดการกีฬาอย่างแท้จริง

3.3 การพัฒนาเจ้าหน้าที่และทีมงาน เจ้าหน้าที่และทีมงาน จะต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในหน้าที่ ที่รับผิดชอบอย่างแท้จริง

4. การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.1 การดำเนินการของกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาควรกำหนดนโยบายและแผนการพัฒนาฟุตบอล ให้มีความสอดคล้องกัน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ และควรส่งเสริมสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการพัฒนาฟุตบอล ควรจัดตั้งศูนย์ฝึกฟุตบอลที่ได้มาตรฐานทุกภาคของประเทศ ควรปรับปรุงซ่อมเสริมสนามฟุตบอลทั่วประเทศให้ได้มาตรฐาน และควรจัดตั้งฝ่ายพัฒนาฟุตบอลอาชีพโดยตรง

4.2 การดำเนินการของการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาฟุตบอลอย่างเพียงพอ และควรพัฒนาองค์ประกอบที่ทำให้ฟุตบอลเกิดการพัฒนา

4.3 การดำเนินการของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ การจัดการแข่งขันฟุตบอลรายการใหญ่ๆ ต้องผ่านการอนุมัติจากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อไม่ให้เกิดการจัดการแข่งขันซ้ำซ้อน และเกิดการพัฒนายอย่างต่อเนื่อง ควรจัดทำโครงการพัฒนานักกีฬาเพื่อการแข่งขัน และควรส่งเสริมนักฟุตบอลที่มีความสามารถอายุไม่เกิน 23 ปี ได้เข้าแข่งขันระดับนานาชาติมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการเตรียมทีมเข้าแข่งขันฟุตบอลโลก รอบสุดท้าย และควรยกระดับผู้ตัดสินให้มีความสามารถระดับมาตรฐานสากลและมีปริมาณเพียงพอ

4.4 การพัฒนาฟุตบอลอาชีพ ควรจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพให้เป็นระบบสากล และควรปรับปรุงระเบียบการ กฎเกณฑ์ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ควรนำเอาหลักการบริหารธุรกิจ มาพัฒนาฟุตบอลอาชีพ เพื่อให้เป็นฟุตบอลอาชีพที่สมบูรณ์ และควรนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา มาพัฒนาสมรรถภาพและความสามารถของนักกีฬาให้มากยิ่งขึ้น

4.5 การดำเนินการของสื่อมวลชน ควรสนับสนุนโครงการพัฒนาทักษะฟุตบอล ขั้นพื้นฐาน ในระดับเยาวชนทั่วประเทศ และเผยแพร่ความรู้ ข่าวสารที่ทันสมัยเกี่ยวกับฟุตบอล ทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก

4.6 การดำเนินการของภาคเอกชน ควรมีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการ และสนับสนุน ปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาฟุตบอลทุกระดับอย่างต่อเนื่องทั่วประเทศ โดยเฉพาะด้านงบประมาณ ควรจัดทำโครงการพัฒนาฟุตบอลขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับเยาวชนทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง และควรส่งเสริมนักกีฬาที่มีความสามารถ ให้ได้มีโอกาสไปฝึกกับทีมสโมสรต่างประเทศ และควรสนับสนุนการจัดการแข่งขันฟุตบอลทุกระดับทั่วประเทศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาของทีมนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวพวณวชนวศน "กุนวพวณวศน" ครั้งที่ 22 ประจำปีพทศศทวศ 2546 จนวน 19 ทีม (19 จงหวด) ผู้จัดการทีม จนวน 19 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จนวน 76 คน และนักกีฬา จนวน 342 คน รวมทงส้น จนวน 437 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จนวน 340 คน คือ ผู้จัดการทีม จนวน 16 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จนวน 64 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และนักกีฬา จนวน 260 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (รายละเอียดดังตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกเป็นรายทีม (จังหวัด)

จังหวัด	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้จัดการ ทีม	ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วย ผู้ฝึกสอน	นัก กีฬา	รวม	ผู้จัดการ ทีม	ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วย ผู้ฝึกสอน	นัก กีฬา	รวม
กาฬสินธุ์	1	4	18	23	-	-	10	10
ขอนแก่น	1	4	18	23	-	-	-	-
ชัยภูมิ	1	4	18	23	1	4	15	20
หนองคาย	1	4	18	23	1	4	15	20
นครพนม	1	4	18	23	1	4	15	20
นครราชสีมา	1	4	18	23	1	4	15	20
หนองบัวลำภู	1	4	18	23	1	4	15	20
บุรีรัมย์	1	4	18	23	1	4	15	20
มหาสารคาม	1	4	18	23	1	4	15	20
มุกดาหาร	1	4	18	23	1	4	15	20
ยโสธร	1	4	18	23	-	-	10	10
ร้อยเอ็ด	1	4	18	23	1	4	15	20
เลย	1	4	18	23	1	4	15	20
ศรีสะเกษ	1	4	18	23	1	4	15	20
สกลนคร	1	4	18	23	1	4	15	20
สุรินทร์	1	4	18	23	1	4	15	20
อุดรธานี	1	4	18	23	1	4	15	20
อุบลราชธานี	1	4	18	23	1	4	15	20
อำนาจเจริญ	1	4	18	23	1	4	15	20
รวม	19	76	342	437	16	64	260	340

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหา การเตรียมทีมของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรราชนิเวศน์ “กุนาพรคัพ” ครั้งที่ 22 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น แบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมของจังหวัดที่เข้าร่วม การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรราชนิเวศน์ “กุนาพรคัพ” ครั้งที่ 22 ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยสภาพที่เป็นจริงของการเตรียมทีม กำหนดเป็น 2 ระดับ และปัญหาการเตรียมทีม กำหนดเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด สภาพและปัญหา การเตรียมทีม แบ่งเป็น 6 ด้าน คือ

1. ด้านเป้าหมาย
2. ด้านการคัดเลือกนักกีฬา
3. ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม
4. ด้านผู้ฝึกสอน
5. ด้านนักกีฬา
6. ด้านปัจจัยอื่นๆ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็น แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open End Questionnaires) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อสภาพและปัญหาการเตรียมทีมของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรราชนิเวศน์ “กุนาพรคัพ” ครั้งที่ 22 เป็นการเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปริญญาณิพนธ์ วิทยานิพนธ์ เอกสาร ตำรา วารสาร บทความ สิ่งพิมพ์ ต่างๆ และงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมเข้าแข่งขันกีฬา เพื่อเป็น แนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามและนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอประธานและกรรมการ ควบคุมปริญญาณิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบซ้ำ
3. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจแบบสอบถาม

4. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) เชิงโครงสร้าง และเนื้อหา โดยวิธีเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (รายละเอียดในภาคผนวก ข) ตรวจสอบแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุงตามที่แนะนำ

5. นำแบบสอบถามที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (สุวิมล ติรภานนท์. 2546 : 145-147) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

6. นำแบบสอบถามที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้จัดการทีมของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 19 ทีม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยนัดหมายวัน เวลา ที่จะรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ราชินี “กษัตริย์ราชินี” ครั้งที่ 22 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ทั้ง 6 ด้าน มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ มาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และจัดลำดับของคำตอบ จัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่คงความหมายเดิมไว้ มาสรุปเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทำวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาภานราชินิเวศน์ “กุนาภานคัพ” ครั้งที่ 22 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 437 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 340 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.80 โดยแยกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้จัดการทีม จำนวน 19 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 16 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.21 ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 76 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 64 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.21 และนักกีฬา จำนวน 342 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 260 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.02

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

f แทน ความถี่

% แทน ร้อยละ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 2

ตอนที่ 2 นำข้อมูลของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาภานราชินิเวศน์ “กุนาภานคัพ” ครั้งที่ 22 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 3 - 20

ตอนที่ 3 นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาภานราชินิเวศน์ “กุนาภานคัพ” ครั้งที่ 22 มาวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ สรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยการหาค่าร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	N	%
ผู้จัดการทีม	16	4.71
ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน	64	18.82
นักกีฬา	260	76.47
รวม	340	100

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 340 คน ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬา จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 รองลงมาเป็นผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.82 และเป็นผู้จัดการทีม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.71

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรราชนิเวศน์ “กุนาพรคัพ” ครั้งที่ 22 โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 3 - 20

ตาราง 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรราชนิเวศน์ “กุนาพรคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านเป้าหมายของผู้จัดการทีม (N = 16)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		ใช่	ไม่ใช่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักกีฬา	f	16	-	1	3	2	4	6
	%	100	-	6.25	18.75	12.50	25.00	37.50
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพโค้ช	f	12	4	1	1	4	10	-
	%	75.00	25.00	6.25	6.25	25.00	62.50	-
3. เพื่อส่งเสริมนักกีฬาให้มีประสบการณ์ในการแข่งขัน	f	6	10	2	5	5	2	2
	%	37.50	62.50	12.50	31.25	31.25	12.50	12.50
4. เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันตามประเพณี	f	11	5	2	3	4	6	1
	%	68.75	31.25	12.50	18.75	25.00	37.50	6.25
5. เพื่อตำแหน่งชนะเลิศ	f	9	7	2	2	7	2	3
	%	56.25	43.75	12.50	12.50	43.75	12.50	18.75
6. เพื่อเตรียมทีมแข่งขันรายการอื่น	f	8	8	1	2	3	10	-
	%	50.00	50.00	6.25	12.50	18.75	62.50	-
7. เพื่อได้รับเบี้ยเลี้ยง และสวัสดิการต่างๆ	f	7	9	1	2	6	6	1
	%	43.75	56.25	6.25	12.50	37.50	37.50	6.25
8. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด	f	11	5	4	4	5	2	1
	%	68.75	31.25	25.00	25.00	31.25	12.50	6.25
9. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง	f	10	6	3	3	7	2	1
	%	62.50	37.50	18.75	18.75	43.75	12.50	6.25

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		ใช่	ไม่ใช่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10.เพื่อยกระดับมาตรฐาน	f	14	2	3	3	3	5	2
การเล่นฟุตบอลของจังหวัด	%	87.50	12.50	18.75	18.75	18.75	31.25	12.50
รวม	f	104	56	20	28	46	49	17
		65.00	35.00	12.50	17.50	28.75	30.62	10.63

จากตาราง 3 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤเวศน์ “กุญชรคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านเป้าหมายตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.00 ยกเว้นไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมนักกีฬาให้มีประสบการณ์ในการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.62

ตาราง 4 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ “กุนาพันธ์” ครั้งที่ 22
ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ของผู้จัดการทีม (N = 16)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการประกาศรับสมัครคัดเลือกนักกีฬา	f	9	7	-	6	2	6	2
	%	56.25	43.75	-	37.50	12.50	37.50	12.50
2. มีการกำหนดวัน เวลาในการทดสอบความสามารถ	f	6	10	5	2	9	-	-
	%	37.50	62.50	31.25	12.50	56.25	-	-
3. มีการประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกนักกีฬา	f	4	12	7	1	6	1	1
	%	25.00	75.00	43.75	6.25	37.50	6.25	6.25
4. มีคณะกรรมการคัดเลือกนักกีฬา	f	3	13	8	3	4	-	1
	%	18.75	81.25	50.00	18.75	25.00	-	6.25
5. มีเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกนักกีฬา	f	5	11	5	5	5	-	1
	%	31.25	68.75	31.25	31.25	31.25	-	6.25
6. มีการกำหนดระยะเวลาในการคัดเลือกนักกีฬา	f	6	10	1	8	5	2	-
	%	37.50	62.50	6.25	50.00	31.25	12.50	-
7. มีความยุติธรรมในการคัดเลือกนักกีฬา	f	8	8	2	3	6	4	1
	%	50.00	50.00	12.50	18.75	37.50	25.00	6.25
8. มีการทดสอบสมรรถภาพร่างกายเพื่อการคัดเลือก	f	9	7	2	6	6	2	-
	%	56.25	43.75	12.50	37.50	37.50	12.50	-
9. มีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก	f	4	12	2	6	4	3	1
	%	25.00	75.00	12.50	37.50	25.00	18.75	6.25
10. มีการประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา	f	7	9	3	4	7	1	1
	%	43.75	56.25	18.75	25.00	43.75	6.25	6.25
รวม	f	61	99	35	44	54	19	8
	%	38.13	61.87	21.88	27.50	33.75	11.87	5.00

จากตาราง 4 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวอนราชินิเวศน์ “กุนวอนคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านการคัดเลือกนักกีฬาตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม โดยรวมส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.87 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.75

ตาราง 5 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวราชนิเวศน์ “กุนวราชนิเวศน์” ครั้งที่ 22
ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ของผู้จัดการทีม (N = 16)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวางแผนการฝึกซ้อม	f	7	9	1	5	4	6	-
สำหรับในแต่ละสัปดาห์	%	43.75	56.25	6.25	31.25	25.00	37.50	-
2. มีการกำหนดวัตถุประสงค์	f	12	4	1	7	4	3	1
ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง	%	75.00	25.00	6.25	43.75	25.00	18.75	6.25
3. มีการฝึกด้านเทคนิคบุคคล,	f	8	8	4	2	6	4	-
กลุ่ม และทีม	%	50.00	50.00	25.00	12.50	37.50	25.00	-
4. มีการค้นหาข้อบกพร่อง	f	5	11	3	2	3	7	1
ระหว่างการฝึกซ้อมทุกครั้ง	%	31.25	68.75	18.75	12.50	18.75	43.75	6.25
5. มีการให้คำแนะนำแก้ไข	f	13	3	1	2	7	6	-
ข้อบกพร่องในการฝึกทุกครั้ง	%	81.25	18.75	6.25	12.50	43.75	37.50	-
6. มีการฝึกเพิ่มเติมเพื่อแก้ไข	f	11	5	1	8	5	2	-
ข้อบกพร่อง	%	68.75	31.25	6.25	50.00	31.25	12.50	-
7. มีการฝึกด้านเทคนิค	f	9	7	2	3	6	4	1
เฉพาะตำแหน่ง	%	56.25	43.75	12.50	18.75	37.50	25.00	6.25
8. มีการทดสอบสมรรถภาพ	f	8	8	1	3	6	6	-
ระหว่างฝึกซ้อม	%	50.00	50.00	6.25	18.75	37.50	37.50	-
9. มีการนำวิทยาศาสตร์	f	10	6	2	1	5	8	-
การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม	%	62.50	37.50	12.50	6.25	31.25	50.00	-
10. มีการบันทึกข้อมูลทางสถิติ	f	3	13	3	2	2	9	-
เพื่อประเมินผลการฝึกซ้อม	%	18.75	81.25	18.75	12.50	12.50	56.25	-
รวม	f	86	74	19	35	48	55	3
	%	53.75	46.25	11.87	21.88	30.00	34.38	1.87

จากตาราง 5 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ด้านการบริหารและการจัดการดำเนินการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 53.75 ยกเว้น ไม่มีการบันทึกข้อมูลทางสถิติเพื่อประเมินผลการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 81.25 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.38

ตาราง 6 ค่าความถี่และร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรานราชนิเวศน์ “กุนาพรานคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านผู้ฝึกสอนของผู้จัดการทีม (N = 16)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการควบคุมระเบียบวินัยในการฝึกซ้อมทุกครั้ง	f	10	6	9	-	-	6	1
	%	62.50	37.50	56.25	-	-	37.50	6.25
2. มีผู้ชำนาญการ ด้านการฝึกเฉพาะตำแหน่ง	f	3	13	2	1	1	12	-
	%	18.75	81.25	12.50	6.25	6.25	75.00	-
3. มีผู้ชำนาญการด้านการสร้างสมรรถภาพ	f	7	9	3	4	8	1	-
	%	43.75	56.25	18.75	25.00	50.00	6.25	-
4. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	f	12	4	-	6	6	4	-
	%	75.00	25.00	-	37.50	37.50	25.00	-
5. มีความเสียสละอุทิศตนในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน	f	10	6	2	6	4	3	1
	%	62.50	37.50	12.50	37.50	25.00	18.75	6.25
6. มีการค้นหาข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล/ตำแหน่ง	f	4	12	2	4	3	7	-
	%	25.00	75.00	12.50	25.00	18.75	43.75	-
7. มีการค้นหาข้อบกพร่องของทีม	f	7	9	2	4	4	6	-
	%	43.75	56.25	12.50	25.00	25.00	37.50	-
8. มีการให้คำแนะนำข้อบกพร่องของบุคคลและทีม	f	8	8	3	2	7	4	-
	%	50.00	50.00	18.75	12.50	43.75	25.00	-
9. มีการอธิบายสาธิตวิธีการที่ถูกต้องในการฝึกแต่ละครั้ง	f	11	5	2	1	7	5	1
	%	68.75	31.25	12.50	6.25	43.75	31.25	6.25
10. มีการวางแผนยุทธวิธีในการเตรียมทีมเพื่อเข้าแข่งขัน	f	13	3	3	3	5	4	1
	%	81.25	18.75	18.75	18.75	31.25	25.00	6.25
รวม	f	85	75	28	31	45	52	4
	%	53.12	46.88	17.50	19.38	28.12	32.50	2.50

จากตาราง 6 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก ครั้งที่ 22 ด้านผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 53.12 ยกเว้น ไม่มีผู้ชำนาญการ ด้านการฝึกเฉพาะตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 81.25 และส่วนใหญ่มีปัญหา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.50

ตาราง 7 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาภานราชินิเวศน์ “กุนาภานคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านนักกีฬาของผู้จัดการทีม (N = 16)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ	f	15	1	3	3	8	-	2
	%	93.75	6.25	18.75	18.75	50.00	-	12.50
2. มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม	f	12	4	2	4	5	4	1
	%	75.00	25.00	12.50	25.00	31.25	25.00	6.25
3. มีระเบียบวินัยในตนเอง	f	7	9	1	3	4	7	1
	%	43.75	56.25	6.25	18.75	25.00	43.75	6.25
4. มีความสามัคคี	f	13	3	-	3	5	6	2
	%	81.25	18.75	-	18.75	31.25	37.50	12.50
5. มีความเข้าใจบทบาท หน้าที่ในตำแหน่งของตนเอง	f	8	8	1	1	3	11	-
	%	50.00	50.00	6.25	6.25	18.75	68.75	-
6. มีความกระตือรือร้นด้านจิตใจ	f	9	7	-	3	10	2	1
	%	56.25	43.75	-	18.75	62.50	12.50	6.25
7. มีการอ่านเกมส์ล่วงหน้า	f	4	12	-	8	3	4	1
	%	25.00	75.00	-	50.00	18.75	25.00	6.25
8. มีการรู้จักค้นหาข้อบกพร่องของตนเอง	f	6	10	1	7	2	5	1
	%	37.50	62.50	6.25	43.75	12.50	31.25	6.25
9. มีการรู้จักค้นหาข้อดี ข้อด้อยของกลุ่มต่อสู้	f	5	11	3	7	-	4	2
	%	31.25	68.75	18.75	43.75	-	25.00	12.50
10. มีความรู้เรื่องแทคติก เช่น การรุก การป้องกัน	f	2	14	8	4	2	1	1
	%	12.50	87.50	50.00	25.00	12.50	6.25	6.25
รวม	f	81	79	19	43	42	44	12
	%	50.63	49.37	11.87	26.88	26.25	27.50	7.50

จากตาราง 7 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤห์ ครั้งที่ 22 ด้านนักกีฬา ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 50.63 ยกเว้น ไม่มีความรู้เรื่องแท็คติก เช่น การรุก การป้องกัน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และไม่มีการอ่านเกมส์ล่วงหน้า คิดเป็นร้อยละ 75.00 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.50

ตาราง 8 ค่าความถี่และร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวณราชนินเวศน์ “กุนวณคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านปัจจัยอื่นๆของผู้จัดการทีม (N = 16)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีงบประมาณในการเตรียมทีม	f	4	12	11	4	1	-	-
	%	25.00	75.00	68.75	25.00	6.25	-	-
2. มีการประสานงานระหว่างจังหวัดกับทีมฟุตบอล	f	10	6	1	12	3	-	-
	%	62.50	37.50	6.25	75.00	18.75	-	-
3. มีการประกันอุบัติเหตุระหว่างการฝึกซ้อม	f	9	7	-	1	5	8	2
	%	56.25	43.75	-	6.25	31.25	50.00	12.50
4. มีเบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม	f	6	10	1	9	5	1	-
	%	37.50	62.50	6.25	56.25	31.25	6.25	-
5. มีการเก็บตัวฝึกซ้อม	f	5	11	1	7	7	1	-
	%	31.25	68.75	6.25	43.75	43.75	6.25	-
6. มีพาหนะรับ-ส่งในการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม	f	4	12	1	10	4	1	-
	%	25.00	75.00	6.25	62.50	25.00	6.25	-
7. มีนักกายภาพบำบัด และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา	f	3	13	3	8	3	2	-
	%	18.75	81.25	18.75	50.00	18.75	12.50	-
8. มีการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด	f	5	11	3	6	5	2	-
	%	31.25	68.75	18.75	37.50	31.25	12.50	-
9. มีการสนับสนุนจากภาคเอกชน	f	6	10	1	7	7	1	-
	%	37.50	62.50	6.25	43.75	43.75	6.25	-
10. มีห้องและอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	f	2	14	2	9	3	1	1
	%	12.50	87.50	12.50	56.25	18.75	6.25	6.25
รวม	f	54	106	24	73	43	17	3
	%	33.75	66.25	15.00	45.62	26.88	10.62	1.88

จากตาราง 8 แสดงว่า แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาชาชนิเวศน์ “กุนาชาคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านปัจจัยอื่นๆ ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม โดยรวมส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 66.25 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.62

ตาราง 9 ค่าความถี่และร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤชณ์ “กุญชรราชคฤชณ์” ครั้งที่ 22 ด้านเป้าหมายของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (N = 64)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		ใช่	ไม่ใช่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักกีฬา	f	60	4	6	8	9	29	12
	%	93.75	6.25	9.38	12.50	14.06	45.31	18.75
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพโค้ช	f	55	9	9	7	12	15	21
	%	85.94	14.06	14.06	10.94	18.75	23.44	32.81
3. เพื่อส่งเสริมนักกีฬาให้มีประสบการณ์ในการแข่งขัน	f	60	4	3	5	13	20	23
	%	93.75	6.25	4.69	7.81	20.31	31.25	35.94
4. เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันตามประเพณี	f	19	45	8	5	15	17	19
	%	29.69	70.31	12.50	7.81	23.44	26.56	29.69
5. เพื่อดำหนดตำแหน่งชนะเลิศ	f	44	20	2	5	25	19	13
	%	68.75	31.25	3.13	7.81	39.06	29.69	20.31
6. เพื่อเตรียมทีมแข่งขันรายการอื่น	f	47	17	9	6	17	21	11
	%	73.44	26.56	14.06	9.38	26.56	32.81	17.19
7. เพื่อได้รับเบี้ยเลี้ยง และสวัสดิการต่างๆ	f	25	39	4	12	27	13	8
	%	39.06	60.94	6.25	18.75	42.19	20.31	12.50
8. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด	f	60	4	-	4	12	15	33
	%	93.75	6.25	-	6.25	18.75	23.44	51.56
9. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง	f	48	16	4	15	25	20	-
	%	75.00	25.00	6.25	23.44	39.06	31.25	-
10. เพื่อยกระดับมาตรฐานการเล่นฟุตบอลของจังหวัด	f	60	4	3	13	11	37	-
	%	93.75	6.25	4.69	20.31	17.19	57.81	-
รวม	f	478	162	48	80	166	206	140
	%	74.69	25.31	7.50	12.50	25.93	32.19	21.88

จากตาราง 9 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก "กษัตริย์ศึก" ครั้งที่ 22 ด้านเป้าหมาย ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 74.69 ยกเว้น ไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันตามประเพณี คิดเป็นร้อยละ 70.31 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.19

ตาราง 10 ค่าความถี่และร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วม
การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนทรราชนิเวศน์ “กุนทรราช” ครั้งที่ 22
ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (N = 64)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการประกาศรับสมัครคัดเลือกนักกีฬา	f	12	52	8	11	25	16	4
	%	18.75	81.25	12.50	17.19	39.06	25.00	6.25
2. มีการกำหนดวัน เวลาในการทดสอบความสามารถ	f	17	47	6	9	20	20	9
	%	26.56	73.44	9.38	14.06	31.25	31.25	14.06
3. มีการประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกนักกีฬา	f	21	43	7	12	24	9	12
	%	32.81	67.19	10.94	18.75	37.50	14.06	18.75
4. มีคณะกรรมการคัดเลือกนักกีฬา	f	19	45	8	5	24	16	11
	%	29.69	70.31	12.50	7.81	37.50	25.00	17.19
5. มีเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกนักกีฬา	f	19	45	11	18	4	26	5
	%	29.69	70.31	17.19	28.13	6.25	40.62	7.81
6. มีการกำหนดระยะเวลาในการคัดเลือกนักกีฬา	f	25	39	8	10	29	17	-
	%	39.06	60.94	12.50	15.63	45.31	26.56	-
7. มีความยุติธรรมในการคัดเลือกนักกีฬา	f	12	52	3	13	20	23	5
	%	18.75	81.25	4.69	20.31	31.25	35.94	7.81
8. มีการทดสอบสมรรถภาพร่างกายเพื่อการคัดเลือก	f	21	43	9	12	16	22	5
	%	32.81	67.19	14.06	18.75	25.00	34.38	7.81
9. มีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก	f	12	52	3	13	31	16	1
	%	18.75	81.25	4.69	20.31	48.44	25.00	1.56
10. มีการประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา	f	12	52	1	7	20	17	19
	%	18.75	81.25	1.56	10.94	31.25	26.56	29.69
รวม	f	170	470	64	110	213	182	71
	%	26.56	73.44	10.00	17.19	33.28	28.44	11.09

จากตาราง 10 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวอนราชินิเวศน์ “กุนวอนคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านการคัดเลือกนักกีฬาตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน โดยรวมส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 73.44 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.28

ตาราง 11 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (N = 64)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวางแผนการฝึกซ้อมสำหรับในแต่ละสัปดาห์	f	57	7	2	16	21	20	5
	%	89.06	10.94	3.13	25.00	32.81	31.25	7.81
2. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง	f	39	25	1	9	24	22	8
	%	60.94	39.06	1.56	14.06	37.50	34.38	12.50
3. มีการฝึกด้านแทคติคบุคคล, กลุ่ม และทีม	f	51	13	3	29	15	9	8
	%	79.69	20.31	4.69	45.31	23.44	14.06	12.50
4. มีการค้นหาข้อบกพร่องระหว่างการฝึกซ้อมทุกครั้ง	f	48	16	1	6	16	16	25
	%	75.00	25.00	1.56	9.38	25.00	25.00	39.06
5. มีการให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องในการฝึกทุกครั้ง	f	44	20	8	1	13	36	6
	%	68.75	31.25	12.50	1.56	20.31	56.25	9.38
6. มีการฝึกเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง	f	43	21	8	4	28	24	-
	%	67.19	32.81	12.50	6.25	43.75	37.50	-
7. มีการฝึกด้านเทคนิคเฉพาะตำแหน่ง	f	43	21	4	14	21	9	16
	%	67.19	32.81	6.25	21.88	32.81	14.06	25.00
8. มีการทดสอบสมรรถภาพระหว่างฝึกซ้อม	f	51	13	13	4	15	23	9
	%	79.69	20.31	20.31	6.25	23.44	35.94	14.06
9. มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม	f	44	20	10	17	17	17	3
	%	68.75	31.25	15.63	26.56	26.56	26.56	4.69
10. มีการบันทึกข้อมูลทางสถิติเพื่อประเมินผลการฝึกซ้อม	f	40	24	12	11	17	16	8
	%	62.50	37.50	18.75	17.19	26.56	25.00	12.50
รวม	f	460	180	62	111	187	192	88
	%	71.88	28.12	9.69	17.34	29.22	30.00	13.75

จากตาราง 11 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤชณ์ “กุญชรราชคฤชณ์” ครั้งที่ 22 ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 71.88 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.00

ตาราง 12 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาภานราชนิเวศน์ “กุนาภานคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านผู้ฝึกสอนของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (N = 64)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการควบคุมระเบียบวินัย	f	41	23	11	13	18	17	5
ในการฝึกซ้อมทุกครั้ง	%	64.06	35.94	17.19	20.31	28.13	26.56	7.81
2. มีผู้ชำนาญการ ด้านการฝึก	f	35	29	9	37	11	7	-
เฉพาะตำแหน่ง	%	54.69	45.31	14.06	57.81	17.19	10.94	-
3. มีผู้ชำนาญการ	f	32	32	15	23	17	1	8
ด้านการสร้างสมรรถภาพ	%	50.00	50.00	23.44	35.94	26.56	1.56	12.50
4. มีความสามารถ	f	57	7	5	13	14	20	12
ในการถ่ายทอดความรู้	%	89.06	10.94	7.81	20.31	21.88	31.25	18.75
5. มีความเสียสละอุทิศตน	f	57	7	13	6	23	17	5
ในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน	%	89.06	10.94	20.31	9.38	35.94	26.56	7.81
6. มีการค้นหาข้อบกพร่อง	f	53	11	9	18	21	12	4
เป็นรายบุคคล/ตำแหน่ง	%	82.81	17.19	14.06	28.13	32.81	18.75	6.25
7. มีการค้นหาข้อบกพร่อง	f	56	8	12	18	21	13	-
ของทีม	%	87.50	12.50	18.75	28.13	32.81	20.31	-
8. มีการให้คำแนะนำ	f	45	19	5	13	19	25	2
ข้อบกพร่องของบุคคลและทีม	%	70.31	29.69	7.81	20.31	29.69	39.06	3.13
9. มีการอธิบายสถิติวิธีการ	f	55	9	9	1	17	23	14
ที่ถูกต้องในการฝึกแต่ละครั้ง	%	85.94	14.06	14.06	1.56	26.56	35.94	21.88
10. มีการวางแผนยุทธวิธีในการ	f	57	7	1	11	17	20	15
เตรียมทีมเพื่อเข้าแข่งขัน	%	89.06	10.94	1.56	17.19	26.56	31.25	23.44
รวม	f	488	152	89	153	178	155	65
	%	76.25	23.75	13.91	23.91	27.81	24.21	10.16

จากตาราง 12 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก "กษัตริย์ศึก" ครั้งที่ 22 ด้านผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 76.25 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.81

ตาราง 13 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชกนิเทศน์ “กุญชรคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านนักกีฬาของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (N = 64)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ	f	51	13	7	11	1	32	13
	%	79.69	20.31	10.94	17.19	1.56	50.00	20.31
2. มีความขยันทุ่มเทในการฝึกซ้อม	f	53	11	9	12	15	20	8
	%	82.81	17.19	14.06	18.75	23.44	31.25	12.50
3. มีระเบียบวินัยในตนเอง	f	50	14	8	11	29	4	12
	%	78.12	21.88	12.50	17.19	45.31	6.25	18.75
4. มีความสามัคคี	f	60	4	7	9	12	16	20
	%	93.75	6.25	10.94	14.06	18.75	25.00	31.25
5. มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งของตนเอง	f	48	16	3	8	24	29	-
	%	75.00	25.00	4.69	12.50	37.50	45.31	-
6. มีความกล้าแสดงออกด้านจิตใจ	f	53	11	4	3	12	25	20
	%	82.81	17.19	6.25	4.69	18.75	39.06	31.25
7. มีการอ่านเกมส์ล่วงหน้า	f	45	19	7	24	9	16	8
	%	70.31	29.69	10.94	37.50	14.06	25.00	12.50
8. มีการรู้จักค้นหาข้อบกพร่องของตนเอง	f	47	17	12	7	24	20	1
	%	73.44	26.56	18.75	10.94	37.50	31.25	1.56
9. มีการรู้จักค้นหาข้อดี ข้อด้อยของคู่ต่อสู้	f	44	20	4	20	27	1	12
	%	68.75	31.25	6.25	31.25	42.19	1.56	18.75
10. มีความรู้เรื่องแทคติก เช่น การรุก การป้องกัน	f	48	16	1	22	16	20	5
	%	75.00	25.00	1.56	34.38	25.00	31.25	7.81
รวม	f	499	141	62	127	169	183	99
	%	77.97	22.03	9.69	19.84	26.41	28.59	15.47

จากตาราง 13 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤชณ์ “กุญชรราชคฤชณ์” ครั้งที่ 22 ด้านนักกีฬา ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 77.97 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็น ร้อยละ 28.59

ตาราง 14 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาภานาชนิเวศน์ “กุนาภานักพ” ครั้งที่ 22 ด้านปัจจัยอื่นๆ ของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (N = 64)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีงบประมาณในการเตรียมทีม	f	21	43	27	5	13	10	9
	%	32.81	67.19	42.19	7.81	20.31	15.63	14.06
2. มีการประสานงานระหว่างจังหวัดกับทีมฟุตบอล	f	45	19	2	20	13	16	13
	%	70.31	29.69	3.13	31.25	20.31	25.00	20.31
3. มีการประกันอุบัติเหตุระหว่างการฝึกซ้อม	f	39	25	4	10	16	26	8
	%	60.94	39.06	6.25	15.63	25.00	40.62	12.50
4. มีเบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม	f	29	35	20	16	12	9	7
	%	45.31	54.69	31.25	25.00	18.75	14.06	10.94
5. มีการเก็บตัวฝึกซ้อม	f	27	37	16	13	13	12	10
	%	42.19	57.81	25.00	20.31	20.31	18.75	15.63
6. มีพาหนะรับ-ส่งในการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม	f	24	40	25	10	17	5	7
	%	37.50	62.50	39.06	15.63	26.56	7.81	10.94
7. มีนักกายภาพบำบัด และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา	f	25	39	19	25	9	3	8
	%	39.06	60.94	29.69	39.06	14.06	4.69	12.50
8. มีการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด	f	52	12	9	6	16	16	17
	%	81.25	18.75	14.06	9.38	25.00	25.00	26.56
9. มีการสนับสนุนจากภาคเอกชน	f	21	43	10	8	17	16	13
	%	32.81	67.19	15.63	12.50	26.56	25.00	20.31
10. มีห้องและอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	f	25	39	27	10	13	9	5
	%	39.06	60.94	42.19	15.63	20.31	14.06	7.81
รวม	f	308	332	159	123	139	122	97
	%	48.12	51.88	24.85	19.22	21.72	19.06	15.15

จากตาราง 14 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชเวศน์ “กุญชรคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านปัจจัยอื่นๆ ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน โดยรวมส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 51.88 ยกเว้น มีการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด คิดเป็นร้อยละ 81.25 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.85

ตาราง 15 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรานราชนิเวศน์ “กุนาพรคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านเป้าหมายของนักกีฬา (N = 260)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		ใช่	ไม่ใช่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักกีฬา	f	253	7	26	54	55	58	67
	%	97.31	2.69	10.00	20.77	21.15	22.31	25.77
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพโค้ช	f	226	34	26	48	51	74	61
	%	86.92	13.08	10.00	18.46	19.62	28.46	23.46
3. เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาให้มีประสบการณ์ในการแข่งขัน	f	253	7	25	49	55	61	70
	%	97.31	2.69	9.62	18.85	21.15	23.46	26.92
4. เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันตามประเพณี	f	126	134	19	31	57	80	73
	%	48.46	51.54	7.31	11.92	21.92	30.77	28.08
5. เพื่อดำเนินงานชนะเลิศ	f	187	73	25	10	69	105	51
	%	71.92	28.08	9.62	3.85	26.53	40.38	19.62
6. เพื่อเตรียมทีมแข่งขันรายการอื่น	f	195	65	43	48	94	51	24
	%	75.00	25.00	16.54	18.46	36.15	19.62	9.23
7. เพื่อได้รับเบี้ยเลี้ยง และสวัสดิการต่างๆ	f	114	146	22	46	91	64	37
	%	43.85	56.15	8.46	17.69	35.00	24.62	14.23
8. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด	f	253	7	12	19	53	60	116
	%	97.31	2.69	4.62	7.31	20.39	23.07	44.61
9. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง	f	238	22	27	10	55	107	61
	%	91.54	8.46	10.39	3.85	21.15	41.15	23.46
10. เพื่อยกระดับมาตรฐานการเล่นฟุตบอลของจังหวัด	f	250	10	24	6	71	55	104
	%	96.15	3.85	9.23	2.31	27.31	21.15	40.00
รวม	f	2095	505	249	321	651	715	664
	%	80.58	19.42	9.57	12.35	25.04	27.50	25.54

จากตาราง 15 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาชาชนเวศน์ “กุนาชาคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านเป้าหมายตามความคิดเห็นของนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 80.58 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.50

ตาราง 16 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพระราชินิเวศน์ “กุนาฉัพ” ครั้งที่ 22 ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ของนักกีฬา (N = 260)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการประกาศรับสมัครคัดเลือกนักกีฬา	f	82	178	35	18	89	38	80
	%	31.54	68.46	13.46	6.92	34.23	14.62	30.77
2. มีการกำหนดวัน เวลาในการทดสอบความสามารถ	f	98	162	26	24	88	83	39
	%	37.69	62.31	10.00	9.23	33.85	31.92	15.00
3. มีการประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกนักกีฬา	f	107	153	39	59	64	84	14
	%	41.15	58.85	15.00	22.69	24.62	32.31	5.38
4. มีคณะกรรมการคัดเลือกนักกีฬา	f	104	156	11	32	105	77	35
	%	40.00	60.00	4.23	12.31	40.38	29.62	13.46
5. มีเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกนักกีฬา	f	96	164	10	35	86	63	66
	%	36.92	63.08	3.85	13.46	33.08	24.23	25.38
6. มีการกำหนดระยะเวลาในการคัดเลือกนักกีฬา	f	100	160	13	39	33	63	112
	%	38.46	61.54	5.00	15.00	12.69	24.23	43.08
7. มีความยุติธรรมในการคัดเลือกนักกีฬา	f	96	164	38	19	83	39	81
	%	36.92	63.08	14.62	7.31	31.92	15.00	31.15
8. มีการทดสอบสมรรถภาพร่างกายเพื่อการคัดเลือก	f	89	171	30	9	65	68	88
	%	34.23	65.77	11.54	3.46	25.00	26.15	33.85
9. มีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก	f	66	194	22	30	89	75	44
	%	25.38	74.62	8.46	11.54	34.23	28.85	16.92
10. มีการประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา	f	71	189	26	19	102	65	48
	%	27.31	72.69	10.00	7.31	39.23	25.00	18.46
รวม	f	909	1691	250	284	804	655	607
	%	34.96	65.04	9.62	10.92	30.92	25.19	23.35

จากตาราง 16 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวาทราชนิเวศน์ “กุนวาทัพ” ครั้งที่ 22 ด้านการคัดเลือกนักกีฬาตามความคิดเห็นของนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.04 และส่วนใหญ่มีปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.92

ตาราง 17 ค่าความถี่และร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรานราชนิเวศน์ “กุนาพรานคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ของนักกีฬา (N = 260)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวางแผนการฝึกซ้อม	f	184	76	38	38	70	100	14
สำหรับในแต่ละสัปดาห์	%	70.77	29.23	14.62	14.62	26.92	38.46	5.38
2. มีการกำหนดวัตถุประสงค์	f	177	83	12	42	41	63	102
ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง	%	68.08	31.92	4.62	16.15	15.77	24.23	39.23
3. มีการฝึกด้านเทคนิคบุคคล,	f	195	65	19	11	107	80	43
กลุ่ม และทีม	%	75.00	25.00	7.31	4.23	41.15	30.77	16.54
4. มีการค้นหาข้อบกพร่อง	f	189	71	12	25	44	100	79
ระหว่างการฝึกซ้อมทุกครั้ง	%	72.69	27.31	4.62	9.62	16.92	38.46	30.38
5. มีการให้คำแนะนำแก้ไข	f	190	70	24	15	79	82	60
ข้อบกพร่องในการฝึกทุกครั้ง	%	73.08	26.92	9.23	5.77	30.38	31.54	23.08
6. มีการฝึกเพิ่มเติมเพื่อแก้ไข	f	174	86	15	42	75	72	56
ข้อบกพร่อง	%	66.92	33.08	5.77	16.15	28.85	27.69	21.54
7. มีการฝึกด้านเทคนิค	f	177	83	35	22	74	104	25
เฉพาะตำแหน่ง	%	68.08	31.92	13.46	8.46	28.46	40.00	9.62
8. มีการทดสอบสมรรถภาพ	f	178	82	40	12	36	117	55
ระหว่างฝึกซ้อม	%	68.46	31.54	15.38	4.62	13.85	45.00	21.15
9. มีการนำวิทยาศาสตร์	f	139	121	47	55	96	54	8
การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม	%	53.46	46.54	18.08	21.15	36.92	20.77	3.08
10. มีการบันทึกข้อมูลทางสถิติ	f	131	129	25	65	113	50	7
เพื่อประเมินผลการฝึกซ้อม	%	50.38	49.62	9.62	25.00	43.46	19.23	2.69
รวม	f	1734	866	267	327	735	822	449
	%	66.69	33.31	10.27	12.58	28.27	31.61	17.27

จากตาราง 17 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวราชนิเวศน์ “กุนวราชภัฏ” ครั้งที่ 22 ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 66.69 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.61

ตาราง 18 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาภานราชนิเวศน์ “กุนาภานคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านผู้ฝึกสอนของนักกีฬา (N = 260)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการควบคุมระเบียบวินัย	f	159	101	26	44	79	34	77
ในการฝึกซ้อมทุกครั้ง	%	61.15	38.85	10.00	16.92	30.38	13.08	29.62
2. มีผู้ชำนาญ การดำเนินการฝึก	f	137	123	28	41	78	98	15
เฉพาะตำแหน่ง	%	52.69	47.31	10.77	15.77	30.00	37.69	5.77
3. มีผู้ชำนาญการ	f	122	138	50	128	10	57	15
ด้านการสร้างสมรรถภาพ	%	46.92	53.08	19.23	49.23	3.85	21.92	5.77
4. มีความสามารถ	f	201	59	26	45	45	65	79
ในการถ่ายทอดความรู้	%	77.31	22.69	10.00	17.31	17.31	25.00	30.38
5. มีความเสียสละอุทิศตน	f	208	52	41	54	75	72	18
ในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน	%	80.00	20.00	15.77	20.77	28.85	27.69	6.92
6. มีการค้นหาข้อบกพร่อง	f	182	78	26	42	87	80	25
เป็นรายบุคคล/ตำแหน่ง	%	70.00	30.00	10.00	16.15	33.46	30.77	9.62
7. มีการค้นหาข้อบกพร่อง	f	193	67	36	55	75	9	85
ของทีม	%	74.23	25.77	13.85	21.15	28.85	3.46	32.69
8. มีการให้คำแนะนำ	f	194	66	10	46	94	87	23
ข้อบกพร่องของบุคคลและทีม	%	74.62	25.38	3.85	17.69	36.15	33.46	8.85
9. มีการอธิบายสถิติวิธีการ	f	178	82	9	41	85	41	84
ที่ถูกต้องในการฝึกแต่ละครั้ง	%	68.46	31.54	3.46	15.77	32.69	15.77	32.31
10. มีการวางแผนยุทธวิธีในการ	f	206	54	24	60	65	107	4
เตรียมทีมเพื่อเข้าแข่งขัน	%	79.23	20.77	9.23	23.08	25.00	41.15	1.54
รวม	f	1780	820	276	556	693	650	425
	%	68.46	31.54	10.62	21.38	26.65	25.00	16.35

จากตาราง 18 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุญชรราชคฤชณ์ “กุญชรคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 68.46 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.65

ตาราง 19 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาภานราชนิเวศน์ “กุนาภานคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านนักกีฬาของ นักกีฬา (N = 260)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ	f	226	34	35	52	52	56	65
	%	86.92	13.08	13.46	20.00	20.00	21.54	25.00
2. มีความขยันทุ่มเทในการฝึกซ้อม	f	203	57	31	39	76	90	24
	%	78.08	21.92	11.92	15.00	29.23	34.62	9.23
3. มีระเบียบวินัยในตนเอง	f	207	53	45	11	83	73	48
	%	79.62	20.38	17.31	4.23	31.92	28.08	18.46
4. มีความสามัคคี	f	219	41	46	43	68	38	65
	%	84.23	15.77	17.69	16.54	26.15	14.62	25.00
5. มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งของตนเอง	f	207	53	20	41	20	101	78
	%	79.62	20.38	7.69	15.77	7.69	38.85	30.00
6. มีความกล้าแสดงออกด้านจิตใจ	f	222	38	11	26	96	63	64
	%	85.38	14.62	4.23	10.00	36.92	24.23	24.62
7. มีการอ่านเกมส์ล่วงหน้า	f	216	44	43	33	76	46	62
	%	83.08	16.92	16.54	12.69	29.23	17.69	23.85
8. มีการรู้จักค้นหาข้อบกพร่องของตนเอง	f	204	56	23	48	77	94	18
	%	78.46	21.54	8.85	18.46	29.62	36.15	6.92
9. มีการรู้จักค้นหาข้อดี ข้อดีของคู่ต่อสู้	f	190	70	13	54	54	94	45
	%	73.08	26.92	5.00	20.77	20.77	36.15	17.31
10. มีความรู้เรื่องแทคติก เช่น การรุก การป้องกัน	f	198	62	27	41	17	97	78
	%	76.15	23.85	10.38	15.77	6.54	37.31	30.00
รวม	f	2092	508	294	388	619	752	547
	%	80.46	19.54	11.31	14.92	23.81	28.92	21.04

จากตาราง 19 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาธาธาธา "กุนาธาธา" ครั้งที่ 22 ด้านนักกีฬา ตามความคิดเห็นของนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 80.46 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.92

ตาราง 20 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรานราชนิเวศน์ “กุนาพรานคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านปัจจัยอื่นๆ ของนักกีฬา (N = 260)

รายการ		สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีงบประมาณในการเตรียมทีม	f	70	190	98	63	51	44	4
	%	26.92	73.08	37.69	24.23	19.62	16.92	1.54
2. มีการประสานงานระหว่างจังหวัดกับทีมฟุตบอล	f	187	73	35	102	52	61	10
	%	71.92	28.08	13.46	39.23	20.00	23.46	3.85
3. มีการประกันอุบัติเหตุระหว่างการฝึกซ้อม	f	167	93	21	67	24	109	39
	%	64.23	35.77	8.08	25.77	9.23	41.92	15.00
4. มีเบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม	f	121	139	36	113	49	46	16
	%	46.54	53.46	13.85	43.46	18.85	17.69	6.15
5. มีการเก็บตัวฝึกซ้อม	f	119	141	64	83	56	9	48
	%	45.77	54.23	24.62	31.92	21.54	3.46	18.46
6. มีพาหนะรับ-ส่งในการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม	f	106	154	43	66	42	71	38
	%	40.77	59.23	16.54	25.38	16.15	27.31	14.62
7. มีนักกายภาพบำบัด และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา	f	75	185	79	62	48	38	33
	%	28.85	71.15	30.38	23.85	18.46	14.62	12.69
8. มีการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด	f	146	114	39	73	59	70	19
	%	56.15	43.85	15.00	28.08	22.69	26.92	7.31
9. มีการสนับสนุนจากภาคเอกชน	f	144	116	28	99	38	53	42
	%	55.38	44.62	10.77	38.08	14.62	20.38	16.15
10. มีห้องและอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	f	90	170	54	66	48	62	30
	%	34.62	65.38	20.77	25.38	18.46	23.85	11.54
รวม	f	1225	1375	497	794	467	563	279
	%	47.12	52.88	19.12	30.54	17.96	21.65	10.73

จากตาราง 20 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ด้านปัจจัยอื่นๆ ตามความคิดเห็นของนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 52.88 ยกเว้น มีการประสานงานระหว่างจังหวัดกับทีมฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 71.92 และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 30.54

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ด้านต่างๆ ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน นักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านเป้าหมาย ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจน และให้ความสำคัญกับฟุตบอลรายการนี้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรตระหนักว่า การเป็นทีมชนะเลิศในการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” นั้นมีความสำคัญ ที่ควรภาคภูมิใจมากที่สุด
2. ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ควรมีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาได้มีโอกาสเข้าร่วมการคัดเลือกเป็นตัวแทนจังหวัดอย่างทั่วถึง
3. ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ควรนำวิธีการฝึกซ้อมที่ทันสมัย รวมทั้งการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม เพื่อเป็นการพัฒนามาตรฐานการเล่นของนักกีฬาให้สูงขึ้น
4. ด้านผู้ฝึกสอน ควรส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้เข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่อง
5. ด้านนักกีฬา ควรมีการพัฒนา นักกีฬาอย่างต่อเนื่อง ในทุกระดับอายุ
6. ด้านปัจจัยอื่นๆ ควรจัดสรรงบประมาณในการเตรียมทีม เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันให้เหมาะสมและเพียงพอ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ “กุนาพันธ์” ครั้งที่ 22

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาของทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ “กุนาพันธ์” ครั้งที่ 22 ประจำปีพุทธศักราช 2546 จำนวน 19 ทีม (19 จังหวัด) ผู้จัดการทีม จำนวน 19 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 76 คน และนักกีฬา จำนวน 342 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 437 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 340 คน คือ ผู้จัดการทีม จำนวน 16 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 64 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และนักกีฬา จำนวน 260 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาการเตรียมทีมของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ “กุนาพันธ์” ครั้งที่ 22 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ “กุนาพันธ์” ครั้งที่ 22 ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยสภาพที่เป็นจริงของการเตรียมทีม กำหนดเป็น 2 ระดับ และปัญหาการเตรียมทีม กำหนดเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งผ่านการหาค่า

ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (รายละเอียดในภาคผนวก ข) ตรวจสอบ แก้ไข แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ แบ่งเป็น 6 ด้าน คือ

1. ด้านเป้าหมาย
2. ด้านการคัดเลือกนักกีฬา
3. ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม
4. ด้านผู้ฝึกสอน
5. ด้านนักกีฬา
6. ด้านปัจจัยอื่นๆ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open End Questionnaires) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อสภาพและปัญหาการเตรียมทีมของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาทรราชนิเวศน์ “กุนาทรคัพ” ครั้งที่ 22 เป็นการเพิ่มเติม

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาทรราชนิเวศน์ “กุนาทรคัพ” ครั้งที่ 22 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ทั้ง 6 ด้าน มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ มาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบ ตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง แต่คงความหมายเดิมไว้ มาสรุปเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวราชนิเวศน์ “กุนวราคัพ” ครั้งที่ 22 จำนวน 340 คน เป็นผู้จัดการทีม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.71 เป็นผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.82 และเป็นนักกีฬา จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเตรียมทีมของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา

1. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวราชนิเวศน์ “กุนวราคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็น ของผู้จัดการทีม ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.00, 53.75, 53.12 และ 50.63 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่นๆ โดยรวมส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.87 และ 66.25 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.62, 34.38, 32.50 และ 27.50 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.75 และด้านปัจจัยอื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.62

2. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวราชนิเวศน์ “กุนวราคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 74.69, 71.88, 76.25 และ 77.97 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่นๆ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 73.44 และ 51.88 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม และด้านนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.19 , 30.00 และ 28.59 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.28 และ 27.81 ตามลำดับ และด้านปัจจัยอื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.85

3. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวราชนิเวศน์ “กุนวราคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 80.58, 66.69, 68.46 และ 80.46 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือก

นักกีฬา และด้านปัจจัยอื่นๆ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.04 และ 52.88 ตามลำดับ และส่วนใหญ่ มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม และด้านนักกีฬา อยู่ใน ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.50, 31.61 และ 28.92 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา และ ด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.92 และ 26.65 ตามลำดับ และ ด้านปัจจัยอื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 30.54

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีม ฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวณราชินิเวศน์ “กุนวณคัพ” ครั้งที่ 22 ด้านต่างๆตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านเป้าหมาย ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจน และให้ความสำคัญกับฟุตบอลรายการนี้ มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรตระหนักว่า การเป็นทีมชนะเลิศในการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วย พระราชทานกุนวณราชินิเวศน์ “กุนวณคัพ” นั้นมีความสำคัญ ที่ควรภาคภูมิใจมากที่สุด
2. ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ควรมีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาได้มีโอกาสเข้าร่วม การคัดเลือกเป็นตัวแทนจังหวัดอย่างทั่วถึง
3. ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ควรนำวิธีการฝึกซ้อมที่ทันสมัย รวมทั้งการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม เพื่อเป็นการพัฒนามาตรฐานการเล่น ของนักกีฬาให้สูงขึ้น
4. ด้านผู้ฝึกสอน ควรส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้เข้ารับการอบรมอย่างสม่ำเสมอ
5. ด้านนักกีฬา ควรมีการพัฒนาให้นักกีฬาอย่างต่อเนื่อง ในทุกระดับอายุ
6. ด้านปัจจัยอื่นๆ ควรจัดสรรงบประมาณในการเตรียมทีม เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน ให้เหมาะสมและเพียงพอ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วม การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนวณราชินิเวศน์ “กุนวณคัพ” ครั้งที่ 22 สรุปได้ดังนี้

1. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วย พระราชทานกุนวณราชินิเวศน์ “กุนวณคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ด้านเป้าหมาย โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.00, 74.69, และ 80.58 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.62, 32.19 และ 27.50 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การตั้งเป้าหมายเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการทำงาน เป้าหมายที่เป็นจริงและชัดเจน จะช่วยให้โค้ช นักกีฬา และผู้เกี่ยวข้องตั้งใจ ทุ่มเท และ

เพียรพยายามเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การตั้งเป้าหมายจึงมีความสำคัญ และมีความจำเป็นสำหรับนักกีฬา ที่ต้องการประสบความสำเร็จและต้องการเพิ่มศักยภาพระหว่างการแข่งขัน เพื่อผลสำเร็จในการแข่งขัน สอดคล้องกับงานวิจัยของเวียนเบิร์กและคนอื่นๆ (ธวัชชัย มีศรี. 2545 : 6) ที่พบว่า การตั้งเป้าหมาย ก็เพื่อเพิ่มความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เพื่อเพิ่มความสามารถโดยรวม เพื่อชัยชนะและเพื่อความสนุกสนานตามลำดับ เป็นเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นจริง ควบคุมได้ มีกำหนดระยะเวลาในการไปถึงเป้าหมาย และเป็นเป้าหมายที่ท้าทายความสามารถของตนเอง และยังสอดคล้องกับที่ นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร (2546 : 12) ได้กล่าวไว้ว่า การกำหนดเป้าหมายที่ถูกต้องเหมาะสม การกำหนดเป้าหมายที่ถูกต้องตามหลักการในการเพิ่มศักยภาพและสร้างแรงจูงใจในการเล่นกีฬา จะช่วยให้ให้นักกีฬามุ่งมั่นในการเล่นกีฬาตลอดเวลา ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นรอง หรือแย่ เพราะนักกีฬาจะมุ่งมั่นและสิ่งที่ตนเองตั้งใจไว้ บางครั้งแม้ว่าจะแพ้ แต่นักกีฬابรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เรียบร้อยแล้ว การกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสม จะช่วยสร้างขวัญและกำลังใจได้เป็นอย่างดี

2. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ด้านการคัดเลือกนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.87, 73.44 และ 65.04 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการคัดเลือกนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.75, 33.28 และ 30.92 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” แต่ละปีนั้น ไม่มีกำหนดการหรือโครงการที่แน่นอน จังหวัดเจ้าภาพ จะจัดการแข่งขันตามความสะดวก และความเหมาะสม เนื่องจากมีงานสำคัญเข้ามาแทรกอยู่เสมอ ทำให้ส่งผลกระทบต่อคัดเลือกนักกีฬา เพื่อเตรียมทีมของจังหวัดต่างๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าคัดเลือกนักกีฬาได้แล้ว แต่ไม่ทราบว่ามีเมื่อไหร่จะได้แข่งขัน อาจส่งผลกระทบต่อวางแผนการเตรียมทีม หรือกระทบต่อด้านอื่นๆ เช่น เรื่องงบประมาณการเตรียมทีม หรือการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม และน่าจะเป็นเพราะความไม่ชัดเจนและความไม่แน่นอนของกำหนดการของการแข่งขัน และการเปลี่ยนแปลงกำหนดการของการแข่งขัน หลังจากที่ได้แจ้งให้แต่ละจังหวัดทราบแล้ว เป็นผลให้เมื่อประกาศรับสมัครเพื่อคัดเลือกนักกีฬาแล้ว ไม่มีการดำเนินการต่อ หรือบางจังหวัดใช้วิธีคัดเลือกนักกีฬาด้วยการทดสอบสมรรถภาพร่างกายเพียงอย่างเดียว เนื่องจากเมื่อทราบกำหนดการที่ชัดเจนจำนวนวันในการเตรียมทีมมีไม่มาก การคัดเลือกนักกีฬาก็ไม่มีเวลาจึงใช้วิธีดังกล่าว หรือบางจังหวัดใช้วิธีให้สิทธิ์นักกีฬาที่รวมตัวเป็นทีมอยู่แล้วเป็นตัวแทนจังหวัดไปร่วมการแข่งขัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัญหาด้านการคัดเลือกนักกีฬาที่พบมากที่สุด ระยะเวลาในการคัดเลือกนักกีฬา

3. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม โดยรวมส่วนใหญ่

มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 53.75, 71.88 และ 66.69 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.38, 30.00 และ 31.61 ตามลำดับ เพราะผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เห็นความสำคัญของการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการในการเตรียมทีมฟุตบอลเข้าแข่งขัน การที่นักกีฬา ได้มีโอกาสเรียนรู้ และทำความเข้าใจหลักพื้นฐานการฝึกซ้อมกีฬาที่ถูกต้อง และสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง คือ สิ่งสำคัญที่สุดและเป็นวิธีการเดียวที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อมด้วยวิธีการที่ทันสมัย มีวิธีการฝึกตามหลักสูตรฟุตบอลแบบสมัยใหม่ด้วยการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อเนก ทิพรักษ์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การพัฒนาระยะและสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬา ควรใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาพัฒนานักกีฬาทุกด้าน ควรเริ่มตั้งแต่ระดับเยาวชน เพื่อให้ นักกีฬามีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง สามารถเล่นฟุตบอลได้นานต่อเนื่อง 120 นาที และมีร่างกายสูงเฉลี่ย 170 เซนติเมตร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยสิทธิ์ ภาวิลาส และคนอื่นๆ (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การเตรียมทีมนักกีฬาด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเป็นระบบ และละเอียดพอ จะทำให้ผู้ฝึกสอนสามารถตัดสินใจในการเลือกผู้เล่น ตามความสามารถและสมรรถภาพร่างกายที่ได้จากการเก็บข้อมูลระหว่างเก็บตัวฝึกซ้อมและประลองการแข่งขันได้อย่างแม่นยำมากยิ่งขึ้นและยังสอดคล้องกับที่ คณะกรรมการการกีฬา สมาพันธ์สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย มีมติว่า เป็นที่ยอมรับว่าวิทยาศาสตร์การกีฬา มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของนักฟุตบอล ประเทศที่มีความก้าวหน้าในฟุตบอลตระหนักดีว่า วิทยาการด้านสรีรวิทยา การออกกำลังกาย โภชนาการการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา และเวชศาสตร์การกีฬา มีความจำเป็นต่อการพัฒนาสุขภาพและโครงสร้างร่างกายของนักกีฬาให้เหมาะสมกับการแข่งขัน ประเทศผู้นำวิทยาการด้านนี้ ได้นำผลการวิจัยและความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เผยแพร่แก่ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา รวมทั้งได้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เพียงพอับความต้องการ ทำให้นักฟุตบอลมีทักษะความสามารถที่เพียบพร้อม และสามารถยืนหยัดในสนามได้ตลอดการแข่งขัน

4. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ราชินี “กษัตริย์ราชินี” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวมส่วนใหญ่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 53.12, 76.25 และ 68.46 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านผู้ฝึกสอน อยู่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.81 และ 26.65 ผู้จัดการทีม มีปัญหาอยู่ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.50 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ฝึกสอนมีลักษณะความเป็นผู้นำ มีการศึกษาพัฒนาความรู้ โดยการเข้าอบรมโค้ชฟุตบอลอย่างสม่ำเสมอ มีวิสัยทัศน์ มีความทุ่มเทและตั้งใจจริงในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักฟุตบอลอย่างจริงจัง

5. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรราชินิเวศน์ “กุนาพรคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 50.63, 77.97 และ 80.46 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.50, 28.59 และ 28.92 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักกีฬาได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นผู้ที่มีความสามารถ เหมาะสมในการที่จะเป็นนักฟุตบอลตัวแทนจังหวัดในการเข้าร่วมแข่งขัน โดยอาจพิจารณาจากประสบการณ์ ผลงานระดับความสามารถของนักกีฬา

6. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรราชินิเวศน์ “กุนาพรคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ด้านปัจจัยอื่นๆ โดยรวมส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 66.25, 51.88 และ 52.88 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.62 และ 30.54 ตามลำดับ ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.85 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง รวมถึงไม่เห็นความสำคัญฟุตบอลรายการนี้ นอกจากนี้ ยังขาดการสนับสนุนจากภาคเอกชน โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณในการจัดดำเนินการ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ควรจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการเตรียมทีมด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความพร้อมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรมีการคัดเลือกนักกีฬายาวจริงจัง และอย่างทั่วถึง ควรมีการติดต่อประสานกับจังหวัด เพื่อขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ และควรบรรจุการแข่งขันรายการนี้ เข้าไว้ในแผนพัฒนากีฬาจังหวัด

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพรราชินิเวศน์ “กุนาพรคัพ” ในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2529). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : งานวิจัยของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาเขต 8 จังหวัดภูเก็ต.
- _____. (2531). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : งานวิจัยของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____. (2537). การศึกษาการเตรียมทีมของนักกีฬาทีมชาติไทยเข้าแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : กองค้นคว้าและวิจัย กองวิจัยและพัฒนา ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- กิติ ตัยคานนท์. (2535). นักบริหารทันสมัย. กรุงเทพฯ : บัดเตอร์ฟลาย.
- คณะกรรมการการกีฬา สมาพันธ์ทนาย. (2546). ร่างแผนพัฒนาฟุตบอลเพื่อการแข่งขันระดับโลก. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2540, กรกฎาคม - ธันวาคม). "หลักสำคัญในการฝึกซ้อม," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ. 23 (3 - 4) : 44 - 49.
- เจษฎา เจียรนัย. (2530). โค้ช. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ชาติชาย อีสรัมย์. (2525). หลักและวิธีการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชลัช ภิมย์. (2539). ฟุตบอลสมัยใหม่. "การฝึกและการจัดการ," สมุทรสาคร : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร.
- ชัยสิทธิ์ ภาวิลาศ และคนอื่นๆ. (2546, มีนาคม). "การประยุกต์วิทยาศาสตร์เพื่อเตรียมทีมฟุตบอลไทยในเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 14," สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. 4 (35) : 18 - 19.
- ธวัชชัย มีศรี. (2544, กันยายน). "แรงจูงใจภายใน," สารจิตวิทยาการกีฬา. 2(9) : 6 - 7.
- _____. (2545, กรกฎาคม). "นักกีฬาโอลิมปิก เขาตั้งเป้าหมายอย่างไร," สารจิตวิทยาการกีฬา. 3 (7) : 6.
- นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (2546, มิถุนายน). "หลักการให้กำลังใจนักกีฬา," สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. 4 (38) : 12 - 13.
- _____. (2546, ตุลาคม). "การกีฬาและลักษณะผู้นำสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล," สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. 4 (42) : 12 - 13.
- บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ. (2543). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บทบรรณาธิการ. (2545, กรกฎาคม). "บทบรรณาธิการ," จุลสารกีฬา. 7(ปีที่แรก) : 3.
- บุญศักดิ์ หล่อพิพัฒน์. (2546, มีนาคม). "ทฤษฎีการฝึกซ้อม," สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. 4 (35) : 10 - 11.
- . (2546, เมษายน). "การฝึกแบบกำหนดช่วง," สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. 4 (36) : 4 - 5.
- ประเทือง สุวรรณโฆสิต. (2534). ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยในการแข่งขัน กีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2541). การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประชุม บุญเทียม. (2538). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 17. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระพงษ์ บุญศิริ. (2535). จิตวิทยาการกีฬา. กรมพลศึกษา. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- มงคล แผงสาเคน. (2531). การบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับผู้ฝึกสอน. ภาควิชาพลศึกษา และสันทนการ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยอิสานเหนือ. มหาสารคาม : วิทยาลัยครู มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- . (2535). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. ภาควิชาพลศึกษาและสันทนการ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยอิสานเหนือ. มหาสารคาม : วิทยาลัยครูมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- มนู อนันตชัยศิริ. (2541). คู่มือการสอนฟุตบอลสำหรับเยาวชน. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- วิทยา เลหากุล. (2544?). A Licence Coaching Award. กรุงเทพฯ : กีฬาการพิมพ์.
- วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2546, กุมภาพันธ์). "วิทยาศาสตร์การกีฬา," วารสารการกีฬา. 37(2) : 3 - 5.
- สมคิด ปิ่นทอง. (2541). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬา เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2). วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สัมภาษณ์พิเศษ. (2545, กรกฎาคม). "สัมภาษณ์พิเศษ," จุลสารกีฬา. 7(ปีที่แรก) : 5 - 7.
- สืบสาย บุญวีระบุตร. (2539). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา. (2544). การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทาน กุพานราชันีเเวณ "กุพานคัพ" ครั้งที่ 20. นครราชสีมา : สำนักงานฯ.

- สุกิจ พิทักษ์เจริญ. (2546, มิถุนายน). "การฝึกแบบหนักสลับเบา," สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. 4 (38) : 14 - 15.
- สุพิตร สมาชิกโต. (2546, มีนาคม). "จิตวิทยาการกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา," สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. 4(35) : 14 - 17.
- สุเมธ พรหมอินทร์. (2531). ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). ปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลเพื่อการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ติรกันนท์. (2546). การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ อัดชู. (2538). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อนุโพธิ์ สุนทรพานิช. (2544). ปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ครั้งที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อเนก ทิพย์รักษ์. (2546). แนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในทศวรรษหน้า (2545 - 2555). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Chulalongkorn University. (2002). *Football Scientific Concept. The Professional Training Program & Work shop*. Bangkok, Thailand. n.d. Photocopied.
- Pepsi – Cola (Thai) Trading Co. Ltd. (2002). *Manchester United Soccer School Course for Youth Coaches*. Bangkok, Thailand. n.d. Photocopied.
- Peter J L Thompson M. Sc. (1991). *Introduction to Coaching Theory*. England : Marshallarts Printe Services.
- Royal Netherlands Football Association Academy. (2000, October). *AFC/KNVB/NIKE Course for Youth Coaches "C" Licence*. Chonburi, Thailand. n.d. Photocopied.
- The German Football Association. (2000). *Manual of the International D F B – Coaching Course*. n.d. Photocopied.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วม
การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาภานราชนิเวศน์ “กุนาภาคัพ” ครั้งที่ 22
ประจำปีพุทธศักราช 2546
ณ จังหวัดมหาสารคาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถาม

แบบปลายเปิด (Open End Questionnaires)

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

นายชยันต์ โภคผล

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

- ☐ ผู้จัดการทีม
- ☐ ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน
- ☐ นักกีฬา

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอล

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 แบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเป้าหมาย
2. ด้านการคัดเลือกนักกีฬา
3. ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม
4. ด้านผู้ฝึกสอน
5. ด้านนักกีฬา
6. ด้านปัจจัยอื่นๆ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละข้อและพิจารณาภาพที่เป็นจริงแล้วพิจารณาตอบว่าเป็นปัญหาต่อการเตรียมทีมฟุตบอลในด้านต่างๆ อยู่ในระดับใดโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสภาพที่เป็นจริง และระดับปัญหาการเตรียมทีม ตามความคิดเห็นของท่าน

1. ด้านเป้าหมาย

รายการ	สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	ใช่	ไม่ใช่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักกีฬา							
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพโค้ช							
3. เพื่อส่งเสริมนักกีฬาให้มีประสบการณ์ในการแข่งขัน							
4. เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันตามประเพณี							
5. เพื่อตำแหน่งชนะเลิศ							
6. เพื่อเตรียมทีมแข่งขันรายการอื่น							
7. เพื่อได้รับเบี้ยเลี้ยง และสวัสดิการต่างๆ							
8. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด							
9. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง							
10. เพื่อยกระดับมาตรฐานการเล่นฟุตบอลของจังหวัด							

2. ด้านการคัดเลือกนักกีฬา

รายการ	สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการประกาศรับสมัครคัดเลือกนักกีฬา							
2. มีการกำหนดวัน เวลา ในการทดสอบความสามารถ							
3. มีการประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกนักกีฬา							
4. มีคณะกรรมการคัดเลือกนักกีฬา							
5. มีเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกนักกีฬา							
6. มีการกำหนดระยะเวลาในการคัดเลือกนักกีฬา							
7. มีความยุติธรรมในการคัดเลือกนักกีฬา							
8. มีการทดสอบสมรรถภาพร่างกายเพื่อการคัดเลือก							
9. มีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก							
10. มีการประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา							

3. ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม

รายการ	สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวางแผนการฝึกซ้อมสำหรับในแต่ละสัปดาห์							
2. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง							
3. มีการฝึกด้านเทคนิคบุคคล, กลุ่ม และทีม							
4. มีการค้นหาข้อบกพร่องระหว่างการฝึกซ้อมทุกครั้ง							
5. มีการให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องในการฝึกทุกครั้ง							
6. มีการฝึกเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง							
7. มีการฝึกด้านเทคนิคเฉพาะตำแหน่ง							
8. มีการทดสอบสมรรถภาพระหว่างฝึกซ้อม							
9. มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม							
10. มีการบันทึกข้อมูลทางสถิติเพื่อประเมินผลการฝึกซ้อม							

4. ด้านผู้ฝึกสอน

รายการ	สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการควบคุมระเบียบวินัยในการฝึกซ้อมทุกครั้ง							
2. มีผู้ชำนาญการ ด้านการฝึกเฉพาะตำแหน่ง							
3. มีผู้ชำนาญการ ด้านการสร้างสมรรถภาพ							
4. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้							
5. มีความเสียสละอุทิศตนในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน							
6. มีการค้นหาข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล/ตำแหน่ง							
7. มีการค้นหาข้อบกพร่องของทีม							
8. มีการให้คำแนะนำข้อบกพร่องของบุคคลและทีม							
9. มีการอธิบายสถิติวิธีการที่ถูกต้องในการฝึกแต่ละครั้ง							
10. มีการวางแผนยุทธวิธีในการเตรียมทีมเพื่อแข่งขัน							

5. ด้านนักกีฬา

รายการ	สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ							
2. มีความขยันทุ่มเทในการฝึกซ้อม							
3. มีระเบียบวินัยในตนเอง							
4. มีความสามัคคี							
5. มีความเข้าใจบทบาท หน้าที่ ในตำแหน่งของตนเอง							
6. มีความกร้าวแกร่งด้านจิตใจ							
7. มีการอ่านเกมส์ล่วงหน้า							
8. มีการรู้จักค้นหาข้อบกพร่อง ของตนเอง							
9. มีการรู้จักค้นหาข้อดี ข้อด้อย ของคู่ต่อสู้							
10. มีความรู้เรื่องแทคติค เช่น การรุก การป้องกัน							

6. ด้านปัจจัยอื่น ๆ

รายการ	สภาพ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีงบประมาณในการเตรียมทีม							
2. มีการประสานงานระหว่างจังหวัดกับทีมฟุตบอล							
3. มีการประกันอุบัติเหตุระหว่างการฝึกซ้อม							
4. มีเบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม							
5. มีการเก็บตัวฝึกซ้อม							
6. มีพาหนะรับ-ส่งในการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม							
7. มีนักกายภาพบำบัด และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา							
8. มีการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด							
9. มีการสนับสนุนจากภาคเอกชน							
10. มีห้องและอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย							

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาพันธ์ “กุนาพันธ์” ครั้งที่ 22 โดยเติมข้อความลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่านในด้านต่างๆ ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลด้านเป้าหมาย

.....

.....

.....

2. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลด้านการคัดเลือกนักกีฬา

.....

.....

.....

3. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

4. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลด้านผู้ฝึกสอน

.....

.....

.....

5. สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมฟุตบอลด้านนักกีฬา

.....

.....

.....

6. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลด้านปัจจัยอื่นๆ

.....

.....

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์
รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สมเจตน์ ภูศรี
อธิการบดีสถาบันราชภัฏมหาสารคาม, นายกสมาคมกีฬาจังหวัดมหาสารคาม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ร.ท. ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์อรรถาญ ทรวงามทรัพย์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ทองสุข สัมปะหังสิต
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายชยันต์ โภคผล
วันเดือนปีเกิด	17 มิถุนายน 2499
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2 ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	กศ.ม. (พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2520	กศ.บ. (พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสิรินธร
พ.ศ. 2514	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเบญจมมหาราช